

วทส = 117561

รายงานการวิจัยนักศึกษาระดับปริญญาโท

เรื่อง

การวิจัยและพัฒนาการจัดกิจกรรมการเรียนรู้สาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์
เรื่อง แรงที่ใช้ในชีวิตประจำวัน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

Research and Development of Science-Learning Activities

Management in the entitle "The Force Used in a Daily Life"

for Grade 8 Students

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

130190

สุจิตรา จันทาศิริ

สำนักวิทยบริการฯ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
วันรับ.....
วันลงทะเบียน..... 15 ธ.ค. 2559
เลขทะเบียน..... ๖๙ 248539
เลขเรียกหนังสือ..... 507 ค 4230 2559

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

2558

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

(งานวิจัยนี้ได้รับทุนอุดหนุนจากสถาบันวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม ปีงบประมาณ 2557)

คณะกรรมการสอบได้พิจารณาวิทยานิพนธ์ของ นางสุจิตรา จันทาศรี แล้ว
เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาวิจัยและการประเมินผลการศึกษา ของมหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

.....
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ว่าที่ ร.ต.ดร.อรรณู ชูกระเดื่อง) (ผู้แทนบัณฑิตวิทยาลัย)

.....
(อาจารย์ ดร.พงษ์ธร โพธิ์พูลศักดิ์) (ผู้ทรงคุณวุฒิ)

.....
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ไพศาล วรรคคำ) (อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก)

.....
(อาจารย์ ดร.ปิยะธิดา ปัญญา) (อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม)

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

มหาวิทยาลัยอนุมัติให้รับวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต ของมหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

.....
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุรวาท ทองบุ)
คณะบดีคณะครุศาสตร์

.....
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สนิท ตีเมืองซ้าย)
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
วันที่.....เดือน.....ปี พ.ศ. 2558

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

TITLE : Research and Development of Science-Learning Activities Management in the entitle “The Force Used in a Daily Life” for Grade 8 Students

AUTHOR : Suchitra Juntakeeree **DEGREE :** M.Ed. (Educational Research and Evaluation)

ADVISORS : Asst. Prof. Dr. Paisarn WoraKham Chairman
Dr. Piyatida Panya Committee

Rajabhat Maha Sarakham University, 2015

Abstract

The objectives of this research were: 1) to study problems and the ways to developing of science-learning activities in the entitle “The Force Used in a Daily Life” for grade 8 students, 2) to develop and study the effectiveness of science-learning activities in the entitle “The Force Used in a Daily Life” for grade 8 students, 3) to trial the science learning management plan in the entitle “The Force Used in a Daily Life” for grade 8 students, and 4) to study the students’ satisfaction to the learning activities. The sample was 119 grade 8 students and science teachers at municipal schools in Nongkhai City Municipality that were chosen by purposive sampling. The research instruments were: 1) the interview form to studying problems and the ways to developing of science-learning activities in the entitle “The Force Used in a Daily Life” for grade 8 students, 2) the 10 science-learning plans in the entitle “The Force Used in a Daily Life” for grade 8 students, 3) the 30-items for learning achievement test, 4) the 25-items science process skills test, and 5) the 15-items for student’s satisfaction questionnaire. The statistics for data analysis were percentage, mean, standard deviation, and dependent sample t-test.

Research results were as follow:

1) The grade 8 students had problems in the lever, speed and velocity, action force in objects motion, work calculation from area under the graph, and the friction force.

2) The science-learning activities used for problem solving were questioning method and solving-problem technique in KWDL style which integrated to teaching techniques in 10 lesson plans for science-learning activities in the entitle “The Force Used in a Daily Life” for grade 8 students.

3) The lesson plans for science-learning activities in the entitle “The Force Used in a Daily Life” had efficiency (E1/E2) was 84.38/85.75, and effectiveness index was 0.66, and after the trial students had learning achievement and science process skills higher than before trial statistically significant .01 level.

4) The grade 8 students were satisfied to science-learning activities in the entitle “The Force Used in a Daily Life” at the highest level ($\bar{X} = 4.92$, S.D. = 0.23)

แบบวัดทักษะกระบวนการวิทยาศาสตร์
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

คำชี้แจง

1. แบบทดสอบฉบับนี้มีข้อสอบทั้งหมด 30 ข้อ ใช้เวลา 60 นาที
2. แบบทดสอบฉบับนี้เป็นแบบ 4 ตัวเลือก ให้นักเรียนเลือกคำตอบที่ถูกต้องที่สุดเพียงคำตอบเดียว โดยกากบาท (x) ลงในช่อง ก ข ค หรือ ง ในกระดาษคำตอบ
3. คำถามในแต่ละข้อมีคำตอบที่ถูกต้องที่สุดเพียงคำตอบเดียว ถ้าตอบเกินหนึ่งคำตอบหรือไม่ตอบเลยถือว่าไม่ได้คะแนนในข้อนั้น

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

ทักษะการวัด

จากข้อ 1 – 4 จงเลือกเครื่องมือวัดปริมาณของสิ่งของหรือสถานการณ์

1. ปริมาตรของน้ำในแก้ว

ก. บีกเกอร์	ข. กระจกตวง
ค. แห้งแก้ว	ง. ดอปเปอร์
2. อุณหภูมิของน้ำในแก้ว

ก. บีกเกอร์	ข. เทอร์โมมิเตอร์
ค. บารอมิเตอร์	ง. แอมแปร์มิเตอร์
3. ความสูงของต้นถั่วที่เพาะได้

ก. สายวัด	ข. ไม้บรรทัด
ค. ตลับเมตร	ง. เข็อก
4. น้ำหนักของกระสอบทรายที่ใช้ทดลอง

ก. ตาชั่งสองแขน	ข. ตาชั่งสปริง
ค. เครื่องชั่งดิจิตอล	ง. เครื่องชั่งลูกตุ้ม
5. เครื่องมือชนิดใดเหมาะสมที่จะใช้วัดเส้นรอบวงน้ำส่วนที่กว้างที่สุด

ก. ไม้บรรทัด	ข. สายวัด
ค. เชือกพลาสติก	ง. ไม้โปรแทรกเตอร์
6. ข้อมูลข้อใดที่สามารถวัดได้ด้วยเครื่องมือชนิดเดียวกัน

ก. ความสูงของต้นไม้และความยาวของแปลงผัก	
ข. ความยาวของแปลงผักและความยาวของรากพืช	
ค. ความยาวของลำต้นและความยาวของใบ	
ง. จำนวนของดอกไม้และจำนวนของน้ำ	

จากข้อ 7 – 9 จงเลือก ข้อ ก ถ้าข้อความต่อไปนี้ กล่าวถูก และเลือกข้อ ข ถ้าข้อความต่อไปนี้ กล่าวผิด

7. วัดความยาวรอบต้นไม้ต้องนำเชือกมาโอบรอบต้นไม้แล้วจึงนำไปวัดกับตลับเมตรอีกครั้งจึงจะได้ค่าที่แน่นอน
8. ถ้วยยูเรก้าเป็นอุปกรณ์ที่ใช้ในการวัดปริมาตรของของแข็ง
9. นำมวลของวัตถุคูณกับ 10 จะได้ค่าของน้ำหนัก

1.	ข	16.	ข
2.	ข	17.	ค
3.	ข	18.	ง
4.	ข	19.	ค
5.	ข	20.	ค
6.	ก	21.	ง
7.	ก	22.	ค
8.	ก	23.	ค
9.	ก	24.	ค
10.	ค	25.	ค
11.	ง	26.	ค
12.	ข	27.	ข
13.	ก	28.	ก
14.	ค	29.	ข
15.	ง	30.	ง

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

สาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ เรื่องแรงที่ใช้ในชีวิตประจำวัน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

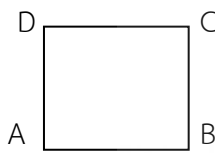
คำชี้แจง

1. แบบทดสอบฉบับนี้มีข้อสอบทั้งหมด 40 ข้อ ข้อละ 1 คะแนน ใช้เวลา 60 นาที
2. แบบทดสอบฉบับนี้เป็นแบบ 4 ตัวเลือก ให้นักเรียนเลือกคำตอบที่ถูกต้องที่สุดเพียงคำตอบเดียว โดยกากบาท (x) ลงในช่อง ก ข ค หรือ ง ในกระดาษคำตอบ
3. คำถามในแต่ละข้อมีคำตอบที่ถูกต้องที่สุดเพียงคำตอบเดียว ถ้าตอบเกินหนึ่งคำตอบหรือไม่ตอบเลยถือว่าไม่ได้คะแนนในข้อนั้น

ผลการเรียนรู้ที่คาดหวังที่ 1 ผู้เรียนสามารถคำนวณหาระยะทางและการกระจัดในการเคลื่อนที่ของวัตถุได้ (K)

ตามรูปใช้ประกอบคำถามข้อที่ 1 – 4

ABCD เป็นเส้นทางเดินรูปสี่เหลี่ยมจัตุรัสยาวด้านละ 10 เมตร

1. จงหาการกระจัดในการเดินจากจุด A ไปยัง C

ก. 5 เมตร	ข. 10 เมตร
ค. $10\sqrt{2}$	ง. 20 เมตร
2. ระยะทางในการเดินจากจุด A ไปยัง C มีค่ากี่เมตร

ก. 5 เมตร	ข. 10 เมตร
ค. $10\sqrt{2}$	ง. 20 เมตร
3. จุดใดบ้างที่ระยะการกระจัดเท่ากับ 10 เมตร

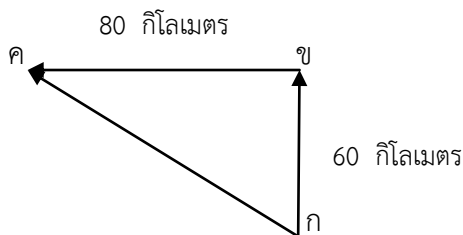
ก. B	ข. C
ค. D	ง. B และ D
4. ถ้าเดินทางครบรอบถึงจุด A อีกครั้งหนึ่งจะได้การกระจัดและระยะทางกี่เมตรตามลำดับ

ก. 0,0	ข. 0,20
ค. 0,40	ง. 40,40

ผลการเรียนรู้ที่คาดหวังที่ 2 ผู้เรียนสามารถคำนวณหาค่าอัตราเร็วและความเร็วในการเคลื่อนที่ของวัตถุได้ (P)

ตามรูปใช้ประกอบคำถามข้อที่ 5 -6

รถคันหนึ่งวิ่งจากอำเภอ ก ไปอำเภอ ข ซึ่งอยู่ทางทิศเหนือเป็นระยะทาง 60 กิโลเมตรโดยใช้เวลา 1 ชั่วโมง จากนั้นวิ่งต่อไปยังอำเภอ ค ที่อยู่ทางทิศตะวันตกเป็นระยะทาง 80 กิโลเมตรโดยใช้เวลา อีก 2 ชั่วโมง ดังรูปภาพการเดินทางในครั้งนี

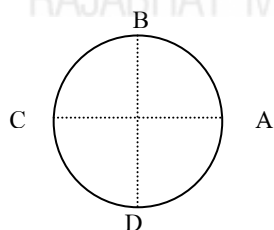
5. อัตราเร็วของรถคันนี้ข้อใด

ก. 33.33 เมตร/วินาที	ข. 33.66 เมตร/วินาที
ค. 46.33 เมตร/วินาที	ง. 46.66 เมตร/วินาที

6. ความเร็วของรถคันนี้ข้อใด

ก. 33.33 เมตร/วินาที	ข. 33.66 เมตร/วินาที
ค. 46.33 เมตร/วินาที	ง. 46.66 เมตร/วินาที

7. ถ้าขั้วรถรอบวงเวียนรัศมี 140 เมตร 1 รอบ ใช้เวลา 5 วินาที โดยเริ่มต้นที่จุด A จะมีอัตราเร็วและความเร็วในหน่วยเมตร/วินาที ตามลำดับในข้อใด

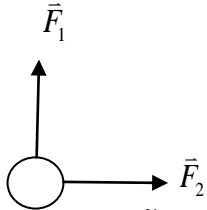
ก. 88,56	ข. 56,65
ค. 56,88	ง. 88,88

8. อำเภอเมืองหนองคายมีระยะห่างจากพนพิสัย 45 กิโลเมตร เขาไปใช้เวลาขับรถ 30 นาที หากกลับรถติดมากจึงขับช้าใช้เวลาไป 1 ชั่วโมงกับอีก 30 นาที ในการขับรถครั้งนี้ใช้อัตราเร็วกี่กิโลเมตร/ชั่วโมง

ก. 0 กิโลเมตร/ชั่วโมง	ข. 40 กิโลเมตร/ชั่วโมง
ค. 60 กิโลเมตร/ชั่วโมง	ง. 80 กิโลเมตร/ชั่วโมง

ผลการเรียนรู้ที่คาดหวังข้อ 3 ผู้เรียนหาผลของแรงลัพธ์ที่กระทำต่อวัตถุ

9. ถ้า \vec{F}_1 และ \vec{F}_2 ขนาด 10 N ดังรูปจงหาแรงลัพธ์ที่กระทำต่อวัตถุ

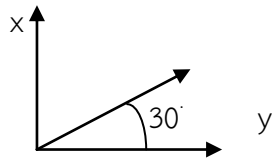
ก. 10^2 N

ข. 100 N

ค. 10 N

ง. 1000 N

จากรูปจงตอบข้อ 10 - 11

10. จากสูตร $F_x = F \cos 30$ ($\cos 30 = \frac{\sqrt{3}}{2}$) จงหาแรงในแกน x

ก. 5.56 N

ข. 8.66 N

ค. 7.56 N

ง. 9.55 N

11. จากสูตร $F_y = F \sin 30$ ($\sin 30 = \frac{1}{2}$) จงหาแรงในแกน y

ก. 2 N

ข. 3 N

ค. 4 N

ง. 5 N

12. แรงลัพธ์ที่กระทำดังรูปมีกี่นิวตัน

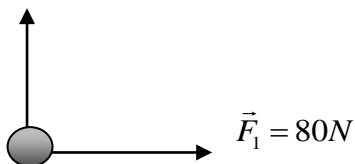
$$\vec{F}_2 = 60N$$

ก. 100 N

ข. 200 N

ค. 300 N

ง. 400 N

ผลการเรียนรู้ที่คาดหวังที่ 4 นักเรียนสามารถอธิบายความแตกต่างระหว่างแรงเสียดทานสถิตกับแรงเสียดทานจลน์ และนำความรู้ไปใช้ประโยชน์

13. ข้อใดไม่เกิดแรงเสียดทาน

ก. รถแล่นบนถนน

ข. ปลาว่ายอยู่ในน้ำ

ค. นักบินอยู่ในอากาศ

ง. หนังสือวางอยู่บนโต๊ะ

14. แรงเสียดทานในข้อใดมีค่าน้อยที่สุด

m

30 g.

จากสูตร โมเมนต์ตาม = โมเมนต์ทวน

ก. 3 g.

ข. 10 g.

ค. 30 g.

ง. ระบุไม่ได้

31. คีบคีบน้ำแข็งเป็นคานประเภทใด

ก. คานอันดับหนึ่ง

ข. คานอันดับสอง

ค. คานอันดับสาม

ง. ไม่ใช่เครื่องกลประเภทคาน

32. แม่กับลูกช่วยกันหามแข่งผลไม้หนัก 350 นิวตัน โดยใช้ไม้คานยาว 4 เมตรถ้าแม่ต้องการให้ลูกได้รับน้ำหนักน้อยกว่า แม่ต้องแขวนแข่งผลไม้ไว้ที่ใด

ก. ที่กึ่งกลางไม้คาน

ข. ใกล้ลูกมากกว่าใกล้แม่

ค. ใกล้แม่มากกว่าใกล้ลูก

ง. ไม่ว่าจะแขวนที่ใดแม่และลูกจะได้รับน้ำหนักเท่ากันเสมอ

33. ข้อใดเป็นคานอันดับหนึ่ง

ก. ชะแลง

ข. ไม้กวาด

ค. คีบคีบน้ำแข็ง

ง. ตะเกียบ

34. ข้อใดเป็นคานอันดับสอง

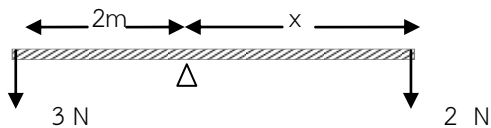
ก. ไม้หนีบผ้า

ข. รถเข็นทราย

ค. ครกกระเดื่อง

ง. ไม้คานหาบของ

35. ถ้าไม่คิดน้ำหนักของคาน จงหาความยาวของคานนี้

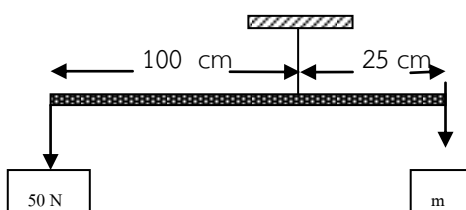
ก. 4 เมตร

ข. 5 เมตร

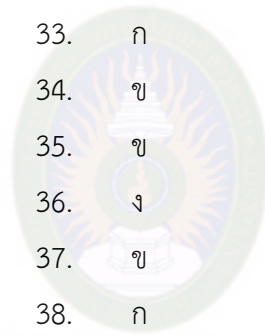
ค. 7 เมตร

ง. 12 เมตร

36. ตามรูป m ควรมีน้ำหนักกี่นิวตัน

2.	ง	22.	ค
3.	ง	23.	ง
4.	ค	24.	ก
5.	ก	25.	ค
6.	ง	26.	ข
7.	ก	27.	ง
8.	ข	28.	ข
9.	ค	29.	ก
10.	ก	30.	ข
11.	ข	31.	ค
12.	ก	32.	ค
13.	ง	33.	ก
14.	ก	34.	ข
15.	ก	35.	ข
16.	ข	36.	ง
17.	ง	37.	ข
18.	ก	38.	ก
19.	ข	39.	ค
20.	ง	40.	ง

แบบประเมินคุณภาพของแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้
เรื่อง แรงในชีวิตประจำวัน กลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

คำชี้แจง โปรดกาเครื่องหมาย / ลงในช่องว่างที่ตรงกับความเห็นของท่านมากที่สุด มี
5 ระดับ คือ

5	หมายถึง	เหมาะสมมากที่สุด
4	หมายถึง	เหมาะสมมาก
3	หมายถึง	เหมาะสมปานกลาง
2	หมายถึง	เหมาะสมน้อย
1	หมายถึง	เหมาะสมน้อยที่สุด

ข้อพิจารณา	ระดับความเหมาะสม					ข้อเสนอแนะ
	5	4	3	2	1	
1. ด้านองค์ประกอบของแผนการจัดการเรียนรู้						
1.1 มีองค์ประกอบครบถ้วน						
1.2 มีการออกแบบการเรียนรู้ที่สัมพันธ์กับรูปแบบการพัฒนากิจกรรม						
1.3 มีรูปแบบโดยใช้คำถามและการแก้โจทย์ปัญหา						
1.4 มีการใช้คำถามที่เหมาะสมสอดคล้องกับเนื้อหา						
1.5 สามารถสร้างแรงจูงใจและกระตุ้นความสนใจของผู้เรียน						
2. ด้านสาระสำคัญ						
2.1 ชัดเจนเข้าใจง่าย						
2.2 สอดคล้องกับมาตรฐานการเรียนรู้แกนกลาง						
2.3 สอดคล้องกับผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง						
2.4 เป็นความรู้ที่ยั่งยืน						
2.5 เหมาะสมกับระดับชั้นของผู้เรียน						
	ระดับความเหมาะสม					ข้อเสนอ

ข้อพิจารณา	5	4	3	2	1	แนะ
3. ด้านสาระการเรียนรู้						
3.1 ชัดเจนเข้าใจง่าย						
3.2 เป็นความรู้ที่ยั่งยืน เหมาะสม						
3.3 สอดคล้องกับมาตรฐานการเรียนรู้ในหลักสูตร						
3.4 สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้						
3.5 สอดคล้องกับการนำไปสู่การพัฒนาคุณภาพผู้เรียน						
3.6 จัดกิจกรรมได้เหมาะสมกับระดับชั้นของผู้เรียน						
3.7 เวลาเรียนเหมาะสม						
4. ด้านผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง						
4.1 ชัดเจนเข้าใจง่าย						
4.2 นำไปสู่การสร้างความรู้ที่ยั่งยืน						
4.3 สอดคล้องกับมาตรฐานการเรียนรู้ในหลักสูตร						
4.4 สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้						
4.5 นำไปสู่การพัฒนาคุณภาพผู้เรียน						
4.6 ระบุพฤติกรรมที่ต้องการวัดได้อย่างเหมาะสม						
4.7 เหมาะสมกับระดับชั้นของผู้เรียน						
5. ด้านการนำเสนอกิจกรรมการเรียนรู้						
5.1 ได้รับความสนใจผู้เรียน						
5.2 สอดคล้องกับผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง						
5.3 สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้						
5.4 เป็นไปตามขั้นตอนการสอนแบบใช้คำถาม						
5.5 เป็นกิจกรรมที่นำผลสู่การเรียนรู้ที่ยั่งยืนได้						
5.6 เวลาที่ใช้ในการจัดกิจกรรมเหมาะสม						

	ระดับความเหมาะสม	ข้อเสนอ
--	------------------	---------

ข้อพิจารณา	5	4	3	2	1	แนะ
6. ด้านสื่อการเรียนรู้						
6.1 ชัดเจนน่าสนใจ						
6.2 สอดคล้องและนำความรู้ไปสู่การสร้างองค์ความรู้ที่ยั่งยืน						
6.3 สอดคล้องกับกระบวนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้						
6.4 เหมาะสมกับวัยและระดับชั้น						
6.5 นำสู่การพัฒนาคุณภาพผู้เรียน						
7. ด้านการวัดและประเมินผล						
7.1 ชัดเจนครอบคลุมผลการเรียนรู้ที่คาดหวังทุกด้าน						
7.2 สอดคล้องกับมาตรฐานการเรียนรู้						
7.3 สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้						
7.4 สอดคล้องกับกระบวนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบใช้คำถาม						
7.5 นำสู่การพัฒนาคุณภาพผู้เรียน						

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน

(.....)

แบบประเมินความพึงพอใจในการพัฒนาการจัดกิจกรรมการเรียนรู้
เรื่อง แรงในชีวิตประจำวัน กลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

คำชี้แจง โปรดกาเครื่องหมาย / ลงในช่องว่างที่ตรงกับความเห็นของท่านมากที่สุด
มี 5 ระดับ คือ

5	หมายถึง	เหมาะสมมากที่สุด
4	หมายถึง	เหมาะสมมาก
3	หมายถึง	เหมาะสมปานกลาง
2	หมายถึง	เหมาะสมน้อย
1	หมายถึง	เหมาะสมน้อยที่สุด

ข้อพิจารณา	ระดับความเหมาะสม					ข้อเสนอแนะ
	5	4	3	2	1	
ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้						
1. นักเรียนชอบขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้						
2. นักเรียนมีโอกาสตอบคำถามและช่วยเพื่อนในการแก้โจทย์ปัญหา						
3. นักเรียนได้แสดงความคิดเห็นร่วมกับเพื่อนในการแก้โจทย์ปัญหา						
4. นักเรียนได้มีการทบทวนและทำให้เข้าใจเนื้อหามากยิ่งขึ้น						
5. นักเรียนชอบที่มีเนื้อหาที่มีโจทย์การคิดคำนวณ						
6. นักเรียนคิดว่าตนเองแก้โจทย์ปัญหาได้ง่ายขึ้น						
ด้านบรรยากาศในชั้นเรียน						
7. นักเรียนมีความกระตือรือร้นในการเรียนรู้						
8. นักเรียนอยากตอบคำถามให้ถูกต้อง						
9. นักเรียนรู้สึกอยากแก้โจทย์ปัญหาให้ถูกต้อง						
10. นักเรียนรู้สึกสนุกและอยากคิดคำนวณมากขึ้น						
	ระดับความเหมาะสม					ข้อเสนอ

ข้อพิจารณา	5	4	3	2	1	แนะ
ด้านประโยชน์ที่ได้รับในการร่วมกิจกรรมการเรียนรู้						
11. นักเรียนได้รับการทบทวนเนื้อหาและเกิดองค์ความรู้ที่ชัดเจนและยั่งยืน						
12. การจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบใช้คำถามและหลักการแก้โจทย์ปัญหา ฝึกให้นักเรียนคิดแก้ปัญหาได้อย่างเป็นขั้นตอนและถูกต้อง						
13. นักเรียนเข้าใจและจดจำเนื้อหาได้ดีขึ้น						
14. นักเรียนเกิดความใฝ่รู้ใฝ่เรียนมากขึ้น						
15. การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้แบบใช้คำถามและหลักการแก้โจทย์ปัญหา ทำให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู่วิทยาศาสตร์ เรื่องแรงในชีวิตประจำวันสูงขึ้น						
16. การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้แบบใช้คำถามและหลักการแก้โจทย์ปัญหา ทำให้นักเรียนมีทักษะกระบวนการวิทยาศาสตร์มากขึ้น						

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน

(.....)

ตารางภาคผนวกที่ 10 แสดงผลการพิจารณาความสอดคล้องของข้อคำถามและความพึงพอใจ

ของแบบประเมินความพึงพอใจ

ข้อที่	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ					$(\sum R)$	ค่า (IOC) $\left(\frac{\sum R}{N}\right)$	สรุปผล
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5			
1	+1	+1	+1	0	+1	4	0.8	สอดคล้อง
2	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.0	สอดคล้อง
3	0	+1	+1	+1	+1	4	0.8	สอดคล้อง
4	0	+1	+1	+1	+1	4	0.8	สอดคล้อง
5	+1	0	+1	+1	+1	4	0.8	สอดคล้อง
6	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.0	สอดคล้อง
7	+1	0	+1	+1	+1	4	0.8	สอดคล้อง
8	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.0	สอดคล้อง
9	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.0	สอดคล้อง
10	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.0	สอดคล้อง
11	+1	+1	0	+1	+1	4	0.8	สอดคล้อง
12	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.0	สอดคล้อง
13	+1	+1	0	+1	+1	4	0.8	สอดคล้อง
14	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.0	สอดคล้อง
15	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.0	สอดคล้อง
รวม						68	0.91	สอดคล้อง

แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ 1

กลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์

รหัส ว22202

สาระที่ 4 แรงและการเคลื่อนที่

เรื่อง แรงที่ใช้ในชีวิตประจำวัน

สาระการเรียนรู้ที่สอนเรื่อง อัตราเร็วและความเร็วของวัตถุ

จำนวน 2 ชั่วโมง

มาตรฐานการเรียนรู้

มาตรฐาน ว 4.1 เข้าใจธรรมชาติของแรงแม่เหล็กไฟฟ้า แรงแม่เหล็ก และแรงนิวเคลียร์ มีกระบวนการสืบเสาะหาความรู้ สื่อสารสิ่งที่เรียนรู้และนำความรู้ไปใช้ประโยชน์อย่างถูกต้องและมีคุณธรรม

1. สาระสำคัญ

อัตราเร็ว (v) คือ ระยะทางที่วัตถุเคลื่อนที่ได้ในหนึ่งหน่วยเวลา มีหน่วยเป็นเมตรต่อวินาที (m/s) หรือกิโลเมตรต่อชั่วโมง (km/h)

ความเร็ว (\vec{v}) คือ อัตราการเปลี่ยนแปลงการกระจัดในหนึ่งหน่วยเวลา มีหน่วยเป็นเมตรต่อวินาที (m/s) หรือกิโลเมตรต่อชั่วโมง (km/h)

2. ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง

2.1 ผู้เรียนอธิบายความหมายของอัตราเร็วและความเร็วในการเคลื่อนที่รวมถึงค่านิยามที่ใช้ในการหาค่าอัตราเร็วได้ (K)

2.2 ผู้เรียนแสดงวิธีการคำนวณหาค่าอัตราเร็วและความเร็วในการเคลื่อนที่ได้ (P)

3. สาระการเรียนรู้

อัตราเร็วและความเร็วในการเคลื่อนที่ของวัตถุ

4. กิจกรรมการเรียนรู้

4.1 นักเรียนทำแบบทดสอบก่อนเรียน

4.2 ครูแจ้งผลการเรียนรู้ที่คาดหวังให้ผู้เรียนทราบว่ามีการศึกษาเรื่องอะไรบ้าง ภารกิจที่ผู้เรียนจะต้องทำคือ ให้หาค่าอัตราเร็วและความเร็วในการเคลื่อนที่ของวัตถุ

4.3 ครูสนทนาโดยใช้คำถามเพื่อซักถามความสนใจผู้เรียนโดยอาศัยการสุ่มเรียกชื่อผู้เรียนตอบเป็นรายบุคคล โดยใช้คำถามต่อไปนี้เพื่อนำเข้าสู่บทเรียน

- บ้านใครที่อยู่ใกล้โรงเรียนที่สุด เดินทางมาโรงเรียนด้วยวิธีการใด มีกี่เส้นทาง มีทางลัดหรือไม่ ระยะทางประมาณเท่าไร

- ทบทวนความหมายของการกระจัดร่วมกันกับนักเรียนโดยร่วมกันถาม - ตอบ จนได้ความว่า การกระจัด (\vec{s}) คือ ระยะห่างจากจุดเริ่มต้นถึงจุดสุดท้าย โดยวัดเป็นเส้นตรง มีหน่วยเป็น เมตร (m)

4.4 ครูและผู้เรียนสนทนาเกี่ยวกับนิยามของการคำนวณหาค่าอัตราเร็วและความเร็วในการเคลื่อนที่ของวัตถุว่าหาได้ดังนี้

$$\text{อัตราเร็ว} = \frac{\text{ระยะทาง}}{\text{เวลา}} \quad \text{หรือ} \quad v = \frac{s}{t}$$

$$\text{ความเร็ว} = \frac{\text{การกระจัด}}{\text{เวลา}} \quad \text{หรือ} \quad \vec{v} = \frac{\vec{s}}{t}$$

4.5 ครูเน้น ทบทวนนิยาม (โดยใช้คำถาม) กับผู้เรียนรายบุคคลโดยใช้การสุ่มถาม (ในการสุ่มถาม พยายามให้กระจายไปยังผู้เรียนให้ทั่วถึงมากที่สุดแล้วมีการทำเครื่องหมายในรายชื่อของผู้เรียนเพื่อจะได้ไม่ถามซ้ำๆ กับผู้เรียนที่ตอบบ่อยครั้ง และอาจจะต้องถามผู้เรียนที่ยังไม่ได้ตอบในช่วงโมงถัดไปเพื่อกระตุ้นให้ผู้เรียนที่ไม่ค่อยตั้งใจเรียน) ให้ผู้เรียนระบุให้ได้ข้อความดังต่อไปนี้เพื่อให้ผู้เรียนได้ทบทวนประเด็นสำคัญของคำอุปสรรคว่า

$$\begin{array}{ccc} \text{อัตราเร็ว (} v \text{)} & \text{ระยะทาง (} s \text{)} & \text{เวลา (} t \text{)} \\ \text{ความเร็ว (} \vec{v} \text{)} & \text{การกระจัด (} \vec{s} \text{)} & \end{array}$$

4.6 ครูยกตัวอย่างโจทย์การหาค่าอัตราเร็วและความเร็วในการเคลื่อนที่ของวัตถุ ดังนี้ ตัวอย่างที่ 1 นายสมศักดิ์เดินทางจากจุด A ไปยังจุด B ซึ่งได้ระยะทาง 100 เมตร ในเวลา 10 วินาที จงหาอัตราเร็วและความเร็วในการเดินทางของนายสมศักดิ์

- ครูร่วมกันสนทนากับผู้เรียน (โดยใช้การสอนแก้โจทย์ปัญหาแบบ K W D L) ว่า **ขั้นที่ 1 K** สิ่งที่โจทย์ให้มาทำให้เราทราบถึงอะไรบ้าง (ระยะทาง (s) = 100 เมตร

การกระจัด (\vec{s}) = 100 เมตร, เวลา (t) = 10 วินาที)

ขั้นที่ 2 W สิ่งที่โจทย์ต้องการให้เราหาคือ (อัตราเร็วและความเร็วในการเดินทางของนายสมศักดิ์)

ขั้นที่ 3 D ผู้เรียนต้องทำอะไรบ้างเพื่อหาคำตอบ (หาคำตอบได้จากการแทนค่าดังนี้)

หาอัตราเร็ว จาก $v = \frac{s}{t}$

แทนค่า $v = \frac{100}{10}$
 $= 10$ เมตร/

วินาที (m/s)

หาความเร็ว จาก $v = \frac{\vec{s}}{t}$

แทนค่า $v = \frac{100}{10}$
 $= 10$ เมตร/

วินาที (m/s)

ขั้นที่ 4 L ผู้เรียนสรุปได้ว่า อัตราเร็วและความเร็วในการเดินทางของนายสมศักดิ์ในครั้งนี้คือ 10 เมตร/วินาที (m/s) ย้ำแนวคิดที่ว่า ถ้าหากระยะทางและการกระจัดเท่ากัน อัตราเร็วและความเร็วจะเท่ากันเสมอ

ตัวอย่างที่ 2 ชายคนหนึ่งวิ่งรอบวงกลมรัศมี 70 เมตร ถ้า 1 รอบใช้เวลา 20 วินาที ในขณะที่เขาเดินทางได้ครึ่งรอบ และใช้เวลาไป 10 วินาที เขาจะมีอัตราเร็วและความเร็วเท่าใด

- ครูร่วมกันสนทนากับผู้เรียน (โดยใช้การสอนแก้โจทย์ปัญหาแบบ K W D L) ว่า

ขั้นที่ 1 K สิ่งที่โจทย์ให้มาทำให้เราทราบถึงอะไรบ้าง (ระยะทาง (s) ได้มาจากการเชื่อมโยงว่า เขาเดินครึ่งรอบ นั่นคือครึ่งวงกลมเป็นเส้นตรงแสดงว่ารัศมีของวงกลม เท่ากับ $2r$ คือ $70 \times 2 = 140$ เมตร การกระจัด (\vec{s}) ได้จากการหาเส้นรอบวงกลมคือ $2\pi r$ แล้วหารด้วย 2 เพราะเดินทางได้ครึ่งวงกลม = 220 เมตร, เวลา (t) = 10 วินาที)

ขั้นที่ 2 W สิ่งที่โจทย์ต้องการให้เราหาคือ (อัตราเร็วและความเร็วในการเดินทางของนายสมศักดิ์)

ขั้นที่ 3 D ผู้เรียนต้องทำอะไรบ้างเพื่อหาคำตอบ (หาคำตอบได้จากการแทนค่าดังนี้)

หาอัตราเร็ว จาก $v = \frac{s}{t}$

แทนค่า $v = \frac{140}{10}$
 $= 14$ เมตร/

วินาที (m/s)

หาความเร็ว จาก $v = \frac{\vec{s}}{t}$

แทนค่า $\vec{v} = \frac{220}{10}$
 $= 22$ เมตร/

วินาที (m/s)

ขั้นที่ 4 L ผู้เรียนสรุปได้ว่า อัตราเร็วและความเร็วในการเดินทางของนายสมศักดิ์ในครั้งนี้คือ

14 และ 22 เมตร/วินาที (m/s) ตามลำดับ ย้ำแนวคิดที่ว่า ถ้าหากกระยะทางและการกระจัดไม่เท่ากัน อัตราเร็วและความเร็วจะไม่เท่ากัน

4.7 ให้ผู้เรียนเขียนผังความคิดตามใบงาน เรื่อง อัตราเร็วและความเร็วในการเคลื่อนที่ของวัตถุ ส่งครู

4.8 ครูและผู้เรียนร่วมกันเฉลยใบงาน เรื่อง อัตราเร็วและความเร็วในการเคลื่อนที่ของวัตถุ

4.9 ครูใช้คำถามเพิ่มเติมเต็มสาระสำคัญในการคิด ให้ผู้เรียนทำแบบทดสอบหลังเรียน

5. สื่อและแหล่งเรียนรู้

5.1 หนังสือเรียนวิทยาศาสตร์ (เพิ่มเติม) ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

5.2 ตัวอย่างโจทย์การหาอัตราเร็วและความเร็วในการเคลื่อนที่ของวัตถุ

5.3 ห้องสมุด

5.4 อินเทอร์เน็ต

5.5 กระดานไวท์บอร์ด

5.6 เครื่องฉาย 3 มิติ

5.7 โปรเจคเตอร์

5.8 ใบงานเรื่อง อัตราเร็วและความเร็วในการเคลื่อนที่ของวัตถุ

6. การวัดผลและประเมินผล

6.1 เอกสารหลักฐาน

6.1.1 ใบงานเรื่อง อัตราเร็วและความเร็วในการเคลื่อนที่ของวัตถุ

6.2 วิธีการวัดและการประเมินผล

6.2.1 ตรวจใบงานเรื่อง อัตราเร็วและความเร็วในการเคลื่อนที่ของวัตถุ

6.2.2 ตรวจแบบทดสอบก่อนเรียน – หลังเรียน

6.3 เครื่องมือวัดผลและประเมินผล

6.3.1 แบบบันทึกผลการตรวจผลงานนักเรียน

6.3.2 แบบทดสอบก่อนเรียน – หลังเรียน

6.4 เกณฑ์การวัดและประเมินผล

6.4.1 นักเรียนผ่านเกณฑ์ การประเมิน ร้อยละ 75

6.4.2 การตรวจใบงาน/แบบทดสอบ

ข้อเสนอแนะของผู้บริหาร

.....

.....

ลงชื่อ.....
 (.....)
 รองผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการ
 โรงเรียน.....

บันทึกผลการเรียนรู้

ผลหลังการเรียนรู้

.....

ปัญหา / อุปสรรค

.....

ข้อเสนอแนะ / แนวทางแก้ไข

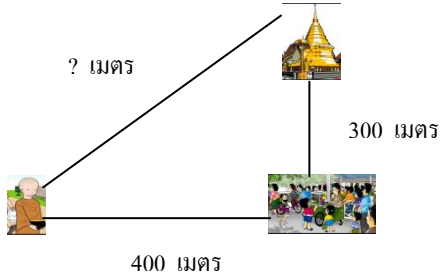
.....

ลงชื่อ.....
 (.....)
 ตำแหน่ง.....
 โรงเรียน.....

ใบงาน เรื่อง อัตราเร็วและความเร็วในการเคลื่อนที่ของวัตถุ

จากโจทย์ที่กำหนดให้จงเติมตัวเลขลงในช่องว่างให้ถูกต้อง

1. เณรน้อย เดินบิณฑบาตจากวัดหมู่ 3 ผ่านตลาดไปยังวัดหมู่ 7 ใช้เวลาไป 20 นาที ดังรูป

- 1.1 ระยะทาง (s) ในข้อนี้ คือ
- 1.2 การกระจัด (\vec{s}) ในข้อนี้ คือ
- 1.3 เวลา (t) ในข้อนี้ คือ

2. ทหาระยะทางทั้งหมดได้จาก+.....=.....เมตร
3. หากการกระจัดในข้อนี้ได้จากการใช้ทฤษฎีพีทาโกรัสดังนี้ =+.....
โดยใช้จุดอ้างอิง A = B = C =
- แสดงวิธีการหาระยะการกระจัดโดยใช้ทฤษฎีพีทาโกรัส

.....

.....

.....

.....

4. ถ้าจะหาอัตราเร็วและความเร็วของการเดินบิณฑบาตครั้งนี้ของเณรน้อยต้องหาจาก

- 2.1 หาอัตราเร็วได้โดยการคำนวณจาก = $\frac{\dots}{\dots}$
- 2.2 หาความเร็วได้โดยการคำนวณจาก = $\frac{\dots}{\dots}$

5. จงแสดงวิธีการคำนวณหาอัตราเร็วและความเร็วของการเดินบิณฑบาตของเณรน้อยในครั้งนี้

หาอัตราเร็ว จาก = $\frac{\dots}{\dots}$	หาความเร็ว จาก = $\frac{\dots}{\dots}$
แทนค่า = $\frac{\dots}{\dots}$	แทนค่า = $\frac{\dots}{\dots}$
อัตราเร็ว = เมตร/วินาที (m/s)	ความเร็ว = เมตร/วินาที (m/s)

แบบทดสอบย่อย

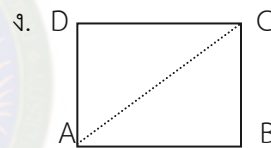
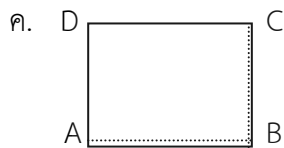
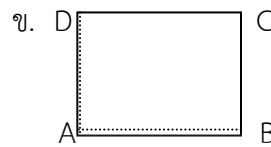
สาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ เรื่อง อัตราเร็วและความเร็วในการเคลื่อนที่ของวัตถุ
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

คำชี้แจง ให้นักเรียนทำเครื่องหมาย x ลงในกระดาษคำตอบ ก ข ค ง ข้อที่ถูกที่สุดเพียงข้อเดียว

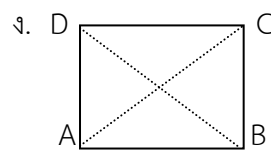
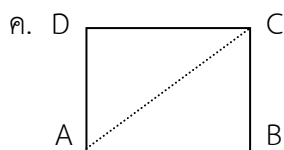
1. ข้อใดกล่าวได้ถูกต้อง

- ก. ระยะทาง (s) คือระยะทางจากจุดเริ่มต้นถึงจุดสุดท้าย
- ข. การกระจัด (\vec{s}) คือระยะทางทั้งหมดที่เคลื่อนที่ได้
- ค. เวลา (t) คือ เวลาที่ใช้ในการเคลื่อนที่ทั้งหมด
- ง. อัตราเร็ว (\vec{v}) คืออัตราการเปลี่ยนแปลงการกระจัดในหนึ่งหน่วยเวลา

2. รูปภาพของเส้นประในข้อใดแสดงถึงเส้นทางของระยะกระจัด

3. รูปภาพของเส้นประในข้อใดแสดงถึงเส้นทางของระยะทาง

จากโจทย์จงตอบข้อ 4-6 คุณครูขับรถมอเตอร์ไซด์จากอาคารเรียน 1 ไปยัง อาคารเรียน 4 เป็นระยะทาง 1,000 เมตร ในเวลา 20 วินาที

4. จากโจทย์ข้างต้นระยะทางคือ

- ก. 500 เมตร
- ข. 1,000 เมตร
- ค. 2,000 เมตร/วินาที
- ง. 1,000 เมตร/วินาที

5. อัตราเร็วของการขับรถของคุณครูคือ

10. ถ้าบ้านมานพอยู่ห่างจากโรงเรียนมาทางทิศตะวันตกเป็นระยะทาง 400 เมตร การกระจัดจากบ้านมานพถึงตลาดเป็นเท่าไร

ก. 300 เมตร

ข. 400 เมตร

ค. 500 เมตร

ง. 1,000 เมตร

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

เฉลย แบบทดสอบ

สาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ เรื่อง อัตราเร็วและความเร็วในการเคลื่อนที่ของวัตถุ
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 คะแนนเต็ม 10 คะแนน

1. ค

2. ง
3. ง
4. ข
5. ค
6. ค
7. ข
8. ก
9. ง
10. ค

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

ภาคผนวก

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

ภาคผนวก ก

รายนามผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือวิจัย

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

รายนามผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือวิจัย

1. ชื่อ-นามสกุล ผศ.ว่าที่ รต.ดร. อรัญ ชูยกระเดื่อง
ตำแหน่งงานหน้าที่การงาน อาจารย์ประจำสาขาวิจัยและประเมินผลการศึกษา
วุฒิกการศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
วุฒิกการศึกษา กศ.ด. (วิจัยและประเมินผลการศึกษา)
2. ชื่อ-นามสกุล อาจารย์ ดร.พงศธร โพธิ์พูลศักดิ์
ตำแหน่งงานหน้าที่การงาน อาจารย์ประจำสาขาวิจัยและประเมินผลการศึกษา
วุฒิกการศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
วุฒิกการศึกษา ค.ด. (การศึกษานอกโรงเรียน)
3. ชื่อ-นามสกุล นางศรีสุดา พลศักดิ์
ตำแหน่งงานหน้าที่การงาน ครูชำนาญการพิเศษ
วุฒิกการศึกษา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาหนองคาย
วุฒิกการศึกษา ค.ม. (วิจัยและประเมินผลการศึกษา)
4. ชื่อ-นามสกุล นางนิตยาภรณ์ ศรีภาแลว
ตำแหน่งงานหน้าที่การงาน ครูชำนาญการพิเศษ
วุฒิกการศึกษา สำนักงานเขตพื้นที่มัธยมศึกษา เขต 21
วุฒิกการศึกษา ค.ม. (วิจัยและประเมินผลการศึกษา)
5. ชื่อ-นามสกุล นางปชิตรา ทองสด
ตำแหน่งงานหน้าที่การงาน ครูชำนาญการพิเศษ โรงเรียนบ้านคำไผ่
วุฒิกการศึกษา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบึงกาฬ
วุฒิกการศึกษา ค.ม. (วิจัยและประเมินผลการศึกษา)

ภาคผนวก ข

ผลการหาคุณภาพของแบบสัมภาษณ์

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

แบบสัมภาษณ์สภาพปัญหาการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ของครูผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง

เรื่องแรงในชีวิตประจำวัน ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป

ผู้ให้สัมภาษณ์

1. เพศ 1) ชาย 2) หญิง

2. อายุ

 1) 30 – 39 ปี 2) 40 – 49 ปี 3) 50 -59 ปี

3. ระดับการศึกษา

 1) ปริญญาตรี 2) ปริญญาโท 3) ปริญญาเอก

4. ประสบการณ์ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เรื่อง แรงในชีวิตประจำวัน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

 1) 10 – 15 ปี 2) 16 – 20 ปี 3) 21 -25 ปี

ตอนที่ 2 สภาพปัญหาในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน

5. จำนวนนักเรียนที่ไม่ผ่านการทดสอบย่อยในเนื้อหาเรื่องใดบ้างที่ คิดเป็นร้อยละ 50 ขึ้นไป

ของจำนวนนักเรียนในห้องเรียน

.....

.....

.....

6. นักเรียนตอบโต้ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ค่อนข้างน้อยเนื่องจากขาดความเข้าใจในเรื่องใดบ้าง.....

.....

.....

7. ขณะดำเนินการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ นักเรียนขาดความกระตือรือร้นในการมีส่วนร่วมในเนื้อหาเรื่องใดบ้าง.....

.....

.....

8. จากที่ท่านมีประสบการณ์ด้านการสอนมากกว่า 10 ปี ท่านคิดว่าหากจะเรียงลำดับเนื้อหาสาระการเรียนรู้ เรื่องแรงที่ใช้ในชีวิตประจำวัน 5-6 อันดับที่ผลสัมฤทธิ์ต่ำที่สุดได้แก่เนื้อหาเรื่อง

- 1.
- 2.
- 3.
- 4.
- 5.
- 6.

9. ท่านคิดว่าความยาก-ง่ายของเนื้อหา สาระการเรียนรู้เป็นสาเหตุให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนต่ำ ไข่หรือไม่

10. ท่านคิดว่าการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับแต่ละเนื้อหา สาระการเรียนรู้จะทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนสูงขึ้น หรือไม่ อย่างไร.....

.....

.....

.....

11. เวลาที่ใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ในเรื่องใดควรปรับเปลี่ยนให้เหมาะสม.....

.....

.....

.....

12. ปัญหาส่วนใหญ่ที่เกิดขึ้นบ่อยครั้งในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เรื่องแรงที่ใช้ในชีวิตประจำวัน คือ.....

.....

.....

.....

13. จากประสบการณ์ในการสอนท่านมีข้อเสนอแนะในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เรื่องแรงที่ใช้ในชีวิตประจำวัน ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 อย่างไรผู้เรียนจึงจะมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น.....

.....

.....

ตารางวิเคราะห์ความสอดคล้องระหว่างคำนิยามศัพท์กับประเด็นคำถาม
(ระยะที่ 1)

คำชี้แจง : โปรดพิจารณาว่าประเด็นคำถามในแต่ละข้อสอดคล้องกับคำนิยามศัพท์ที่กำหนดไว้หรือไม่แล้วเขียนผลการพิจารณาของท่านโดยกาเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง “ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ” ตามความคิดเห็นของท่านดังนี้

- ก ✓ ในช่องสอดคล้อง ถ้าท่านเห็นว่าแบบวัดนั้นสอดคล้องกับคำนิยามที่กำหนด
- ก ✓ ในช่องไม่แน่ใจ ถ้าท่านเห็นว่าแบบวัดนั้นไม่แน่ใจว่าสอดคล้องกับคำนิยามที่กำหนด
- ก ✓ ในช่องไม่สอดคล้อง ถ้าท่านเห็นว่าแบบวัดนั้นไม่สอดคล้องกับคำนิยามที่กำหนด

คำนิยามศัพท์	ประเด็นคำถาม	ผลการพิจารณาของผู้เชี่ยวชาญ			ข้อเสนอแนะ
		สอดคล้อง	ไม่แน่ใจ	ไม่สอดคล้อง	
สภาพปัญหาการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ หมายถึง ผลจากการศึกษาสภาพปัญหาการจัดกิจกรรมการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ที่ได้จากการสัมภาษณ์ครูผู้สอนวิชาวิทยาศาสตร์ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2	1. จำนวนนักเรียนที่ไม่ผ่านการทดสอบย่อยในเนื้อหาเรื่องใดบ้างที่คิดเป็นร้อยละ 50 ขึ้นไป ของจำนวนนักเรียนในห้องเรียน				
	2. จากที่ท่านมีประสบการณ์ด้านการสอนมากกว่า 10 ปี ท่านคิดว่าหากจะเรียงลำดับเนื้อหา สาระการเรียนรู้ เรื่องแรงที่ใช้ในชีวิตประจำวัน 5-6 อันดับทีผลสัมฤทธิ์ต่ำที่สุดได้แก่เนื้อหาเรื่อง. 1..... 2..... 3..... 4..... 5..... 6.....				
		ผลการพิจารณาของผู้เชี่ยวชาญ			

คำนิยามศัพท์	ประเด็นคำถาม	สอดคล้อง	ไม่ แน่ ใจ	ไม่สอดคล้อง	ข้อเสนอ แนะ
	3.จากประสบการณ์ในการสอน ท่าน มีข้อเสนอแนะในการจัดกิจกรรมการ เรียนรู้เรื่องแรงที่ใช้ในชีวิตประจำวัน ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 อย่างไร ผู้เรียนจึงจะมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน สูงขึ้น				
	4. นักเรียนมีความกระตือรือร้นในการ จัดกิจกรรมการเรียนรู้มากน้อย เพียงใด ระหว่าง มากที่สุด มาก ปานกลาง พอใช้ และต่ำ				
	5. ท่านคิดว่าสาเหตุใดจากการจัด กิจกรรมการเรียนการสอนที่ทำให้ผล สัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนต่ำคือ อะไรบ้าง				
	6. ปัญหาส่วนใหญ่ที่เกิดขึ้นบ่อยครั้ง ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ คือ				

ตารางภาคผนวกที่ 1 แสดงค่าความสอดคล้องระหว่างคำนิยามศัพท์กับประเด็นคำถาม (ระยะที่1)

คำนิยามศัพท์	ผลการพิจารณาของ ผู้เชี่ยวชาญ	รวม	การแปล ความหมาย

	ประเด็นคำถาม	คนที่						IOC
		1	2	3	4	5		
สภาพปัญหาการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ หมายถึง ผลจากการศึกษาสภาพปัญหาการจัดกิจกรรมการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ที่ได้จากการสัมภาษณ์ครูผู้สอนวิชาวิทยาศาสตร์ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2	1. จำนวนนักเรียนที่ไม่ผ่านการทดสอบย่อยในเนื้อหาเรื่องใดบ้างที่ คิดเป็นร้อยละ 50 ขึ้นไป ของจำนวนนักเรียนในห้องเรียน	+1	+1	+1	+1	+1	5	1
	2. จากที่ท่านมีประสบการณ์ด้านการสอนมากกว่า 10 ปี ท่านคิดว่าหากจะเรียงลำดับเนื้อหา สาระการเรียนรู้ เรื่องแรงที่ใช้ในชีวิตประจำวัน 5-6 อันดับที่ผลสัมฤทธิ์ต่ำที่สุด ได้แก่เนื้อหาเรื่อง. 1..... 2..... 3..... 4..... 5..... 6.....	+1	+1	+1	+1	+1	5	1
	3.จากประสบการณ์ในการสอน ท่านมีข้อเสนอแนะในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่องแรงที่ใช้ในชีวิตประจำวัน ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 อย่างไร	+1	+1	+1	0	+1	4	0.8
คำนิยามศัพท์	ประเด็นคำถาม	ผลการพิจารณาของผู้เชี่ยวชาญคนที่					รวม	การแปลความหมาย IOC
		1	2	3	4	5		

ผู้เรียนจึงจะมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น							
4. นักเรียนมีความกระตือรือร้นในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้มากน้อยเพียงใด ระหว่าง มากที่สุด มาก ปานกลาง พอใช้ และต่ำ	+1	+1	+1	+1	+1	5	1
5. ท่านคิดว่าสาเหตุใดจากการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่ทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนต่ำคืออะไรบ้าง	+1	0	+1	+1	+1	4	0.8
6. ปัญหาส่วนใหญ่ที่เกิดขึ้นบ่อยครั้งในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ คือ	+1	+1	+1	+1	+1	5	1

แบบสัมภาษณ์แนวทางพัฒนาการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

เรื่องแรงในชีวิตประจำวัน ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป

ผู้ให้สัมภาษณ์

1. เพศ 1) ชาย 2) หญิง
2. อายุ
 - 1) 30 – 39 ปี 2) 40 – 49 ปี 3) 50 -59 ปี
3. ระดับการศึกษา
 - 1) ปริญญาตรี 2) ปริญญาโท 3) ปริญญาเอก
4. ประสบการณ์ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เรื่อง แรงในชีวิตประจำวัน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2
 - 1) 10 – 15 ปี 2) 16 – 20 ปี 3) 21 -25 ปี

ตอนที่ 2 แนวทางในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

5. การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับการสอนวิทยาศาสตร์เรื่องแรงที่ใช้ในชีวิตประจำวัน ควรเป็นอย่างไร

.....

.....

.....

6. สื่อในการจัดกิจกรรมควรมีอะไรบ้างในเนื้อหาเรื่อง

6.1. เรื่อง.....ควรมีอะไรบ้าง.....

6.2. เรื่อง.....ควรมีอะไรบ้าง.....

.....6.3.

เรื่อง.....ควรมีอะไรบ้าง.....

6.4. เรื่อง.....ควรมีอะไรบ้าง.....

6.5. เรื่อง.....ควรมีอะไรบ้าง.....

6.6. เรื่อง.....ควรมีอะไรบ้าง.....

7. ควรจัดกิจกรรมอย่างไรในขั้นนำ

8. ควรจัดกิจกรรมอย่างไรในชั้นสอน

9. ควรจัดกิจกรรมอย่างไรในชั้นสรุป

10. ท่านมีวิธีการอย่างไรในชั้นนำเข้าสู่บทเรียนที่จะทำให้ผู้เรียนเกิดความรู้ใฝ่เรียน

11. ตัวชี้วัดด้านกระบวนการ (P) ควรเป็นอย่างไรบ้างในเรื่อง

11.1 เรื่อง.....ควรมีตัวชี้วัดทักษะกระบวนการ(P) คือ.....

11.2 เรื่อง.....ควรมีตัวชี้วัดทักษะกระบวนการ(P) คือ.....

11.3 เรื่อง.....ควรมีตัวชี้วัดทักษะกระบวนการ(P) คือ.....

11.4 เรื่อง.....ควรมีตัวชี้วัดทักษะกระบวนการ(P) คือ.....

11.5 เรื่อง.....ควรมีตัวชี้วัดทักษะกระบวนการ(P) คือ.....

11.6 เรื่อง.....ควรมีตัวชี้วัดทักษะกระบวนการ(P) คือ.....

12. ในชั้นสรุปควรมีกิจกรรมใดจึงจะเกิดความยั่งยืนขององค์ความรู้แก่ผู้เรียน

13. เกณฑ์การวัดและประเมินผลควรเป็นอย่างไร

.....
.....
.....
14. เพื่อให้ผู้เรียนได้พัฒนาทักษะกระบวนการวิทยาศาสตร์เบื้องต้นท่านจะจัดกิจกรรมอย่างไร
.....
.....
.....

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

ตารางวิเคราะห์ความสอดคล้องระหว่างคำนิยามศัพท์กับประเด็นคำถาม
(ระยะที่ 2)

คำชี้แจง : โปรดพิจารณาว่าประเด็นคำถามในแต่ละข้อสอดคล้องกับคำนิยามศัพท์ที่กำหนดไว้หรือไม่แล้วเขียนผลการพิจารณาของท่านโดยกาเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง “ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ” ตามความคิดเห็นของท่านดังนี้

กา ✓ ในช่องสอดคล้อง ถ้าท่านเห็นว่าแบบวัดนั้นสอดคล้องกับคำนิยามที่กำหนด

กา ✓ ในช่องไม่แน่ใจ ถ้าท่านเห็นว่าแบบวัดนั้นไม่แน่ใจว่าสอดคล้องกับคำนิยามที่กำหนด

กา ✓ ในช่องไม่สอดคล้อง ถ้าท่านเห็นว่าแบบวัดนั้นไม่สอดคล้องกับคำนิยามที่กำหนด

คำนิยามศัพท์	ประเด็นคำถาม	ผลการพิจารณาของผู้เชี่ยวชาญ			ข้อเสนอแนะ
		สอดคล้อง	ไม่แน่ใจ	ไม่สอดคล้อง	
การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ วิทยาศาสตร์ หมายถึง แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ กลุ่มสาระการเรียนรู้ วิทยาศาสตร์ เรื่องแรงที่ใช้ใน ชีวิตประจำวัน ชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ 2 โดยเป็นรูปแบบการจัด กิจกรรมการเรียนรู้ที่ได้จากการ สัมภาษณ์ครูผู้สอนวิชา วิทยาศาสตร์ ชั้นมัธยมศึกษาปี ที่ 2	1.การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ เหมาะสมกับการสอนวิทยาศาสตร์ เรื่องแรงที่ใช้ในชีวิตประจำวัน ควร เป็นอย่างไร				
	2. สื่อในการจัดกิจกรรมควรมี อะไรบ้างในเนื้อหาเรื่อง 1..... 2..... 3..... 4..... 5..... 6.....				
	3. ควรจัดกิจกรรมอย่างไรในขั้นนำ				
	4. ควรจัดกิจกรรมอย่างไรในชั้น สอน				
คำนิยามศัพท์	ประเด็นคำถาม	ผลการพิจารณาของผู้เชี่ยวชาญ			ข้อเสนอแนะ
		สอดคล้อง	ไม่ แน่ใจ	ไม่สอดคล้อง	

	5. ควรจัดกิจกรรมอย่างไรในชั้นสรุป				
แผนการจัดการเรียนรู้ หมายถึง เอกสารที่แสดง รายละเอียดเกี่ยวกับกิจกรรม การเรียนรู้โดยพัฒนาขึ้นเพื่อ สนองสภาพปัญหาที่เกิดขึ้นจาก การสอนวิทยาศาสตร์ เรื่อง แรงที่ใช้ในชีวิตประจำวัน	6. ท่านมีวิธีการอย่างไรในชั้นนำเข้าสู่บทเรียนที่จะทำให้ผู้เรียนเกิดความใฝ่รู้ใฝ่เรียน				
	7. ตัวชี้วัดด้านกระบวนการ (P) ควรประกอบด้วยอะไรบ้างและอยู่ในเรื่อง				
	1..... 2..... 3..... 4..... 5..... 6.....				
	8. ในชั้นสรุปควรมีกิจกรรมใดจึงจะเกิดความยั่งยืนขององค์ความรู้แก่ผู้เรียน				
	9. เกณฑ์การวัดและประเมินผลควรเป็นอย่างไร				
	10. เพื่อให้ผู้เรียนได้พัฒนาทักษะกระบวนการวิทยาศาสตร์เบื้องต้น ท่านจะจัดกิจกรรมอะไรและอย่างไร				

ตารางภาคผนวกที่ 2 แสดงค่าความสอดคล้องระหว่างคำนิยามศัพท์กับประเด็นคำถาม (ระยะที่ 2)

คำนิยามศัพท์	ประเด็นคำถาม	ผลการพิจารณาของผู้เชี่ยวชาญคนที่					รวม	การแปลความหมาย IOC
		1	2	3	4	5		
การจัดกิจกรรมการ	1.การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่	+1	+1	+1	+1	+1	5	1

เรียนรู้วิทยาศาสตร์ หมายถึง การดำเนินการ ออกแบบและปรับปรุง แผนการจัดกิจกรรมการ เรียนรู้	เหมาะสมกับการสอน วิทยาศาสตร์เรื่องแรงที่ใช้ใน ชีวิตประจำวัน ควรเป็นอย่างไร								
	2. สื่อในการจัดกิจกรรมควรมี อะไรบ้างในเนื้อหาเรื่อง 1..... 2..... 3..... 4..... 5..... 6.....	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	
	3. ควรจัดกิจกรรมอย่างไรใน ชั้นนำ	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	
	4. ควรจัดกิจกรรมอย่างไรใน ชั้นสอน	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	
	5. ควรจัดกิจกรรมอย่างไรใน ชั้นสรุป	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	
	6. ท่านมีวิธีการอย่างไรในชั้น นำเข้าสู่บทเรียนที่จะทำให้ ผู้เรียนเกิดความใฝ่รู้ใฝ่เรียน	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	
ค่านิยมศัพท์	ประเด็นคำถาม	ผลการพิจารณาของ ผู้เชี่ยวชาญ คนที่					รวม	การแปล ความหมาย IOC	
		1	2	3	4	5			
	7. ตัวชี้วัดด้านกระบวนการ (P) ควรประกอบด้วยอะไรบ้างและ อยู่ในเรื่อง	+1	0	+1	+1	+1	4	0.8	

1.....								
2.....								
3.....								
4.....								
5.....								
6.....								
8. ในชั้นสรุปควรมีกิจกรรมใด จึงจะเกิดความยั่งยืนขององค์ ความรู้แก่ผู้เรียน	+1	+1	+1	+1	+1	+1	5	1
9. เกณฑ์การวัดและ ประเมินผลควรเป็นอย่างไร	+1	+1	+1	+1	+1	+1	5	1
10. เพื่อให้ผู้เรียนได้พัฒนา ทักษะกระบวนการ วิทยาศาสตร์เบื้องต้นท่านจะจัด กิจกรรมอะไรและอย่างไร	+1	0	+1	+1	+1	+1	4	0.8

ภาคผนวก ค

ตัวอย่างแผนการจัดการเรียนรู้และการหาคุณภาพแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

ภาคผนวก ง

แบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้และการหาคุณภาพแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

ภาคผนวก จ

แบบวัดทักษะกระบวนการวิทยาศาสตร์และการหาคุณภาพแบบวัดทักษะกระบวนการวิทยาศาสตร์

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

ภาคผนวก ฉ

ผลการวิเคราะห์หาค่าดัชนีประสิทธิผลและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียน

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

ภาคผนวก ช

แบบประเมินความพึงพอใจและการหาคุณภาพแบบประเมินความพึงพอใจ

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

ภาคผนวก ซ

หนังสือขอความอนุเคราะห์

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จสมบูรณ์ได้ด้วยความรู้และความช่วยเหลืออย่างสูงยิ่งจาก
ยี่งจากคณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ ผศ.ว่าที่ ร.ต.ดร.อรัญ ชูยกระเดื่อง ประธานกรรมการ
สอบวิทยานิพนธ์ อาจารย์ ดร.พงศ์ธร โพธิ์พลศักดิ์ กรรมการสอบ ผศ.ดร.ไพศาล วรรคำ
อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก และดร.ปิยะธิดา ปัญญา อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม

ขอขอบพระคุณ ผศ.ว่าที่ ร.ต.ดร.อรัญ ชูยกระเดื่อง ดร.พงศ์ธร โพธิ์พลศักดิ์ อาจารย์
มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม นางศรีสุดา พลศักดิ์ นางนิตยาภรณ์ ศรีภาแลว
นางปชิตรา ทองสด นายพรเทพ รัตนติสร้อย นางนนทพร พิมพิสนท์ นางถนอมศรี บุตรโยธี
นางเรไร โยคิน นางสาวลัยลักษณ์ จิตพิไล นางสาวเขาวนศิริ ธารรัตน์ นายกฤษา โสมดำ
นางวิภาดา พัวลี นางวัชรภร ผิวฝ้าย ที่ให้ความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญ ช่วยเหลือแนะนำ
ในการตรวจสอบหาคุณภาพของเครื่องมือ ผู้อำนวยการโรงเรียน ครูทุกท่าน นักเรียนกลุ่ม
ตัวอย่างและกลุ่มเป้าหมายทุกคน ที่ให้ความอนุเคราะห์และอำนวยความสะดวกในการเก็บ
รวบรวมข้อมูลการวิจัย

ขอขอบพระคุณ คณาจารย์ทุกท่าน อาจารย์ณัฐนิรันดร์ ปอศิริ ที่ช่วยประสานงาน
อย่างรวดเร็วและสำเร็จไปด้วยดี สถาบันวิจัยและพัฒนา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏ
มหาสารคามที่ได้ให้ทุนสนับสนุนผู้วิจัย นักศึกษาสาขาวิชาวิจัยและประเมินผลทางการศึกษารุ่น 2
รุ่น 3 ศูนย์หนองคายทุกคน ที่ได้ให้กำลังใจซึ่งกันและกัน

คุณค่าและประโยชน์อันพึงมีจากวิทยานิพนธ์เล่มนี้ ผู้วิจัยขอบอบแต่ บิดา มารดา
ครอบครัว พี่ น้อง ญาติ ตลอดจน ครู-อาจารย์ และผู้มีพระคุณ ที่มีส่วนให้ชีวิตและปัญญาแก่
ผู้วิจัยจนได้ศึกษาหาความรู้จนบรรลุผลสำเร็จดังมุ่งหวังไว้

สุจิตรา จันทาศิริ

ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของแบบวัดทักษะกระบวนการวิทยาศาสตร์
จากผู้เชี่ยวชาญ 5 คน

ตารางภาคผนวกที่ 6 ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของแบบวัดทักษะกระบวนการวิทยาศาสตร์

ข้อที่	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ					$(\sum R)$	ค่า (IOC) $\left(\frac{\sum R}{N}\right)$
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5		
1	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.0
2	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.0
3	+1	0	+1	+1	+1	4	0.8
4	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.0
5	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.0
6	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.0
7	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.0
8	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.0
9	+1	0	+1	0	+1	3	0.6
10	0	+1	+1	0	+1	3	0.6
11	+1	+1	+1	0	+1	4	0.8
12	+1	+1	+1	0	+1	4	0.8
13	+1	+1	+1	0	+1	4	0.8
14	+1	+1	+1	0	+1	4	0.8
15	+1	+1	+1	0	+1	4	0.8
16	+1	+1	0	0	+1	3	0.6
17	+1	+1	0	0	+1	3	0.6
18	+1	-1	0	+1	+1	4	0.8
19	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.0
20	0	+1	+1	+1	+1	4	0.8
	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ						

ข้อที่	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5	$(\sum R)$	(IOC) $\left(\frac{\sum R}{N}\right)$
21	0	+1	+1	+1	+1	4	0.8
22	+1	+1	0	+1	+1	4	0.8
23	+1	+1	0	+1	+1	4	0.8
24	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.0
25	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.0
26	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.0
27	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.0
28	+1	+1	0	0	+1	3	0.6
29	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.0
30	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.0

หมายเหตุ

ผู้วิจัยคัดเลือกแบบวัดทักษะกระบวนการวิทยาศาสตร์ ข้อที่มีค่า IOC = 0.6 ออก
จำนวน 5 ข้อ คือ ข้อ 9,10,16,17 และ 28 เหลือแบบวัดจำนวนทั้งหมด 25 ข้อ

ผลการวิเคราะห์ความยาก ค่าอำนาจจำแนกและค่าความเชื่อมั่น

ของแบบวัดทักษะกระบวนการวิทยาศาสตร์

ตารางภาคผนวกที่ 7 ผลการวิเคราะห์ความยากง่าย ค่าอำนาจจำแนกและค่าความเชื่อมั่น
(KR20) ของแบบวัดทักษะกระบวนการวิทยาศาสตร์

ข้อที่	ค่าความยาก (p)	ค่าอำนาจจำแนก (r)	ค่าความเชื่อมั่น
1	0.65	0.65	
2	0.73	0.73	
3	0.70	0.70	
4	0.73	0.73	
5	0.55	0.55	
6	0.55	0.55	
7	0.58	0.58	
8	0.60	0.60	
9	0.48	0.48	
10	0.68	0.68	
11	0.50	0.50	
12	0.53	0.53	
13	0.53	0.53	0.89
14	0.65	0.65	
15	0.55	0.55	
16	0.58	0.58	
17	0.65	0.65	
18	0.58	0.58	
19	0.53	0.53	
20	0.75	0.75	
21	0.53	0.53	
22	0.60	0.60	
23	0.50	0.50	
ข้อที่	ค่าความยาก (p)	ค่าอำนาจจำแนก (r)	ค่าความเชื่อมั่น
24	0.55	0.55	

25	0.53	0.53	
----	------	------	--

หมายเหตุ

ค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบวัดทั้งหมดเท่ากับ 0.89

ค่าความยาก (Difficulty) อยู่ระหว่าง 0.35 ถึง 0.60

ค่าอำนาจจำแนก (Discrimination) อยู่ระหว่าง 0.48 ถึง 0.75

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของแบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้กับ

ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง จากผู้เชี่ยวชาญ 5 คน

ตารางภาคผนวกที่ 4 แสดงผลการพิจารณาความสอดคล้องข้อสอบกับผลการเรียนรู้

ข้อที่	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ					$(\sum R)$	ค่า (IOC) $\left(\frac{\sum R}{N}\right)$	สรุปผล
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5			
1	+1	+1	+1	0	+1	4	0.8	สอดคล้อง
2	+1	+1	+1	0	+1	4	0.8	สอดคล้อง
3	+1	+1	+1	0	+1	4	0.8	สอดคล้อง
4	+1	+1	+1	0	+1	4	0.8	สอดคล้อง
5	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.0	สอดคล้อง
6	0	+1	+1	+1	+1	4	0.8	สอดคล้อง
7	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.0	สอดคล้อง
8	+1	+1	+1	0	+1	4	0.8	สอดคล้อง
9	+1	+1	+1	0	+1	4	0.8	สอดคล้อง
10	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.0	สอดคล้อง
11	+1	+1	+1	0	+1	4	0.8	สอดคล้อง
12	+1	+1	+1	0	+1	4	0.8	สอดคล้อง
13	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.0	สอดคล้อง
14	0	+1	+1	+1	+1	4	0.8	สอดคล้อง
15	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.0	สอดคล้อง
16	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.0	สอดคล้อง
17	+1	0	+1	+1	+1	4	0.8	สอดคล้อง
18	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.0	สอดคล้อง
19	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.0	สอดคล้อง
20	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.0	สอดคล้อง
21	+1	+1	+1	0	+1	4	0.8	สอดคล้อง
22	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.0	สอดคล้อง

ข้อที่	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ					$(\sum R)$	ค่า (IOC) $\left(\frac{\sum R}{N}\right)$	สรุปผล
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5			
23	0	+1	+1	+1	+1	4	0.8	สอดคล้อง
24	0	+1	+1	+1	+1	4	0.8	สอดคล้อง
25	+1	0	+1	+1	+1	4	0.8	สอดคล้อง
26	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.0	สอดคล้อง
27	+1	0	+1	+1	+1	4	0.8	สอดคล้อง
28	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.0	สอดคล้อง
29	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.0	สอดคล้อง
30	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.0	สอดคล้อง
31	+1	+1	0	+1	+1	4	0.8	สอดคล้อง
32	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.0	สอดคล้อง
33	+1	+1	0	+1	+1	4	0.8	สอดคล้อง
34	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.0	สอดคล้อง
35	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.0	สอดคล้อง
36	+1	+1	0	+1	+1	4	0.8	สอดคล้อง
37	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.0	สอดคล้อง
38	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.0	สอดคล้อง
39	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.0	สอดคล้อง
40	+1	+1	+1	+1	0	4	0.8	สอดคล้อง

หมายเหตุ ผู้วิจัยคัดเลือกแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ออกจำนวน 10 ข้อ คือ

ข้อ 4,5,14,17,21,23,27,31,33 และ 40 เหลือแบบวัดจำนวนทั้งหมด 30 ข้อ

ผลการวิเคราะห์ความยาก ค่าอำนาจจำแนกและค่าความเชื่อมั่น
ของแบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้

ตารางภาคผนวกที่ 5 ผลการวิเคราะห์ความยาก (p) ค่าอำนาจจำแนก (B) และค่าความเชื่อมั่น
(Livingston 's Method) ของแบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้

ข้อที่	(p)	(B)	ค่าความเชื่อมั่น
1	0.60	0.70	
2	0.60	0.50	
3	0.63	0.55	
4	0.65	0.70	
5	0.63	0.75	
6	0.53	0.95	
7	0.55	0.40	
8	0.58	0.75	
9	0.65	0.70	
10	0.68	0.65	
11	0.55	0.30	
12	0.63	0.65	.93
13	0.68	0.55	
14	0.45	0.70	
15	0.43	0.45	
16	0.50	0.30	
17	0.65	0.30	
18	0.65	0.30	
19	0.45	0.40	
20	0.53	0.35	
21	0.65	0.40	
22	0.58	0.45	
23	0.70	0.60	

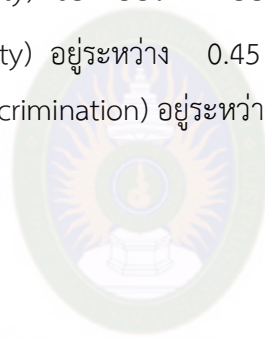
ข้อที่	(p)	(B)	ค่าความเชื่อมั่น
24	0.50	0.30	
25	0.65	0.70	
26	0.60	0.60	
27	0.60	0.50	
28	0.58	0.75	
29	0.50	0.30	
30	0.43	0.35	

หมายเหตุ

ความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบวัดทั้งฉบับเท่ากับ 0.93

ค่าความยาก (Difficulty) อยู่ระหว่าง 0.45 ถึง 0.70

ค่าอำนาจจำแนก (Discrimination) อยู่ระหว่าง 0.30 ถึง 0.95

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

ผลการวิเคราะห์ค่าดัชนีประสิทธิผล

ตารางภาคผนวกที่ 9 ผลการวิเคราะห์ค่าดัชนีประสิทธิผลแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้
เรื่องแรงที่ใช้ในชีวิตประจำวัน ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

คนที่	คะแนนก่อนเรียน (30)	คะแนนหลังเรียน (30)	คนที่	คะแนนก่อนเรียน (30)	คะแนนหลังเรียน (30)
1	16	25	21	18	25
2	15	24	22	16	23
3	16	25	23	18	27
4	17	24	24	17	25
5	18	26	25	18	27
6	18	27	26	18	26
7	18	26	27	19	27
8	17	25	28	16	24
9	18	28	29	17	24
10	17	25	30	19	27
11	17	25	31	18	27
12	18	26	32	18	24
13	18	26	33	20	29
14	17	26	34	19	28
15	18	27	35	17	25
16	20	27	36	15	24
17	19	28	37	17	24
18	16	23	38	16	25
19	17	26	39	17	26
20	18	26	40	18	27
			รวม	699	1,029
			\bar{X}	17.48	25.73

ผลการการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียน

ตารางภาคผนวกที่ 8 ผลการการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียน

คนที่	คะแนนก่อนเรียน (30)	คะแนนหลังเรียน (30)	คนที่	คะแนนก่อนเรียน (30)	คะแนนหลังเรียน (30)
1	16	25	21	18	25
2	15	24	22	16	23
3	16	25	23	18	27
4	17	24	24	17	25
5	18	26	25	18	27
6	18	27	26	18	26
7	18	26	27	19	27
8	17	25	28	16	24
9	18	28	29	17	24
10	17	25	30	19	27
11	17	25	31	18	27
12	18	26	32	18	24
13	18	26	33	20	29
14	17	26	34	19	28
15	18	27	35	17	25
16	20	27	36	15	24
17	19	28	37	17	24
18	16	23	38	16	25
19	17	26	39	17	26
20	18	26	40	18	27
			รวม	699	1,029
			\bar{X}	17.48	25.73
			S.D.	1.18	1.45

ชื่อเรื่อง	การวิจัยและพัฒนาการจัดกิจกรรมการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ เรื่องแรงที่ใช้ในชีวิตประจำวัน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2	
ผู้วิจัย	สุจิตรา จันทาศิริ ปริญญา ค.ม. (วิจัยและประเมินผลการศึกษา)	
กรรมการที่ปรึกษา	ผศ.ดร. ไพศาล วรคำ	อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก
	อาจารย์ ดร.ปิยะธิดา ปัญญา	อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม 2558

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาสภาพปัญหาและแนวทางการพัฒนาการจัดการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ เรื่องแรงที่ใช้ในชีวิตประจำวัน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 2) พัฒนาและหาประสิทธิภาพการจัดกิจกรรมการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ เรื่องแรงที่ใช้ในชีวิตประจำวัน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 3) ทดลองใช้แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ เรื่องแรงที่ใช้ในชีวิตประจำวัน และ 4) ประเมินความพึงพอใจของผู้เรียน กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยในครั้งนี้ คือ ครูวิทยาศาสตร์ และนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ในโรงเรียนสังกัดเทศบาลเมืองหนองคาย จำนวน 119 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ 1) แบบสัมภาษณ์สภาพปัญหาและแนวทางการพัฒนาการจัดการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ เรื่องแรงที่ใช้ในชีวิตประจำวัน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 2) แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้วิทยาศาสตร์เรื่องแรงที่ใช้ในชีวิตประจำวัน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 10 แผน 3) แบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน จำนวน 30 ข้อ 4) แบบวัดทักษะกระบวนการวิทยาศาสตร์ จำนวน 25 ข้อและ 5) แบบประเมินความพึงพอใจ จำนวน 15 ข้อ สถิติที่ใช้วิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบที่แบบกลุ่มไม่อิสระ

ผลการวิจัยพบว่า

1. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 มีปัญหาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่องคาน อัตราเร็วและความเร็วของวัตถุ แรงที่เกิดจากแรงพยายามที่ทำมุมต่อการเคลื่อนที่ของวัตถุ การหางานจากพื้นที่ใต้กราฟ และแรงเสียดทาน
2. กิจกรรมการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ที่ใช้แก้ปัญหา คือ การบูรณาการรูปแบบการสอนแบบใช้คำถาม และเทคนิคแก้โจทย์ปัญหาแบบ KWDL ได้แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ เรื่องแรงที่ใช้ในชีวิตประจำวัน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 10 แผน

3. แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ เรื่องแรงที่ใช้ในชีวิตประจำวัน มีประสิทธิภาพ (E_1/E_2) เท่ากับ 84.38/85.75 และค่าดัชนีประสิทธิผล เท่ากับ 0.66 โดยนักเรียน มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

4. นักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 2 มีความพึงพอใจต่อกิจกรรมการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ เรื่องแรงที่ใช้ในชีวิตประจำวัน อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.92$, S.D. = 0.23)

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

วิทยาศาสตร์มีบทบาทสำคัญยิ่งในสังคมโลกปัจจุบันและอนาคต เพราะวิทยาศาสตร์เกี่ยวข้องกับทุกคนทั้งในชีวิตประจำวันและการทำงานอาชีพต่าง ๆ ตลอดจนเทคโนโลยี เครื่องมือ เครื่องใช้และผลผลิตต่าง ๆ ที่มนุษย์ได้ใช้เพื่ออำนวยความสะดวกในชีวิตและการทำงาน เหล่านี้ล้วนเป็นผลของความรู้วิทยาศาสตร์ ผสมผสานกับความคิดสร้างสรรค์และศาสตร์อื่น ๆ

วิทยาศาสตร์ช่วยให้มนุษย์ได้พัฒนาวิธีคิด ทั้งความคิดเป็นเหตุเป็นผล คิดสร้างสรรค์ คิดวิเคราะห์ วิจัย มีทักษะสำคัญในการค้นคว้าหาความรู้ มีความสามารถในการแก้ปัญหาอย่างเป็นระบบ สามารถตัดสินใจโดยใช้ข้อมูลที่หลากหลายและมีประจักษ์พยานที่ตรวจสอบได้ วิทยาศาสตร์เป็นวัฒนธรรมของโลกสมัยใหม่ซึ่งเป็นสังคมแห่งการเรียนรู้ (knowledge-based society) ดังนั้นทุกคนจึงจำเป็นต้องได้รับการพัฒนาให้รู้วิทยาศาสตร์ เพื่อที่จะมีความรู้ความเข้าใจในธรรมชาติและเทคโนโลยีที่มนุษย์สร้างสรรค์ขึ้น สามารถนำความรู้ไปใช้อย่างมีเหตุผล สร้างสรรค์ และมีคุณธรรม (ศึกษาธิการ, กระทรวง. 2551) ซึ่งการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ที่เน้นการเชื่อมโยงความรู้กับกระบวนการ มีทักษะสำคัญในการค้นคว้าและสร้างองค์ความรู้ โดยใช้กระบวนการในการสืบเสาะหาความรู้ และการแก้ปัญหาที่หลากหลาย

วิจัยและพัฒนาจึงเป็นรูปแบบการวิจัย ที่จะทำให้มีการวิจัยทางการศึกษามากยิ่งขึ้น เพราะการวิจัยและพัฒนาเน้นการวิจัยและพัฒนาผลิตภัณฑ์การศึกษา ที่ใช้ในการจัดการศึกษาได้อย่างกว้างขวาง (ศึกษาธิการ, กระทรวง.2542) ดังนั้น หากวงการวิจัยทางการศึกษาไทยจะหันมาสนใจการวิจัยและพัฒนาเพิ่มมากยิ่งขึ้น ก็จะเป็นการทำให้มีการนำผลการวิจัยทางการศึกษาไปใช้กันอย่างกว้างขวางเด่นชัดมากยิ่งขึ้นในอนาคต การวิจัยและพัฒนา เป็นการศึกษาที่ต้องการค้นคว้าและพัฒนา ทำการทดสอบในสภาพจริง ทำการประเมิน หลาย ๆ รอบจนได้ผลการพัฒนาที่มีคุณภาพ (รุจโรจน์ แก้วอุไร. 2545 : 10) กลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์มุ่งหวังให้ผู้เรียนได้เรียนรู้วิทยาศาสตร์ที่เน้นการเชื่อมโยงความรู้กับกระบวนการ มีทักษะสำคัญในการค้นคว้าและสร้างองค์ความรู้ โดยใช้กระบวนการแก้ปัญหาที่หลากหลาย พัฒนาวิธีคิด ทั้งความคิดเป็นเหตุเป็นผล คิดสร้างสรรค์ คิดวิเคราะห์วิจัยที่หลากหลาย (ศึกษาธิการ, กระทรวง. 2551)

โรงเรียนเทศบาล 1 สว่างวิทยา สังกัดเทศบาลเมืองหนองคาย เปิดสอนในระดับ
 ประถมศึกษาปีที่ 1 ถึงระดับ มัธยมศึกษาปีที่ 6 ปัจจุบันมีนักเรียน จำนวน 1,547 จาก
 การศึกษาข้อมูลผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิทยาศาสตร์ของนักเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2
 ในปีการศึกษา 2554 และ 2555 พบว่านักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในกลุ่มสาระการเรียนรู้
 วิทยาศาสตร์ คะแนนเฉลี่ย 2.03 และ 2.25 (โรงเรียนเทศบาล 1 สว่างวิทยา. 2555 , 2556)
 ตามลำดับ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งต้องได้รับการพัฒนาให้มีผลสัมฤทธิ์
 ทางการเรียนให้ขึ้นไปตามเกณฑ์ในระดับดี มีจุดที่ควรพัฒนาคุณภาพด้านผู้เรียนคือ โรงเรียนควร
 จัดกิจกรรมส่งเสริมด้านการคิด การสื่อความคิดผ่านการพูด เขียน หรือนำเสนอด้วยวิธีต่าง ๆ
 รวมถึงกิจกรรมที่ควรส่งเสริมระเบียบวินัย ความรับผิดชอบ การเสียสละเพื่อส่วนรวมและการรู้จัก
 ประหยัดอดออม และจุดที่ควรพัฒนาด้านการเรียนการสอนคือ ครูควรประเมินผลการเรียนการ
 สอนให้สอดคล้องกับสภาพของผู้เรียนนำผลการประเมินการจัดการเรียนการสอนมาปรับเปลี่ยน
 การเรียนการสอนเพื่อพัฒนาผู้เรียน รวมถึงการวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียน (โรงเรียน
 เทศบาล 1 สว่างวิทยา . 2555) ซึ่งสอดคล้องกับผลการประเมินคุณภาพภายนอกสถานศึกษา
 ระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน รอบ 3 (พ.ศ. 2554 - 2558) ของโรงเรียนเทศบาล 1 สว่างวิทยา
 ที่สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา(องค์การมหาชน) (สมศ.) ได้
 ดำเนินการประเมินเมื่อวันที่ 4 – 31 กรกฎาคม พ.ศ. 2554 พบว่า มาตรฐานด้านผู้เรียน
 มาตรฐานที่ 5: ผู้เรียนมีความรู้และทักษะที่จำเป็นตามหลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์
 ผลสำเร็จค่าเฉลี่ยร้อยละ 45.89 อยู่ในระดับคุณภาพปรับปรุง มาตรฐานที่ 9: ครูมีความสามารถ
 ในการจัดการเรียนการสอนอย่างมีประสิทธิภาพ และเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ กลุ่มสาระการเรียนรู้
 วิทยาศาสตร์ ผลสำเร็จค่าเฉลี่ยร้อยละ 73.00 อยู่ในระดับคุณภาพพอใช้ และได้เสนอแนะว่า
 มาตรฐานด้านผู้เรียน สถานศึกษาควรจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้านวิทยาศาสตร์ โดยใช้กิจกรรมการ
 เรียนที่หลากหลายและสนองความต้องการ ความสนใจ หรือความถนัดของผู้เรียน ควรให้
 ความสำคัญและมีการพัฒนาผู้เรียนทุกกลุ่มอย่างเสมอภาค จัดกิจกรรมให้ผู้เรียนทุกคนอย่าง
 ทั่วถึงตามความสนใจควรคำนึงด้านสุขภาพจิตของผู้เรียนกลุ่มเก่งที่คร่ำเคร่งกับการเรียน ไม่มี
 เวลาพักผ่อน กลุ่มอ่อนอาจได้รับการเปรียบเทียบหรือถูกละเลยเอาใจใส่ ควรฝึกให้ผู้เรียนได้
 ปฏิบัติจริงอย่างสม่ำเสมอ และมาตรฐานด้านครูผู้สอน สถานศึกษาควรส่งเสริมสนับสนุนให้
 ครูผู้สอนวางแผนการจัดการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับความสามารถ ความต้องการ ความสนใจหรือ
 ความถนัดของผู้เรียนเป็นรายบุคคลและรายกลุ่ม สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพ
 การศึกษา (องค์การมหาชน) (2554) รวมถึงจากการรายงานผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ของนักเรียนระดับ
 มัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนเทศบาล 1 สว่างวิทยา ปีการศึกษา 2553 - 2555 พบว่า

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนนิสิตวิทยาศาสตร์ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 คิดเป็นร้อยละ 65.42 ,64.35 และ 64.75 ตามลำดับ ซึ่งต่ำกว่าเป้าหมายของโรงเรียนที่ตั้งไว้ คือ ร้อยละ 70 (แผนพัฒนาสามปี โรงเรียนเทศบาล 1 สว่างวิทยา . 2555 - 2558 : 6 – 8) เมื่อตรวจสอบรายละเอียดด้านเนื้อหาพบว่า เนื้อหาที่มีคะแนนต่ำสุด คือเรื่อง แรงที่ใช้ในชีวิตประจำวัน ผู้วิจัยจึงได้ศึกษาสภาพปัญหาการเรียน การสอนนิสิตวิทยาศาสตร์ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยการสัมภาษณ์ครูผู้สอนวิทยาศาสตร์ จำนวน 5 คนได้ข้อสรุปว่าต้องมีการทบทวนเนื้อหา ท่องจำ ฝึกวิเคราะห์โจทย์ปัญหาการคิดคำนวณ วิทยาศาสตร์ให้มากขึ้น มีสื่อเกี่ยวกับนิยามที่ใช้ในการคิดคำนวณ ฝึกให้มีการทดลองและคิด คำนวณค่าที่ได้จากการทดลอง ฝึกทำใบงาน ชิ้นงาน เขียนผังมโนทัศน์เกี่ยวกับนิยามศัพท์ และนิยามสูตร มีการเฉลยใบงานหรือแบบฝึกหัดเพื่อทบทวนเนื้อหา ฝึกให้มีการสร้าง สถานการณ์ตั้งโจทย์การคิดคำนวณ

จากสภาพปัญหาดังกล่าว ผู้วิจัยจึงได้ร่วมกับครูชำนาญการพิเศษผู้สอนกลุ่มสาระการเรียนรู้ วิทยาศาสตร์ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 เรื่อง แรงที่ใช้ในชีวิตประจำวัน โดยการวิจัยและพัฒนากิจการ การเรียนรู้อัตโนมัติตามสภาพปัญหาที่พบจาก (ทัศนา แคมมณี.รูปแบบการสอน ,สืบค้นเมื่อ 6 กันยายน 2556. จาก www.boogif222.blogspot.com) กล่าวว่า รูปแบบการสอน หมายถึง แผนการทำงานเกี่ยวกับการสอนที่จัดทำขึ้นอย่างเป็นระบบระเบียบ โดยวางแผนการจัด องค์กรประกอบและงานเกี่ยวกับการสอน อย่างมีจุดหมายที่เฉพาะเจาะจงที่จะให้ผู้เรียนบรรลุผล สำเร็จอย่างใดอย่างหนึ่ง การจัดการเรียนรู้แบบใช้คำถาม (Questioning Method) เป็น กระบวนการเรียนรู้ที่มุ่งพัฒนากระบวนการทางความคิดของผู้เรียน โดยผู้สอนจะป้อนคำถามใน ลักษณะต่าง ๆ ที่เป็นคำถามที่ดี สามารถพัฒนาความคิดของผู้เรียน มีขั้นตอนสำคัญ ดังต่อไปนี้ 1) ขั้นตอนวางแผนการใช้คำถาม 2) ขั้นตอนเตรียมคำถาม 3) ขั้นตอนการใช้คำถาม 4) ขั้นตอนสรุปและ ประเมินผล เป็นการสรุปบทเรียนผู้สอนอาจจะใช้คำถามเพื่อการสรุปบทเรียนหรือการประเมินผล ผู้สอนและผู้เรียนร่วมกันประเมินผลการเรียนรู้ โดยใช้วิธีการประเมินผลตามสภาพจริง ทำให้ ผู้เรียนกับผู้สอนสื่อความหมายกันได้ดี ผู้เรียนเข้าร่วมกิจกรรมได้อย่างมีประสิทธิภาพ สร้าง แรงจูงใจและกระตุ้นความสนใจของผู้เรียน ช่วยเน้นและทบทวนประเด็นสำคัญของสาระการ เรียนรู้ที่เรียน ช่วยในการประเมินผลการเรียนการสอน ให้เข้าใจความสนใจที่แท้จริงของผู้เรียน และวินิจฉัยจุดแข็งจุดอ่อนของผู้เรียนได้ ช่วยสร้างลักษณะนิสัยการขบคิดให้กับผู้เรียน ตลอดจนนิสัยใฝ่รู้ใฝ่เรียนตลอดชีวิต (เลิศชาย ปานมุข เทคนิคการสอนวิทยาศาสตร์, สืบค้นเมื่อ 6 กันยายน 2556 . จาก www.sites.google.com) การจัดการเรียนรู้ที่ใช้เทคนิค KWDL จะช่วยทำให้ผู้เรียนมีระดับขั้นตอนการคิดอย่างเป็นระบบ ซึ่งจะช่วยให้ผู้เรียนมี การถ่ายทอดแนวความคิดได้อย่างเป็นระบบ ซึ่งมีขั้นตอนคือ ขั้นที่ 1 K(What we know)

นักเรียนรู้อะไรบ้างในเรื่องที่จะเรียนหรือสิ่งที่โจทย์บอกให้ทราบมีอะไรบ้าง ชั้นที่ 2 W (What we want to know) นักเรียนหาสิ่งที่โจทย์ต้องการทราบหรือสิ่งที่นักเรียนต้องการรู้ ชั้นที่ 3 D (What we do to find out) นักเรียนจะต้องทำอะไรบ้างเพื่อหาคำตอบตามที่โจทย์ต้องการ หรือสิ่งที่ตนเองต้องการรู้ ชั้นที่ 4 L (What we learned) นักเรียนสรุปสิ่งที่ได้เรียนรู้ จากการทบทวนงานวิจัยที่เกี่ยวข้องของ (ปิยธิดา ศรีทองเหลือง. 2551) ; (ประกาย เรื่องไพศาล; วรรณฉวี ธิโสภา. 2553) ; (จิรวรรณ จันทรเหลือง ; สมคิด จิตรระบอบ ; นงนุช พระวงศ์. 2554) พบว่าทุกเรื่อง ได้ศึกษาและพัฒนากิจการจัดการเรียนรู้อุทยานศาสตร์จากการประยุกต์ใช้รูปแบบการสอนต่างๆเพื่อช่วยในแก้ปัญหา ได้ผลการพัฒนาอยู่ในระดับดี-ดีมากและสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้

ดังนั้นผู้วิจัยจึงสนใจที่จะวิจัยและพัฒนากิจการจัดการเรียนรู้อุทยานศาสตร์ที่พัฒนาการเรียนรู้อุทยานศาสตร์เรื่องแรงที่ใช้ในชีวิตประจำวัน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาสภาพปัญหาและแนวทางการพัฒนากิจการจัดการเรียนรู้อุทยานศาสตร์ เรื่องแรงที่ใช้ในชีวิตประจำวัน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2
2. เพื่อพัฒนาและหาประสิทธิภาพ แผนการจัดการจัดการเรียนรู้อุทยานศาสตร์ เรื่องแรงที่ใช้ในชีวิตประจำวัน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2
3. เพื่อทดลองใช้แผนการจัดการจัดการเรียนรู้อุทยานศาสตร์ เรื่องแรงที่ใช้ในชีวิตประจำวัน กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2
4. เพื่อประเมินความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่มีต่อแผนการจัดการจัดการเรียนรู้อุทยานศาสตร์ เรื่องแรงที่ใช้ในชีวิตประจำวัน

ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้ เป็นการวิจัยและพัฒนา (Research and Development) กิจการการเรียนรู้อุทยานศาสตร์ เรื่องแรงที่ใช้ในชีวิตประจำวัน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยแบ่งการดำเนินการออกเป็น 4 ระยะ ดังนี้

ระยะที่ 1 ศึกษาสภาพปัญหาและหาแนวทางการพัฒนากิจการจัดการเรียนรู้อุทยานศาสตร์ เรื่องแรงที่ใช้ในชีวิตประจำวันของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

ผู้ให้ข้อมูล ได้แก่ ครูผู้สอนวิชาวิทยาศาสตร์ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่มีประสบการณ์การสอนอย่างน้อย 10 ปี จำนวน 13 คน แบ่งเป็น 2 กลุ่ม คือ

กลุ่มที่ 1 จำนวน 5 คน สำหรับให้ข้อมูลเกี่ยวกับสภาพปัญหา

กลุ่มที่ 2 จำนวน 8 คน สำหรับให้แนวทางการพัฒนาการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เรื่อง
แรงที่ใช้ในชีวิตประจำวันของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

ตัวแปรที่ศึกษา สภาพปัญหาและหาแนวทางการพัฒนาการจัดกิจกรรมการเรียนรู้
วิทยาศาสตร์ เรื่องแรงที่ใช้ในชีวิตประจำวันของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

ระยะที่ 2 พัฒนาการจัดกิจกรรมการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ เรื่องแรงที่ใช้ใน
ชีวิตประจำวันสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

ผู้ให้ข้อมูล ได้แก่

1. ครูชำนาญการพิเศษสาขาวิชาวิทยาศาสตร์ จำนวน 8 คน สำหรับประเมิน
แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้
2. ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 คน สำหรับประเมินความเที่ยงตรงของแบบทดสอบ
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้และแบบวัดทักษะกระบวนการวิทยาศาสตร์
3. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 3 ห้องเรียน สำหรับทดลองใช้กิจกรรม
การเรียนรู้

ตัวแปรอิสระ แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ เรื่องแรงที่ใช้ใน
ชีวิตประจำวันชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

ตัวแปรตาม คุณภาพของแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ เรื่องแรงที่ใช้
ในชีวิตประจำวันชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

ระยะที่ 3 ทดลองใช้แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้และแบบวัดทักษะกระบวนการ
วิทยาศาสตร์

กลุ่มเป้าหมาย นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/4 โรงเรียนเทศบาล 1 สว่างวิทยา
จำนวน 40 คน

ตัวแปรอิสระ แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ เรื่องแรงที่ใช้ใน
ชีวิตประจำวันชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

ตัวแปรตาม ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้เรื่องแรงที่ใช้ในชีวิตประจำวัน และทักษะ
กระบวนการวิทยาศาสตร์ ของนักเรียน

ระยะที่ 4 ประเมินการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่องแรงที่ใช้ในชีวิตประจำวันสำหรับ
นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

ผู้ให้ข้อมูล นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/4 โรงเรียนเทศบาล 1 สว่างวิทยา
จำนวน 40 คน

ตัวแปรอิสระ การจัดการกิจกรรมการเรียนรู้วิทยาศาสตร์เรื่องแรงที่ใช้ในชีวิตประจำวัน
ตัวแปรตาม ระดับของความพึงพอใจของนักเรียน

นิยามศัพท์เฉพาะ

สภาพปัญหาการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ หมายถึง สถานการณ์ที่เป็นอุปสรรคต่อการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ที่ได้จากการสัมภาษณ์ครูผู้สอนวิชาวิทยาศาสตร์ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

การจัดการกิจกรรมการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ หมายถึง การดำเนินการตามแผนการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ กลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์เรื่องแรงที่ใช้ในชีวิตประจำวัน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยเป็นรูปแบบการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ที่ได้จากการสัมภาษณ์ครูผู้สอนวิชาวิทยาศาสตร์ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

ประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้ หมายถึง คุณภาพของแผนการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่อง แรงที่ใช้ในชีวิตประจำวัน ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ตามเกณฑ์ 75/75 โดยคำนวณจากคะแนนการจัดการกิจกรรมระหว่างเรียนและคะแนนผลสัมฤทธิ์หลังเรียน ดังนี้

75 ตัวแรก หมายถึง ประสิทธิภาพของกระบวนการ คำนวณจากการทำแบบทดสอบย่อยท้ายแผน สังเกตการร่วมกิจกรรมระหว่างเรียนเช่น ความสนใจใฝ่รู้ การแสดงความคิดเห็น การตอบคำถาม และการประเมินผลงานของนักเรียน คิดเป็นสัดส่วน 30:30:40 เมื่อรวมคะแนนทั้ง 3 ส่วน แล้วจะได้คะแนนไม่น้อยกว่าร้อยละ 75

75 ตัวหลัง หมายถึง ประสิทธิภาพของผลลัพธ์ คำนวณจากร้อยละของคะแนนเฉลี่ยของนักเรียนทุกคนที่ได้จากการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียน

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง คะแนนความสามารถของนักเรียนที่ได้จากการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์เรื่อง แรงที่ใช้ในชีวิตประจำวัน ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเป็นแบบปรนัย ชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ เปรียบเทียบตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้

ทักษะกระบวนการวิทยาศาสตร์ หมายถึง ความสามารถในการดำเนินการทางวิทยาศาสตร์ ได้แก่ การสังเกต การวัด การจำแนกประเภท การหาความสัมพันธ์ระหว่างสเปซกับสเปซและสเปซกับเวลา การคำนวณ การจัดกระทำและการสื่อความหมายข้อมูล การลงความเห็นจากข้อมูล การพยากรณ์ การตั้งสมมติฐาน การกำหนดนิยามเชิงปฏิบัติการ

การกำหนดและควบคุมตัวแปร การทดลอง และการตีความหมายข้อมูลและการลงข้อสรุป
ซึ่งในการวิจัยในครั้งนี้ผู้วิจัยนำมาศึกษา 2 ทักษะ คือ ทักษะการวัดและทักษะการคำนวณ

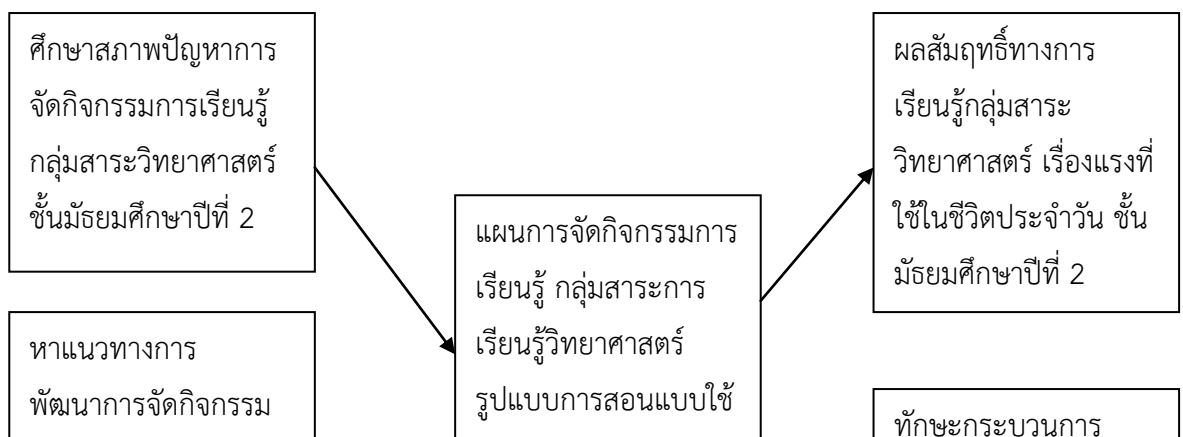
การวิจัยและพัฒนา หมายถึง การใช้การวิจัยในการพัฒนานวัตกรรมซึ่งประกอบด้วย
4 ขั้นตอน คือ 1.ศึกษาสภาพปัญหา 2.หาแนวทางและการพัฒนานวัตกรรมหรือรูปแบบการจัด
กิจกรรมการเรียนรู้ 3.ทดลองใช้นวัตกรรม 4.ประเมินนวัตกรรม

ความพึงพอใจ หมายถึง ความรู้สึกชื่นชอบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ กลุ่มสาระการ
เรียนรู้วิทยาศาสตร์เรื่องแรงที่ใช้ในชีวิตประจำวัน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

แผนภาพที่ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการวิจัย เรื่อง การวิจัยและพัฒนาการจัดกิจกรรมการเรียนรู้สาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ เรื่องแรงที่ใช้ในชีวิตประจำวัน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และได้นำเสนอตามหัวข้อต่อไปนี้

1. ตัวชี้วัดและมาตรฐานการเรียนรู้สาระกลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551
2. การจัดกิจกรรมการเรียนรู้วิทยาศาสตร์
3. แผนการจัดการเรียนรู้
4. ประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้
5. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
6. ทักษะกระบวนการวิทยาศาสตร์
7. ความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา
8. การวิจัยและพัฒนาทางการศึกษา
9. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
 - 9.1 งานวิจัยในประเทศ
 - 9.2 งานวิจัยต่างประเทศ

1. หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551

ความเจริญก้าวหน้าทางด้านวิทยาการต่าง ๆ ของโลกยุคโลกาภิวัตน์ มีผลต่อการเปลี่ยนแปลงทางสังคมและเศรษฐกิจของทุกประเทศรวมทั้งประเทศไทยด้วย จึงมีความจำเป็นต้องปรับปรุงหลักสูตรการศึกษาของชาติ ซึ่งถือเป็นกลไกสำคัญในการพัฒนาคุณภาพการศึกษาของประเทศ เพื่อสร้างคนไทยให้เป็นคนดี มีปัญญา มีความสุข มีศักยภาพพร้อมที่จะแข่งขันและร่วมมืออย่างสร้างสรรค์ในเวทีโลก เพื่อให้การจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานสอดคล้องกับสภาพความเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจ สังคมและความเจริญก้าวหน้าทางวิทยาการกระทรวงศึกษาธิการ จึงได้ให้ใช้หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ดังนี้ (ศึกษาธิการ,กระทรวง. 2551 : 3)

หลักการของหลักสูตร

เพื่อให้การจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานเป็นไปตามนโยบายการจัดการศึกษาของประเทศ จึงกำหนดหลักการของหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานไว้ดังนี้

1. เป็นหลักสูตรการศึกษาเพื่อความเป็นเอกภาพของชาติ มีจุดหมายและมาตรฐานการเรียนรู้ เป็นเป้าหมายสำหรับพัฒนาเด็กและเยาวชนให้มีความรู้ ทักษะ เจตคติและคุณธรรม บนพื้นฐานของความเป็นไทยควบคู่กับความเป็นสากล
2. เป็นหลักสูตรการศึกษาเพื่อปวงชนที่ประชาชนทุกคนมีโอกาสได้รับการศึกษาอย่างเสมอภาคจะได้รับการศึกษาอย่างเสมอภาคและมีคุณภาพ
3. เป็นหลักสูตรการศึกษาที่สนองการกระจายอำนาจ ให้สังคมมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาให้สอดคล้องกับสภาพและความต้องการของท้องถิ่น
4. เป็นหลักสูตรที่มีโครงสร้างยืดหยุ่นทั้งด้านสาระการเรียนรู้ เวลาและการจัดการเรียนรู้
5. เป็นหลักสูตรการศึกษาที่เน้นนักเรียนเป็นสำคัญ
6. เป็นหลักสูตรการศึกษาสำหรับการศึกษาในระบบ นอกระบบและตามอัธยาศัย ครอบคลุมทุกกลุ่มเป้าหมาย สามารถเทียบโอนผลการเรียนรู้และประสบการณ์

จุดหมายของหลักสูตร

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน มุ่งพัฒนานักเรียนให้เป็นคนดี มีปัญญา มีความสุข มีศักยภาพในการศึกษาต่อและประกอบอาชีพ จึงกำหนดเป็นจุดหมายเพื่อให้เกิดกับนักเรียนเมื่อจบการศึกษาขั้นพื้นฐาน ดังนี้

1. มีคุณธรรม จริยธรรมและค่านิยมที่พึงประสงค์ เห็นคุณค่าของตนเอง มีวินัยและปฏิบัติตนตามหลักธรรมของพระพุทธศาสนาหรือศาสนาที่ตนนับถือ ยึดหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง
2. มีความรู้ความสามารถในการสื่อสาร การคิดการแก้ปัญหา การใช้เทคโนโลยี และมีทักษะชีวิต
3. มีสุขภาพกายและสุขภาพจิตที่ดี มีสุขนิสัยและรักการออกกำลังกาย
4. มีความรักชาติ มีจิตสำนึกในความเป็นพลเมืองไทยและพลโลก ยึดมั่นในวิถีชีวิตและการปกครองตามระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข
5. มีจิตสำนึกในการอนุรักษ์วัฒนธรรมและภูมิปัญญาไทย การอนุรักษ์และพัฒนา

สิ่งแวดล้อม มีจิตสาธารณะที่มุ่งทำประโยชน์และสร้างสิ่งที่ดีงามในสังคมและอยู่ร่วมกันในสังคมอย่างมีความสุข

เป้าหมายของการเรียนวิทยาศาสตร์

1. เพื่อให้เข้าใจหลักการ ทฤษฎีที่เป็นพื้นฐานในวิทยาศาสตร์
2. เพื่อให้เข้าใจขอบเขต ธรรมชาติและข้อจำกัดของวิทยาศาสตร์
3. เพื่อให้มีทักษะที่สำคัญในการศึกษาค้นคว้าและคิดค้นทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี
4. เพื่อกระบวนพัฒนากระบวนการคิดและจินตนาการ ความสามารถในการแก้โจทย์ปัญหาและการจัดการ ทักษะในการสื่อสารและความสามารถในการตัดสินใจ
5. เพื่อให้ตระหนักถึงความสัมพันธ์ระหว่างวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี มวลมนุษยและสภาพแวดล้อมในเชิงที่มีอิทธิพลและผลกระทบซึ่งกันและกัน
6. เพื่อนำความรู้ ความเข้าใจในเรื่องวิทยาศาสตร์ มีคุณธรรม จริยธรรม และค่านิยมที่พึงประสงค์ในการใช้วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีอย่างสร้างสรรค์

สมรรถนะสำคัญของนักเรียน

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน มุ่งพัฒนานักเรียนให้มีคุณภาพตามมาตรฐานการเรียนรู้ ซึ่งการพัฒนานักเรียนให้บรรลุมาตรฐานการเรียนรู้ที่กำหนดนั้นจะช่วยให้เด็กเกิดสมรรถนะสำคัญ 5 ประการ ดังนี้

1. ความสามารถในการสื่อสาร เป็นความสามารถในการรับและส่งสาร มีวัฒนธรรมในการใช้ภาษาถ่ายทอด ความคิด ความรู้ความเข้าใจ ความรู้สึกและทัศนของตนเอง เพื่อแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารและประสบการณ์อันจะเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาตนเองและสังคม รวมทั้งการเจรจาต่อรองเพื่อขจัดและลดปัญหาความขัดแย้งต่าง ๆ การเลือกรับหรือไม่รับข้อมูลข่าวสารด้วยหลักเหตุผลและความถูกต้อง ตลอดจนการเลือกใช้วิธีการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพโดยคำนึงถึงผลกระทบที่มีต่อตนเองและสังคม
2. ความสามารถในการคิด เป็นความสามารถในการคิดวิเคราะห์ การคิดสังเคราะห์ การคิดอย่างสร้างสรรค์ การคิดอย่างมีวิจารณญาณและการคิดเป็นระบบ เพื่อนำไปสู่การสร้างองค์ความรู้หรือสารสนเทศเพื่อการตัดสินใจเกี่ยวกับตนเองและสังคมได้อย่างเหมาะสม
3. ความสามารถในการแก้ปัญหา เป็นความสามารถในการแก้ปัญหาและอุปสรรค

ต่าง ๆ ที่เผชิญได้อย่างถูกต้องเหมาะสมบนพื้นฐานของหลักเหตุผล คุณธรรมและข้อมูลสารสนเทศ เข้าใจความสัมพันธ์และการเปลี่ยนแปลงของเหตุการณ์ต่าง ๆ ในสังคม แสวงหาความรู้ประยุกต์ ความรู้มาใช้ในการป้องกันและแก้ไขปัญหาและมีการตัดสินใจที่มีประสิทธิภาพโดยคำนึงถึง ผลกระทบที่เกิดขึ้นต่อตนเอง สังคมและสิ่งแวดล้อม

4. ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต เป็นความสามารถในการนำกระบวนการต่างๆ ไปใช้ในการดำเนินชีวิตประจำวัน การเรียนรู้ด้วยตนเอง การเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง การทำงานและการอยู่ร่วมกันในสังคมด้วยการสร้างเสริมความสัมพันธ์อันดีระหว่างบุคคล การจัดการปัญหาและความขัดแย้งต่าง ๆ อย่างเหมาะสม การปรับตัวให้ทันกับการเปลี่ยนแปลงของสังคมและสภาพแวดล้อมและการรู้จักหลีกเลี่ยงพฤติกรรมไม่พึงประสงค์ที่ส่งผลกระทบต่อตนเองและผู้อื่น

5. ความสามารถในการใช้เทคโนโลยี เป็นความสามารถในการเลือกและใช้เทคโนโลยีด้านต่าง ๆ และมีทักษะกระบวนการทางเทคโนโลยี เพื่อการพัฒนาตนเองและสังคม ในด้านการเรียนรู้ การสื่อสารการทำงาน การแก้ปัญหาอย่างสร้างสรรค์ถูกต้องเหมาะสมและมีคุณธรรม

คุณลักษณะอันพึงประสงค์

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานมุ่งพัฒนานักเรียนให้มีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ เพื่อให้สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมไทยได้อย่างมีความสุขในฐานะเป็นพลเมืองไทยและพลโลก ดังนี้

1. รักชาติ ศาสน์ กษัตริย์
2. ซื่อสัตย์สุจริต
3. มีวินัย
4. ใฝ่เรียนรู้
5. อยู่อย่างพอเพียง
6. มุ่งมั่นในการทำงาน
7. รักความเป็นไทย
8. มีจิตสาธารณะ

มาตรฐานการเรียนรู้

มาตรฐานการเรียนรู้ หมายถึง ข้อกำหนดสิ่งที่คาดหวังว่านักเรียนต้องรู้และสามารถทำได้ ภายในเวลา 12 ปี เมืองค์ประกอบ 3 ส่วน คือ ความรู้ ทักษะ/กระบวนการ และคุณธรรม จริยธรรม คำนึงถึงกำหนดตามคุณลักษณะอันพึงประสงค์ในจุดหมายของหลักสูตร ดังนั้น มาตรฐานการเรียนรู้จึงเป็นมาตรฐานกลางสำหรับสถานศึกษา ท้องถิ่นและชุมชนนำไปกำหนดหลักสูตร จัดหลักสูตรการสอนและประเมินผลให้เป็นแนวเดียวกัน เพื่อให้การเรียนรู้ของนักเรียนเป็นประสบการณ์ที่มีความเชื่อมโยงต่อเนื่องและสม่ำเสมอ มาตรฐานการเรียนรู้เป็นสิ่งที่บ่งบอกถึง ความรู้และประสิทธิภาพต่าง ๆ ที่นักเรียนสามารถทำได้ในแต่ละสาระและใช้เป็นมาตรฐานการเรียนรู้ในแต่ละสาระมีไม่เท่ากัน แต่ละมาตรฐานการเรียนรู้ มีความหมายที่ครูผู้สอนควรทำความเข้าใจให้กระจ่าง ดังต่อไปนี้

หลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์

สาระที่ 1 สิ่งมีชีวิตกับกระบวนการดำรงชีวิต

มาตรฐาน ว 1.1 เข้าใจหน่วยพื้นฐานของสิ่งมีชีวิต ความสัมพันธ์ของโครงสร้าง และหน้าที่ของระบบต่างๆ ของสิ่งมีชีวิตที่ทำงานสัมพันธ์กัน มีกระบวนการสืบเสาะหาความรู้ สื่อสารสิ่งที่เรียนรู้และนำความรู้ไปใช้ในการดำรงชีวิตของตนเองและดูแลสิ่งมีชีวิต

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
ม. 2	1. อธิบายโครงสร้างและการทำงานของระบบย่อยอาหาร ระบบหมุนเวียนเลือด ระบบหายใจ ระบบขับถ่าย ระบบสืบพันธุ์ของมนุษย์และสัตว์ รวมทั้งระบบประสาทของมนุษย์	<ul style="list-style-type: none"> - ระบบย่อยอาหาร ระบบหมุนเวียนเลือด ระบบหายใจ ระบบขับถ่าย ระบบสืบพันธุ์ และระบบประสาทของมนุษย์ ในแต่ละระบบ ประกอบด้วยอวัยวะหลายชนิดที่ทำงานอย่างเป็นระบบ - ระบบย่อยอาหาร ระบบหมุนเวียนเลือด ระบบหายใจ ระบบขับถ่าย ระบบสืบพันธุ์ของสัตว์ ประกอบด้วยอวัยวะหลายชนิดที่ทำงานอย่าง เป็นระบบ
	2. อธิบายความสัมพันธ์ของระบบต่างๆ ของ มนุษย์และนำความรู้	<ul style="list-style-type: none"> - ระบบย่อยอาหาร ระบบหมุนเวียนเลือด ระบบหายใจ ระบบขับถ่าย ระบบสืบพันธุ์

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
	ไปใช้ประโยชน์	ของมนุษย์ในแต่ละระบบมีการทำงานที่สัมพันธ์กันทำให้มนุษย์ดำรงชีวิตอยู่ได้อย่างปกติ ถ้าระบบใดระบบหนึ่งทำงานผิดปกติย่อมส่งผลกระทบต่อระบบอื่นๆ ดังนั้นจึงต้องมีการดูแลรักษาสุขภาพ
	3. สังเกตและอธิบายพฤติกรรมของมนุษย์และสัตว์ที่ตอบสนองต่อสิ่งเร้าภายนอกและภายใน	<ul style="list-style-type: none"> - แสง อุณหภูมิ และการสัมผัส จัดเป็นสิ่งเร้าภายนอก ส่วนการเปลี่ยนแปลงระดับสารในร่างกาย เช่น ฮอรโมน จัดเป็นสิ่งเร้าภายใน ซึ่งทั้ง สิ่งเร้าภายนอกและสิ่งเร้าภายในมีผลต่อมนุษย์และสัตว์ ทำให้แสดงพฤติกรรมต่างๆ ออกมา
	4. อธิบายหลักการและผลของการใช้เทคโนโลยีชีวภาพในการขยายพันธุ์ ปรับปรุงพันธุ์ และเพิ่มผลผลิตของสัตว์และนำความรู้ไปใช้ประโยชน์	<ul style="list-style-type: none"> - เทคโนโลยีชีวภาพเป็นการใช้เทคโนโลยีเพื่อทำให้สิ่งมีชีวิตหรือองค์ประกอบของสิ่งมีชีวิตมีสมบัติตามต้องการ - การผสมเทียม การถ่ายฝากตัวอ่อน การโคลนเป็นการใช้เทคโนโลยีชีวภาพในการขยายพันธุ์ ปรับปรุงพันธุ์ และเพิ่มผลผลิตของสัตว์
	5. ทดลอง วิเคราะห์ และอธิบายสารอาหารในอาหารมีปริมาณพลังงานและสัดส่วนที่เหมาะสมกับเพศและวัย	<ul style="list-style-type: none"> - แป้ง น้ำตาล ไขมัน โปรตีน วิตามินซี เป็นสารอาหารและสามารถทดสอบได้ - การบริโภคอาหาร จำเป็นต้องให้ได้สารอาหารที่ครบถ้วนในสัดส่วนที่เหมาะสมกับเพศและวัย และได้รับปริมาณพลังงานที่เพียงพอกับความต้องการของร่างกาย
	6. อภิปรายผลของสารเสพติดต่อระบบต่าง ๆ ของร่างกาย และ	<ul style="list-style-type: none"> - สารเสพติดแต่ละประเภทมีผลต่อระบบต่างๆ ของร่างกาย ทำให้ระบบเหล่านั้นทำหน้าที่

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
	แนวทางในการป้องกันตนเอง จากสารเสพติด	ผิดปกติ ดังนั้นจึงต้องหลีกเลี่ยงการใช้สารเสพติด และหาแนวทางในการป้องกันตนเองจากสารเสพติด

มาตรฐาน ว 1.2 เข้าใจกระบวนการและความสำคัญของการถ่ายทอดลักษณะทางพันธุกรรม วิวัฒนาการของสิ่งมีชีวิต ความหลากหลายทางชีวภาพ การใช้เทคโนโลยีชีวภาพที่มีผลกระทบต่อมนุษย์และสิ่งแวดล้อม มีกระบวนการสืบเสาะหาความรู้และจิตวิทยาศาสตร์ สื่อสารสิ่งที่เรียนรู้ และนำความรู้ไปใช้ประโยชน์

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
ม. 2	-	-

สาระที่ 2 ชีวิตกับสิ่งแวดล้อม

มาตรฐาน ว 2.1 เข้าใจสิ่งแวดล้อมในท้องถิ่น ความสัมพันธ์ระหว่างสิ่งแวดล้อมกับสิ่งมีชีวิต ความสัมพันธ์ระหว่างสิ่งมีชีวิตต่าง ๆ ในระบบนิเวศ มีกระบวนการสืบเสาะหาความรู้และจิตวิทยาศาสตร์ สื่อสารสิ่งที่เรียนรู้และนำความรู้ไปใช้ประโยชน์

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
ม. 2	-	-

มาตรฐาน ว 2.2 เข้าใจความสำคัญของทรัพยากรธรรมชาติ การใช้ทรัพยากรธรรมชาติในระดับท้องถิ่น ประเทศ และโลก นำความรู้ไปใช้ในการจัดการทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อมในท้องถิ่นอย่างยั่งยืน

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
ม. 2	-	-

สาระที่ 3 สารและสมบัติของสาร

มาตรฐาน ว 3.1 เข้าใจสมบัติของสาร ความสัมพันธ์ระหว่างสมบัติของสารกับโครงสร้างและแรงยึดเหนี่ยวระหว่างอนุภาค มีกระบวนการสืบเสาะ หาความรู้และจิตวิทยาศาสตร์ สื่อสารสิ่งที่เรียนรู้ นำความรู้ไปใช้ประโยชน์

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
ม. 2	1. สืบค้นและอธิบายองค์ประกอบสมบัติของธาตุและสารประกอบ	<ul style="list-style-type: none"> - ธาตุ เป็นสารบริสุทธิ์ที่ประกอบด้วยอะตอมชนิดเดียวกันและไม่สามารถแยกสลายเป็นสารอื่นได้อีกโดยวิธีการทางเคมี - สารประกอบเป็นสารบริสุทธิ์ที่ประกอบด้วยธาตุตั้งแต่สองธาตุขึ้นไป รวมตัวกันด้วยอัตราส่วนโดยมวลคงที่ และมีสมบัติแตกต่างจากสมบัติเดิมของธาตุที่เป็นองค์ประกอบ
	2. สืบค้นข้อมูลและเปรียบเทียบสมบัติของธาตุโลหะ ธาตุอโลหะ ธาตุกึ่งโลหะและธาตุกัมมันตรังสีและนำความรู้ไปใช้ประโยชน์	<ul style="list-style-type: none"> - ธาตุแต่ละชนิดมีสมบัติบางประการที่คล้ายกันและแตกต่างกัน จึงสามารถจำแนกกลุ่มธาตุตามสมบัติของธาตุเป็นธาตุโลหะ กึ่งโลหะ อโลหะ และธาตุกัมมันตรังสี - ในชีวิตประจำวันมีวัสดุ อุปกรณ์และผลิตภัณฑ์ต่าง ๆ ที่ผลิตมาจากธาตุและสารประกอบ จึงควรเลือกใช้ให้ถูกต้องเหมาะสมปลอดภัย และยั่งยืน
	3. ทดลองและอธิบายการหลักการแยกสารด้วยวิธีการกรอง การตกผลึก การสกัด การกลั่น และโครมาโทกราฟี และนำความรู้ไปใช้ประโยชน์	<ul style="list-style-type: none"> - การกรอง การตกผลึก การสกัด การกลั่นและโครมาโทกราฟี เป็นวิธีการแยกสารที่มีหลักการแตกต่างกัน และสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน

มาตรฐาน ว 3.2 เข้าใจหลักการและธรรมชาติของการเปลี่ยนแปลงสถานะของสาร การเกิดสารละลาย การเกิดปฏิกิริยา มีกระบวนการสืบเสาะ หาความรู้และจิตวิทยาศาสตร์ สื่อสารสิ่งที่เรียนรู้ และนำความรู้ไปใช้ประโยชน์

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
ม. 2	1. ทดลองและอธิบายการเปลี่ยนแปลงสมบัติ มวล และพลังงานเมื่อสารเกิดปฏิกิริยาเคมี รวมทั้งอธิบายปัจจัยที่มีผลต่อการเกิดปฏิกิริยาเคมี	<ul style="list-style-type: none"> - เมื่อสารเกิดปฏิกิริยาเคมีจะมีพลังงานเข้ามาเกี่ยวข้อง ซึ่งอาจเป็นการดูดพลังงานความร้อนหรือคายพลังงานความร้อน - อุณหภูมิ ความเข้มข้น ธรรมชาติของสาร และตัวเร่งปฏิกิริยา มีผลต่อการเกิดปฏิกิริยาเคมีของสาร
	2. ทดลอง อธิบายและเขียนสมการเคมีของปฏิกิริยาของสารต่าง ๆ และนำความรู้ไปใช้ประโยชน์	<ul style="list-style-type: none"> - สมการเคมีใช้เขียนแสดงการเกิดปฏิกิริยาเคมีของสาร ซึ่งมีทั้งสารตั้งต้นและสารผลิตภัณฑ์ - ปฏิกิริยาระหว่างโลหะกับออกซิเจน โลหะกับน้ำ โลหะกับกรด กรดกับเบส และกรดกับคาร์บอเนตเป็นปฏิกิริยาเคมีที่พบทั่วไป - การเลือกใช้วัสดุและสารรอบตัวในชีวิตประจำวันได้อย่างเหมาะสมและปลอดภัยโดยคำนึงถึงปฏิกิริยาที่เกิดขึ้น
	3. สืบค้นข้อมูลและอภิปรายผลของสารเคมี ปฏิกิริยาเคมีต่อสิ่งมีชีวิตและสิ่งแวดล้อม	<ul style="list-style-type: none"> - สารเคมีและปฏิกิริยาเคมี มีทั้งประโยชน์และโทษต่อสิ่งมีชีวิตและสิ่งแวดล้อมทั้งทางตรงและทางอ้อม
	4. สืบค้นข้อมูลและอธิบายการใช้สารเคมีอย่างถูกต้อง ปลอดภัย วิธีป้องกันและแก้ไขอันตรายที่เกิดขึ้นจากการใช้สารเคมี	<ul style="list-style-type: none"> - การใช้สารเคมีต้องมีความระมัดระวังป้องกัน ไม่ให้เกิดอันตรายต่อตนเองและผู้อื่น โดยใช้ให้ถูกต้อง ปลอดภัยและคุ้มค่า - ผู้ใช้สารเคมีควรรู้จักสัญลักษณ์เตือนภัยบนฉลาก และรู้วิธีการแก้ไข และการปฐมพยาบาลเบื้องต้นเมื่อได้รับอันตรายจากสารเคมี

สาระที่ 4 แรงและการเคลื่อนที่

มาตรฐาน ว 4.1 เข้าใจธรรมชาติของแรงแม่เหล็กไฟฟ้า แรงโน้มถ่วง และแรงนิวเคลียร์ มีกระบวนการสืบเสาะหาความรู้ สื่อสารสิ่งที่เรียนรู้และนำความรู้ไปใช้ประโยชน์อย่างถูกต้องและมีคุณธรรม

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
ม.2	1. ทดลองและอธิบายการหาแรงลัพธ์ของแรงหลายแรงในระนาบเดียวกันที่กระทำต่อวัตถุ	- แรงเป็นปริมาณเวกเตอร์ เมื่อมีแรงหลายแรงในระนาบเดียวกันกระทำต่อวัตถุเดียวกัน สามารถหาแรงลัพธ์ได้โดยใช้หลักการรวมเวกเตอร์
	2. อธิบายแรงลัพธ์ที่กระทำต่อวัตถุที่หยุดนิ่งหรือวัตถุเคลื่อนที่ด้วยความเร็วคงตัว	- เมื่อแรงลัพธ์มีค่าเป็นศูนย์กระทำต่อวัตถุที่หยุดนิ่ง วัตถุนั้นก็จะหยุดนิ่งตลอดไป แต่ถ้าวัตถุเคลื่อนที่ด้วยความเร็วคงตัว ก็จะเคลื่อนที่ด้วยความเร็วคงตัวตลอดไป

มาตรฐาน ว 4.2 เข้าใจลักษณะการเคลื่อนที่แบบต่างๆ ของวัตถุในธรรมชาติ มีกระบวนการ สืบเสาะหาความรู้และจิตวิทยาศาสตร์ สื่อสารสิ่งที่เรียนรู้และนำความรู้ไปใช้ประโยชน์

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
ม. 2	-	-

สาระที่ 5 พลังงาน

มาตรฐาน ว 5.1 เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างพลังงานกับการดำรงชีวิต การเปลี่ยนรูปพลังงาน ปฏิสัมพันธ์ระหว่างสารและพลังงาน ผลของการใช้พลังงานต่อชีวิตและสิ่งแวดล้อม มีกระบวนการ สืบเสาะหาความรู้ สื่อสารสิ่งที่เรียนรู้และนำความรู้ ไปใช้ประโยชน์

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
------	-----------	------------------------

ม. 2	1. ทดลองและอธิบายการสะท้อนของแสง การหักเหของแสง และนำความรู้ไปใช้ประโยชน์	<ul style="list-style-type: none"> - เมื่อแสงตกกระทบผิววัตถุหรือตัวกลางอีกตัวกลางหนึ่ง แสงจะเปลี่ยนทิศทางการเคลื่อนที่โดยการสะท้อนของแสง หรือการหักเหของแสง - การนำความรู้เกี่ยวกับการสะท้อนของแสง และการหักเหของแสงไปใช้อธิบายแว่นตา ทัศนอุปกรณ์ กระจก เส้นใยนำแสง
	2. อธิบายผลของความสว่างที่มีต่อมนุษย์และสิ่งมีชีวิตอื่น ๆ	<ul style="list-style-type: none"> - นัยน์ตาของคนเราเป็นอวัยวะใช้มองดูสิ่งต่างๆ นัยน์ตามีองค์ประกอบสำคัญหลายอย่าง - ความสว่างมีผลต่อนัยน์ตามนุษย์ จึงมีการนำความรู้เกี่ยวกับความสว่างมาช่วยในการจัดความสว่างให้เหมาะสมกับการทำงาน - ออกแบบวิธีการตรวจสอบว่าความสว่างมีผลต่อสิ่งมีชีวิตอื่น
	3. ทดลองและอธิบายการดูดกลืนแสงสี การมองเห็นสีของวัตถุ และนำความรู้ไปใช้ประโยชน์	<ul style="list-style-type: none"> - เมื่อแสงตกกระทบวัตถุ วัตถุจะดูดกลืนแสงสีบางสีไว้ และสะท้อนแสงสีที่เหลือออกมาทำให้เรามองเห็นวัตถุเป็นสีต่าง ๆ - การนำความรู้เกี่ยวกับการดูดกลืนแสงสีการมองเห็นสีของวัตถุไปใช้ประโยชน์ในการถ่ายรูป และในการแสดง

สาระที่ 6 กระบวนการเปลี่ยนแปลงของโลก

มาตรฐาน ว 6.1 เข้าใจกระบวนการต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นบนผิวโลกและภายในโลก

ความสัมพันธ์ของกระบวนการต่าง ๆ ที่มีผลต่อการเปลี่ยนแปลงภูมิอากาศ ภูมิประเทศ และสิ่งแวดล้อมของโลก มีกระบวนการสืบเสาะหาความรู้และจิตวิทยาศาสตร์ สื่อสารสิ่งที่เรียนรู้และนำความรู้ไปใช้ประโยชน์

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
------	-----------	------------------------

<p>ม. 2</p>	<p>1. สำรวจ ทดลองและอธิบายลักษณะของชั้นหน้าตัดดิน สมบัติของดิน และกระบวนการเกิดดิน</p>	<ul style="list-style-type: none"> - ดินมีลักษณะและสมบัติแตกต่างกันตามวัตถุต้นกำเนิดดิน ลักษณะภูมิอากาศ ลักษณะภูมิประเทศ พืชพรรณ สิ่งมีชีวิต และระยะเวลาในการเกิดดิน และตรวจสอบสมบัติบางประการของดิน - ชั้นหน้าตัดดินแต่ละชั้นและแต่ละพื้นที่มีลักษณะ สมบัติและองค์ประกอบแตกต่างกัน
	<p>2. สำรวจ วิเคราะห์และอธิบายการใช้ประโยชน์และการปรับปรุงคุณภาพของดิน</p>	<ul style="list-style-type: none"> - ดินในแต่ละท้องถิ่นมีลักษณะและสมบัติต่างกันตามสภาพของดิน จึงนำไปใช้ประโยชน์ต่างกัน - การปรับปรุงคุณภาพดินขึ้นอยู่กับสภาพของดินเพื่อให้ดินมีความเหมาะสมต่อการใช้ประโยชน์
	<p>3. ทดลองเลียนแบบเพื่ออธิบายกระบวนการเกิด และลักษณะองค์ประกอบของหิน</p>	<ul style="list-style-type: none"> - กระบวนการเปลี่ยนแปลงทางธรณีวิทยาทั้งบนและใต้พื้นผิวโลก ทำให้เกิดหินที่มีลักษณะองค์ประกอบแตกต่างกันทั้งทางด้านกายภาพและทางเคมี
	<p>4. ทดสอบ และสังเกตองค์ประกอบและสมบัติของหิน เพื่อจำแนกประเภทของหิน และนำความรู้ไปใช้ประโยชน์</p>	<ul style="list-style-type: none"> - หินแบ่งเป็น หินอัคนี หินแปรและหินตะกอน หินแต่ละประเภทมีความสัมพันธ์กัน และนำไปใช้ประโยชน์ในทางอุตสาหกรรม การก่อสร้างและอื่น ๆ

	<p>5. ตรวจสอบและอธิบาย ลักษณะทางกายภาพของแร่ และการนำไปใช้ประโยชน์</p>	<ul style="list-style-type: none"> - เมื่อสภาวะแวดล้อมธรรมชาติที่อยู่ภายใต้ อุณหภูมิและความดันที่เหมาะสม ธาตุและสารประกอบจะตกผลึกเป็นแร่ที่มีลักษณะและสมบัติต่างกัน ซึ่งต้องใช้วิธีตรวจสอบสมบัติแต่ละอย่างแตกต่างกันไป - แร่ที่สำรวจพบในประเทศไทยมีหลายชนิด แต่ละชนิดตรวจสอบทางกายภาพได้จาก รูปผลึก ความถ่วงจำเพาะ ความแข็ง ความวาว แนวแตกเรียบ สีและสีผงของแร่และนำไปใช้ประโยชน์ต่างกันเช่น ใช้ทำเครื่องประดับ ใช้ในด้านอุตสาหกรรม
	<p>6. สืบค้นและอธิบายกระบวนการเกิด ลักษณะและสมบัติของปิโตรเลียม ถ่านหิน หินน้ำมัน และการนำไปใช้ประโยชน์</p>	<ul style="list-style-type: none"> - ปิโตรเลียม ถ่านหิน หินน้ำมัน เป็นเชื้อเพลิงธรรมชาติที่เกิดจากกระบวนการเปลี่ยนแปลงทางธรณีวิทยา ซึ่งแต่ละชนิดจะมีลักษณะ สมบัติและวิธีการนำไปใช้ประโยชน์แตกต่างกัน
<p>ชั้น</p>	<p>ตัวชี้วัด</p>	<p>สาระการเรียนรู้แกนกลาง</p>
	<p>7. สำรวจและอธิบายลักษณะแหล่งน้ำธรรมชาติ การใช้ประโยชน์และการอนุรักษ์แหล่งน้ำในท้องถิ่น</p>	<ul style="list-style-type: none"> - แหล่งน้ำบนโลก มีทั้งน้ำจืด น้ำเค็ม โดยแหล่งน้ำจืดมีอยู่ทั้งบนดิน ใต้ดิน และในบรรยากาศ - การใช้ประโยชน์ของแหล่งน้ำ ต้องมีการวางแผนการใช้ การอนุรักษ์ การป้องกัน การแก้ไข และผลกระทบ ด้วยวิธีการที่เหมาะสม

	<p>8. ทดลองเลียนแบบ และอธิบาย การเกิดแหล่งน้ำบาดิน แหล่งน้ำใต้ดิน</p>	<ul style="list-style-type: none"> - แหล่งน้ำบาดินมีหลายลักษณะขึ้นอยู่กับลักษณะภูมิประเทศ ลักษณะทางน้ำ และความเร็วของกระแสในในแต่ละฤดูกาล - น้ำบาดินบางส่วนจะไหลซึมสู่ใต้ผิวดิน ถูกกักเก็บไว้ในชั้นดินและหิน เกิดเป็นน้ำใต้ดิน ซึ่งส่วนหนึ่งจะซึมอยู่ตามช่องว่างระหว่างเม็ดตะกอน เรียกว่าน้ำในดิน อีกส่วนหนึ่ง จะไหลซึมลึกลงไป จนถูกกักเก็บไว้ตามช่องว่างระหว่างเม็ดตะกอน ตามรูพรุน หรือตามรอยแตกของหินหรือชั้นหินเรียกว่าน้ำบาดาล - สมบัติของน้ำบาดาลขึ้นอยู่กับชนิดของดิน แหล่งแร่ และหิน ที่เป็นแหล่งกักเก็บน้ำบาดาล และชั้นหินอุ้มน้ำ
	<p>9. ทดลองเลียนแบบและอธิบาย กระบวนการผุพังอยู่กับที่ การกร่อน การพัดพา การทับถม การตกผลึกและผลของ กระบวนการดังกล่าว</p>	<ul style="list-style-type: none"> - การผุพังอยู่กับที่การกร่อน การพัดพา การทับถม และการตกผลึก เป็นกระบวนการสำคัญที่ทำให้พื้นผิวโลกเกิดการเปลี่ยนแปลง เป็นภูมิลักษณะ ต่าง ๆ โดยมีลม น้ำ ธารน้ำแข็ง คลื่นและแรงโน้มถ่วงของโลก เป็นตัวการสำคัญ
	<p>10. สืบค้น สร้างแบบจำลองและอธิบายโครงสร้างและองค์ประกอบของโลก</p>	<ul style="list-style-type: none"> - โครงสร้างของโลกประกอบด้วยชั้นเปลือกโลก ชั้นเนื้อโลก และชั้นแก่นโลก โครงสร้างแต่ละชั้นจะมีลักษณะและส่วนประกอบแตกต่างกัน

สาระที่ 7 ดาราศาสตร์และอวกาศ

มาตรฐาน ว 7.1 เข้าใจวิวัฒนาการของระบบสุริยะ กาแล็กซีและเอกภพ การ ปฏิสัมพันธ์ภายในระบบสุริยะและผลต่อสิ่งมีชีวิตบนโลก มีกระบวนการสืบเสาะ หาความรู้และ จิตวิทยาศาสตร์ การสื่อสารสิ่งที่เรียนรู้และนำความรู้ไปใช้ประโยชน์

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
ม. 2	-	-

มาตรฐาน ว 7.2 เข้าใจความสำคัญของเทคโนโลยีอวกาศที่นำมาใช้ในการสำรวจ อวกาศและ ทรัพยากรธรรมชาติ ด้านการเกษตรและการสื่อสาร มีกระบวนการสืบเสาะหาความรู้ และจิตวิทยาศาสตร์ สื่อสารสิ่งที่เรียนรู้และนำความรู้ไปใช้ประโยชน์อย่างมีคุณธรรมต่อชีวิตและ สิ่งแวดล้อม

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
ม. 2	-	-

สาระที่ 8 ธรรมชาติของวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

มาตรฐาน ว 8.1 ใช้กระบวนการทางวิทยาศาสตร์และจิตวิทยาศาสตร์ในการสืบ เสาะหาความรู้ การแก้ปัญหา รู้ว่าปรากฏการณ์ทางธรรมชาติที่เกิดขึ้นส่วนใหญ่มีรูปแบบที่แน่นอน สามารถอธิบายและตรวจสอบได้ ภายใต้อข้อมูลและเครื่องมือที่มีอยู่ในช่วงเวลานั้นๆ เข้าใจว่า วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี สังคม และสิ่งแวดล้อมมีความเกี่ยวข้องสัมพันธ์กัน

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
ม. 2	1. ตั้งคำถามที่กำหนดประเด็นหรือ ตัวแปรที่สำคัญในการสำรวจ ตรวจสอบ หรือศึกษาค้นคว้าเรื่องที่ สนใจได้อย่างครอบคลุมและเชื่อถือ ได้	-
ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง

	2. สร้างสมมติฐานที่สามารถตรวจสอบได้และวางแผนการสำรวจตรวจสอบหลาย ๆ วิธี	-
	3. เลือกเทคนิควิธีการสำรวจตรวจสอบทั้งเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพที่ได้ผลเที่ยงตรงและปลอดภัย โดยใช้วัสดุและเครื่องมือที่เหมาะสม	-
	4. รวบรวมข้อมูล จัดกระทำข้อมูลเชิงปริมาณและคุณภาพ	-
	5. วิเคราะห์และประเมินความสอดคล้องของประจักษ์พยานกับข้อสรุป ทั้งที่สนับสนุนหรือขัดแย้งกับสมมติฐาน และความผิดปกติของข้อมูลจากการสำรวจตรวจสอบ	-
	6. สร้างแบบจำลอง หรือรูปแบบที่อธิบายผลหรือแสดงผลของการสำรวจตรวจสอบ	-
	7. สร้างคำถามที่นำไปสู่การสำรวจตรวจสอบ ในเรื่องที่เกี่ยวข้อง และนำความรู้ที่ได้ไปใช้ในสถานการณ์ใหม่หรืออธิบายเกี่ยวกับแนวคิดกระบวนการ และผลของโครงการหรือชิ้นงานให้ผู้อื่นเข้าใจ	-

	8. บันทึกและอธิบายผลการสังเกต การสำรวจ ตรวจสอบ ค้นคว้า เพิ่มเติมจากแหล่งความรู้ต่าง ๆ ให้ ได้ข้อมูลที่เชื่อถือได้ และยอมรับการ เปลี่ยนแปลงความรู้ที่ค้นพบเมื่อมี ข้อมูลและประจักษ์พยานใหม่เพิ่มขึ้น หรือโต้แย้งจากเดิม	-
	9. จัดแสดงผลงาน เขียนรายงาน และ/หรืออธิบายเกี่ยวกับแนวคิด กระบวนการ และผลของโครงการ หรือชิ้นงานให้ผู้อื่นเข้าใจ	-

2. การจัดการกิจกรรมการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ (ศึกษานิเทศก์,กระทรวง. 2551)

การจัดการเรียนรู้เพื่อให้ผู้เรียนมีคุณภาพตามเป้าหมายของหลักสูตร ทั้งผู้สอนและผู้เรียนควรมีบทบาท ดังนี้

2.1 บทบาทของผู้สอน

2.1.1 ศึกษาวิเคราะห์ผู้เรียนเป็นรายบุคคล แล้วนำข้อมูลมาใช้ในการวางแผนการจัดการเรียนรู้ ที่ท้าทายความสามารถของผู้เรียน

2.1.2 กำหนดเป้าหมายที่ต้องการให้เกิดขึ้นกับผู้เรียน ด้านความรู้และทักษะ กระบวนการ ที่เป็นความคิดรวบยอด หลักการ และความสัมพันธ์ รวมทั้งคุณลักษณะอันพึงประสงค์

2.1.3 ออกแบบการเรียนรู้และจัดการเรียนรู้ที่ตอบสนองความแตกต่างระหว่างบุคคลและพัฒนาการทางสมอง เพื่อนำผู้เรียนไปสู่เป้าหมาย

2.1.4 จัดบรรยากาศที่เอื้อต่อการเรียนรู้ และดูแลช่วยเหลือผู้เรียนให้เกิดการเรียนรู้

2.1.5 จัดเตรียมและเลือกใช้สื่อให้เหมาะสมกับกิจกรรม นำภูมิปัญญาท้องถิ่น เทคโนโลยีที่เหมาะสมมาประยุกต์ใช้ในการจัดการเรียนการสอน

2.1.6 ประเมินความก้าวหน้าของผู้เรียนด้วยวิธีการที่หลากหลายเหมาะสมกับธรรมชาติของวิชาและระดับพัฒนาการของผู้เรียน

2.1.7 วิเคราะห์ผลการประเมินมาใช้ในการซ่อมเสริมและพัฒนาผู้เรียน รวมทั้งปรับปรุงการจัดการเรียนการสอนของตนเอง

ผู้วิจัยได้กำหนดหน่วยการเรียนรู้สาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์เวลาตามหลักสูตรแกนกลาง ชั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ดังนี้

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1	เรื่อง ขนาดและทิศทางของแรง	เวลาเรียน 1 ชั่วโมง
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2	เรื่องการหาแรงลัพธ์	เวลาเรียน 2 ชั่วโมง
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3	เรื่องแรงที่กระทำต่อวัตถุที่ไม่ได้อยู่ในแนวการเคลื่อนที่	เวลาเรียน 2 ชั่วโมง
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4	เรื่องแรงเสียดทาน	เวลาเรียน 2 ชั่วโมง
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5	เรื่องงาน	เวลาเรียน 2 ชั่วโมง
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 6	การหางานด้วยวิธีการคำนวณจากพื้นที่ใต้กราฟ	เวลาเรียน 2 ชั่วโมง
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 7	เรื่องงานที่เกิดจากแรงพยายามทำมุมกับการเคลื่อนที่	เวลาเรียน 2 ชั่วโมง
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 8	เรื่องกำลัง	เวลาเรียน 2 ชั่วโมง
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 9	เรื่องโมเมนต์ของแรง	เวลาเรียน 2 ชั่วโมง
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 10	เรื่องการคำนวณเกี่ยวกับคาน	เวลาเรียน 2 ชั่วโมง

2.2 บทบาทของผู้เรียน

2.2.1. กำหนดเป้าหมาย วางแผน และรับผิดชอบการเรียนรู้ของตนเอง

2.2.2. เสาะแสวงหาความรู้ เข้าถึงแหล่งการเรียนรู้ วิเคราะห์ สังเคราะห์ข้อความรู้ตั้งคำถาม คิดหาคำตอบหรือหาแนวทางแก้ปัญหาด้วยวิธีการต่าง ๆ

2.2.3. ลงมือปฏิบัติจริง สรุปสิ่งที่ได้เรียนรู้ด้วยตนเอง และนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ในสถานการณ์ต่าง ๆ

2.2.4. มีปฏิสัมพันธ์ ทำงาน ทำกิจกรรมร่วมกับกลุ่มและครู

2.2.5. ประเมินและพัฒนากระบวนการเรียนรู้ของตนเองอย่างต่อเนื่อง

2.3 วิธีจัดการเรียนการสอนวิทยาศาสตร์

วิธีจัดการเรียนรู้ หรือ วิธีการจัดการเรียนการสอน ซึ่งในที่นี้ผู้เขียนขอใช้คำเหล่านี้ในความหมายเดียวกันคือวิธีสอนซึ่งตรงกับภาษาอังกฤษว่า teaching strategies หรือ instructional strategies ซึ่งบางคนก็ใช้สลับกันไปมา ทั้งนี้เนื่องจากบางคนใช้คำว่า teaching เพราะต้องการเน้นเฉพาะวิธีที่ครูใช้ที่ถ่ายทอดให้กับผู้เรียน นั่นคือไม่แสดงให้เห็นถึงการเรียนรู้ของผู้เรียน ดังนั้นจึงใช้คำว่า instruction แทนซึ่งจะครอบคลุมทั้งการสอนของครูและการเรียนรู้ของผู้เรียนด้วย ซึ่ง ทิศนา แคมมณี (2552) ได้ให้ความหมายของวิธีสอนว่า เป็นขั้นตอนที่ครูดำเนินการให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ตามวัตถุประสงค์ด้วยวิธีการต่างๆ ที่แตกต่างกันไปตามองค์ประกอบและขั้นตอนสำคัญอันเป็นลักษณะเด่นที่ขาดไม่ได้ของวิธีนั้น

วิธีจัดการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ในปัจจุบันได้รับอิทธิพลจากทฤษฎีการสร้างความรู้ด้วยตนเอง ที่เชื่อว่าผู้เรียนสามารถสร้างความรู้ของตนเอง ผู้เรียนมีความรู้เดิมมาก่อน และสามารถเรียนรู้โดยการปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่น ซึ่งในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้วิทยาศาสตร์มีวิธีจัดการเรียนรู้มากมายที่อยู่บนพื้นฐานทฤษฎีการสร้างความรู้ด้วยตนเอง รวมทั้งความเชื่อเกี่ยวกับธรรมชาติของวิทยาศาสตร์ โดยนักวิทยาศาสตร์ศึกษาส่วนใหญ่เชื่อว่าวิธีจัดการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ที่ดีที่สุดคือ “การสอนวิทยาศาสตร์อย่างวิทยาศาสตร์เป็น” นั่นหมายถึง การสอนให้ผู้เรียนได้ใช้กระบวนการทางวิทยาศาสตร์เพื่อแสวงหาหรือให้ได้มาซึ่งความรู้ทางวิทยาศาสตร์ เช่นเดียวกับที่นักวิทยาศาสตร์ได้ทำ ซึ่งอาจมีวิธีการที่หลากหลาย

ทิศนา แคมมณี (2556: <http://boogif222.blogspot.com>, 6 กันยายน) กล่าวว่า รูปแบบการสอน หมายถึง แผนการทำงานเกี่ยวกับการสอนที่จัดทำขึ้นอย่างเป็นระบบระเบียบ โดยวางแผนการจัดองค์ประกอบและงานเกี่ยวกับการสอน อย่างมีจุดหมายที่เฉพาะเจาะจงที่จะให้ผู้เรียนบรรลุผลสำเร็จอย่างใดอย่างหนึ่ง การจัดการเรียนรู้แบบใช้คำถาม (Questioning Method) เป็นกระบวนการเรียนรู้ที่มุ่งพัฒนากระบวนการทางความคิดของผู้เรียน โดยผู้สอนจะป้อนคำถามในลักษณะต่าง ๆ ที่เป็นคำถามที่ดี สามารถพัฒนาความคิดของผู้เรียน มีขั้นตอนสำคัญดังต่อไปนี้ 1) ขั้นวางแผนการใช้คำถาม 2) ขั้นเตรียมคำถาม 3) ขั้นการใช้คำถาม 4) ขั้นสรุปและประเมินผล เป็นการสรุปทบทวนผู้สอนอาจจะใช้คำถามเพื่อการสรุปทบทวนหรือการประเมินผลผู้สอนและผู้เรียนร่วมกันประเมินผลการเรียนรู้ โดยใช้วิธีการประเมินผลตามสภาพจริง ทำให้ผู้เรียนกับผู้สอนสื่อความหมายกันได้ดี ผู้เรียนเข้าร่วมกิจกรรมได้อย่างมีประสิทธิภาพ สร้างแรงจูงใจและกระตุ้นความสนใจของผู้เรียน ช่วยเน้นและทบทวนประเด็นสำคัญของสาระการเรียนรู้ที่เรียน ช่วยในการประเมินผลการเรียนรู้การสอน ให้เข้าใจความสนใจที่แท้จริงของผู้เรียน และวินิจฉัยจุดแข็งจุดอ่อนของผู้เรียนได้ ช่วยสร้างลักษณะนิสัยการขบคิดให้กับผู้เรียน ตลอดจนนิสัยใฝ่รู้ใฝ่เรียนตลอดชีวิต

เลิศชาย ปานมุข (2556:<http://sites.google.com>)การจัดการเรียนรู้ที่ใช้เทคนิค KWDL จะช่วยทำให้ผู้เรียนมีระดับขั้นตอนการคิดอย่างเป็นระบบ ซึ่งจะช่วยเป็นแรงเสริมที่ทำให้ผู้เรียนมีการถ่ายทอดแนวความคิดได้อย่างเป็นระบบ ซึ่งมีขั้นตอนคือ ขั้นที่ 1 K(What we know) นักเรียนรู้อะไรบ้างในเรื่องที่จะเรียนหรือสิ่งที่โจทย์บอกให้ทราบมีอะไรบ้าง ขั้นที่ 2 W (What we want to know) นักเรียนหาสิ่งที่โจทย์ต้องการทราบหรือสิ่งที่นักเรียนต้องการรู้ ขั้นที่ 3 D (What we do to find out) นักเรียนจะต้องทำอะไรบ้างเพื่อหาคำตอบตามที่โจทย์ต้องการ หรือสิ่งที่ตนเองต้องการรู้ ขั้นที่ 4 L (What we learned) นักเรียนสรุปสิ่งที่ได้เรียนรู้

สรุปได้ว่า วิธีจัดการเรียนรู้ คือ วิธีการ รูปแบบการจัดกิจกรรม โดยวางแผนการจัดองค์ประกอบและงานเกี่ยวกับการสอน อย่างมีจุดหมายที่เฉพาะเจาะจงที่จะให้ผู้เรียนบรรลุผลสำเร็จอย่างใดอย่างหนึ่ง โดยใช้รูปแบบการสอนแบบใช้คำถามและเทคนิคแก้โจทย์ปัญหาแบบ K W D L ซึ่งมีขั้นตอนคือ ขั้นที่ 1 K(What we know) นักเรียนรู้อะไรบ้างในเรื่องที่จะเรียนหรือสิ่งที่โจทย์บอกให้ทราบมีอะไรบ้าง ขั้นที่ 2 W (What we want to know) นักเรียนหาสิ่งที่โจทย์ต้องการทราบหรือสิ่งที่นักเรียนต้องการรู้ ขั้นที่ 3 D (What we do to find out) นักเรียนจะต้องทำอะไรบ้างเพื่อหาคำตอบตามที่โจทย์ต้องการ หรือสิ่งที่ตนเองต้องการรู้ ขั้นที่ 4 L (What we learned) นักเรียนสรุปสิ่งที่ได้เรียนรู้ โดยนำวิธีการ รูปแบบการจัดกิจกรรม ดังกล่าวไปบรรจุเข้าไปในแต่ละขั้นของการเขียนแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

2.4 การวัดและประเมินผลการเรียนรู้วิทยาศาสตร์

เพื่อที่จะทราบผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้หรือไม่เพียงใด จำเป็นต้องมีการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ของผู้เรียน การวัดและประเมินผลส่วนใหญ่ให้ความสำคัญกับการใช้ข้อสอบซึ่งไม่สามารถตอบสนองเจตนารมณ์การเรียนรู้ที่เน้นให้ผู้เรียนคิดลงมือปฏิบัติด้วยกระบวนการที่หลากหลาย เพื่อสร้างองค์ความรู้ ดังนั้นผู้สอนต้องตระหนักว่าการเรียนรู้แลการวัดและประเมินผลเป็นกระบวนการเดียวกันและต้องวางแผนไปพร้อมกัน (ศีกษาธิการ, กระทรวง.2552)

2.4.1 แนวทางการวัดและประเมินผลการเรียนรู้

การวัดผลและประเมินผลการเรียนรู้จะบรรลุเป้าหมายตามตัวชี้วัดของการเรียนรู้ที่วางไว้ ควรมีแนวทางดังต่อไปนี้

2.4.1.1 ต้องวัดและประเมินทั้งความรู้ความคิด ความสามารถทักษะกระบวนการ เจตคติ คุณธรรม ค่านิยมในวิทยาศาสตร์ รวมทั้งโอกาสในการเรียนรู้ของผู้เรียน

2.4.1.2 วิธีการวัดและประเมินผลสอดคล้องกับมาตรฐานการเรียนรู้ที่กำหนดไว้

2.4.1.3 ต้องเก็บข้อมูลที่ได้จากการวัดและประเมินผลอย่างตรงไปตรงมาและต้องประเมินผลภายใต้ข้อมูลที่มีอยู่

2.4.1.4 ผลการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ของผู้เรียนต้องนำไปสู่การแปลผลและลงข้อสรุปที่สมเหตุสมผล

2.4.1.5 การวัดและประเมินผลต้องมีความเที่ยงตรงเป็นธรรมทั้งในด้านวิธีการวัดโอกาสของการประเมิน

2.4.2 จุดมุ่งหมายของการวัดและประเมินผล

เพื่อวินิจฉัยความรู้ ความสามารถ ทักษะกระบวนการ เจตคติ คุณธรรม จริยธรรม และค่านิยมของผู้เรียนและเพื่อส่งเสริมผู้เรียนให้พัฒนาความรู้ ความสามารถและทักษะได้เต็มตามศักยภาพ

2.4.2.1 เพื่อใช้เป็นข้อมูลป้อนกลับให้แก่ผู้เรียนเองว่าบรรลุตามมาตรฐานการเรียนรู้เพียงใด

2.4.2.2 เพื่อใช้เป็นข้อมูลในการสรุปผลการเรียนรู้และเปรียบเทียบถึงระดับพัฒนาการของการเรียนรู้

การวัดและประเมินผลจึงมีความสำคัญเป็นอย่างยิ่งต่อกระบวนการเรียนรู้ วิธีการวัดและประเมินผลที่สามารถสะท้อนผลการเรียนรู้ของผู้เรียนได้อย่างแท้จริงและครอบคลุมกระบวนการเรียนรู้และผลการเรียนรู้ทั้ง 3 ด้านตามที่กล่าวมาแล้ว จึงต้องวัดและประเมินผลจากสภาพจริง (Authentic Assesment) เพื่อให้การวัดและประเมินผลได้สะท้อนความสามารถที่แท้จริงของผู้เรียน ผลการประเมินอาจได้มาจากแหล่งข้อมูลและวิธีการต่างๆ ดังต่อไปนี้

1. สังเกตการณ์แสดงออกรายบุคคลหรือรายกลุ่ม
2. ชิ้นงาน ผลงาน รายงาน
3. การสัมภาษณ์
4. บันทึกของผู้เรียน
5. การประชุมปรึกษาหารือร่วมกันระหว่างผู้เรียนและครู
6. การวัดแลประเมินผลภาคปฏิบัติ (Practical Assesment)
7. การวัดและประเมินผลด้านความสามารถ (Performace Assesment)
8. การวัดและประเมินผลการเรียนรู้โดยใช้แฟ้มผลงาน (Portfolio Assesment)

2.4.3 การตัดสินผลการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้รายปีหรือรายภาค

สถานศึกษาต้องกำหนดเกณฑ์การประเมินให้ระดับคุณภาพผลการเรียนรู้เป็นรายวิชา ในการตัดสิน เพื่อให้ระดับผลการเรียนรายวิชาคิดจากคะแนนเต็ม 100 คะแนน โดยแบ่งผลการเรียนรู้เป็น 8 ระดับ ดังนี้(หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551)

- 2.4.3.1 0 หมายถึง ผลการเรียนต่ำกว่าเกณฑ์ขั้นต่ำ ช่วงคะแนน 55 - 59
- 2.4.3.2 1 หมายถึง ผลการเรียนผ่านเกณฑ์ขั้นต่ำที่กำหนด ช่วงคะแนน 50 - 54
- 2.4.3.3 1.5 หมายถึง ผลการเรียนพอใช้ ช่วงคะแนน 55 - 59
- 2.4.3.4 2 หมายถึง ผลการเรียนปานกลาง ช่วงคะแนน 60 - 64
- 2.4.3.5 2.5 หมายถึง ผลการเรียนค่อนข้างดี ช่วงคะแนน 65 - 69
- 2.4.3.6 3 หมายถึง ผลการเรียนดี ช่วงคะแนน 70 - 74
- 2.4.3.7 3.5 หมายถึง ผลการเรียนดีมาก ช่วงคะแนน 75 - 79
- 2.4.3.8 4 หมายถึง ผลการเรียนดีเยี่ยม ช่วงคะแนน 80 - 100

3. แผนการจัดการเรียนรู้

การจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้หรือแผนการสอน เป็นกิจกรรมที่สำคัญของครูที่ทำให้ครูทราบล่วงหน้าว่าจะสอนอะไร เพื่อจุดประสงค์ใด สอนอย่างไร ใช้แผนการจัดการเรียนรู้อะไรและวัดผลประเมินโดยวิธีใดเป็นการเตรียมตัวให้พร้อมก่อนสอน ทำให้ผู้สอนเกิดความมั่นใจในการสอน สอนครอบคลุมเนื้อหาและสอนอย่างมีแนวทางและเป้าหมาย ดังนั้นผู้สอนจึงจำเป็นต้องมีความรู้เกี่ยวกับความหมาย ความสำคัญ ลักษณะขั้นตอนการจัดทำ และหลักการวางแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตลอดจนลักษณะการสอนที่ดีเพื่อส่งผลให้การเรียนการสอนดำเนินไปสู่ตัวชี้วัดตามที่หลักสูตรแกนกลางกำหนดไว้อย่างมีประสิทธิภาพ

3.1 ความหมายของแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

วัฒนาพร ระงับทุกข์ (2542 : 1) ให้ความหมายแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ หมายถึง แผนการหรือโครงการที่จัดทำขึ้นเป็นลายลักษณ์อักษร เพื่อใช้ในการปฏิบัติการสอนในรายวิชาใดวิชาหนึ่ง เป็นการเตรียมการสอนอย่างมีระบบและเป็นเครื่องมือที่ช่วยให้ครูพัฒนาการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนไปสู่จุดประสงค์การเรียนรู้ของหลักสูตรได้อย่างมีประสิทธิภาพ

วิมลรัตน์ สุนทรโรจน์ (2550 : 24) ได้ให้ความหมายแผนการสอนว่า หมายถึง การวางแผนการจัดการเรียนรู้ เป็นการเตรียมการจัดการเรียนรู้ล่วงหน้า ทำให้ครูมีแนวทางในการจัดการเรียนรู้อย่างชัดเจน ได้ทราบว่าจะจัดการเรียนรู้เนื้อหาใด ในเวลาเท่าใด เพื่อจุดประสงค์ใด จัดการเรียนรู้โดยวิธีใด ใช้สื่ออะไรประกอบการจัดการเรียนรู้ และวัดผลประเมินผลโดยวิธีใดการ

วางแผนการจัดการเรียนรู้จัดทำได้ 2 ลักษณะ คือ จัดทำเป็นกำหนดการจัดการเรียนรู้ และจัดทำเป็นแผนการจัดการเรียนรู้

ศึกษาธิการ,กระทรวง (2542 : 12) ได้ให้ความหมายแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ว่าเป็นแผนซึ่งครูเตรียมการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ให้กับนักเรียน โดยวางแผนการจัดกิจกรรมการใช้สื่อการวัดและประเมินผล โดยวิเคราะห์จากคำอธิบายรายวิชา ซึ่งยึดผลการเรียนรู้ที่คาดหวังและสาระการเรียนรู้ที่กำหนด อันสอดคล้องกับมาตรฐานการเรียนรู้ช่วงชั้น

รุจิร ภู่อาระ (2546 : 170) ได้ให้ความหมายแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ว่าเป็นการแสดงแนวการจัดการเรียนตามบทเรียนประสบการณ์การเรียนรู้เป็นรายสัปดาห์หรือรายวัน ซึ่งโดยปกติแล้วมักพัฒนามาจากหน่วยการเรียนรู้ เป็นเครื่องมือแนวทางในการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ให้ผู้เรียนตามกำหนดไว้ในสาระการเรียนรู้ของแต่ละกลุ่ม

ศรีมงคล เทพเรณู (2548 : 265) ได้สรุปความหมายของแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ไว้ว่า หมายถึง การจัดการเรียนรู้อย่างเป็นระบบ โดยเชื่อมโยงระหว่างเนื้อหาและประสบการณ์ที่จัดให้ผู้เรียนกับระบบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ภายใต้การควบคุมของผู้จัดกิจกรรมการเรียนรู้ เพื่อพัฒนาการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ให้เป็นอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล

ผู้วิจัย สรุปได้ว่า แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ หมายถึง การเตรียมการวางแผนการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนไว้ล่วงหน้าอย่างเป็นระบบ เพื่อช่วยให้ครูผู้สอนทราบทิศทางการจัดกิจกรรมของตนว่าจะดำเนินการไปในทิศทางใด มีการเตรียมความพร้อมการใช้สื่อ อุปกรณ์ แหล่งเรียนรู้ การวัดและประเมินผลให้สอดคล้องกับเนื้อหาสาระ ตัวชี้วัดและมาตรฐานการเรียนรู้ตามทีหลักสูตรกำหนดไว้ เพื่อพัฒนาการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ให้เป็นอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล เกิดประโยชน์สูงสุดกับผู้เรียน

3.2 ความสำคัญของแผนการสอน

วัฒนาพร ระงับทุกข์ (2543 : 2) ได้กล่าวถึงความสำคัญของแผนการจัดการเรียนรู้หรือแผนการสอน ไว้ดังนี้

1. ก่อให้เกิดการวางแผนและการเตรียมการล่วงหน้า เป็นการนำเทคนิควิธีการสอนการเรียนรู้ สื่อเทคโนโลยี และจิตวิทยาการเรียนการสอน มาผสมผสานประยุกต์ใช้ให้เหมาะสมกับสภาพแวดล้อมด้านต่าง ๆ
2. ส่งเสริมให้ครูผู้สอน ค้นคว้าหาความรู้เกี่ยวกับหลักสูตร เทคนิคการเรียนการสอน การเลือกใช้สื่อ การวัดประเมินผล ตลอดจนประเด็นต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องจำเป็น
3. เป็นคู่มือการสอนสำหรับตัวผู้สอน และครูที่สอนแทนนำไปใช้ปฏิบัติการสอน

อย่างมั่นใจ

4. เป็นหลักฐานด้านแสดงข้อมูลการเรียนรู้ การสอน และการวัดการประเมินผลที่จะเป็นประโยชน์ต่อการจัดการเรียนการสอนต่อไป

5. เป็นหลักฐานแสดงความสามารถ ความเชี่ยวชาญของครูผู้สอน ซึ่งสามารถนำไปเสนอเป็นผลงานทางวิชาการได้

ทวิตศักดิ์ ไชมาโย (2537:4-5) ได้ให้ความสำคัญของแผนการสอนไว้ ดังนี้

1. ช่วยให้ครูได้มีโอกาสศึกษาหาความรู้ในเรื่องหลักสูตร แนวทางการสอน การทำ การจัดหาสื่อประกอบการสอน ตลอดจนการวัดและประเมินผลอย่างละเอียดทุกแง่มุม

2. ช่วยให้เกิดการวางแผนวิธีสอน วิธีเรียนที่มีความหมายยิ่งขึ้น เพราะการจัดทำแผนการสอนเป็นการผสมผสานเนื้อหาสาระ และจุดประสงค์จากหลักสูตรกับหลักจิตวิทยา หรือนวัตกรรมการเรียนใหม่ ๆ ตลอดจนปัจจัยอำนวยความสะดวกของโรงเรียนและสภาพปัญหา ความสนใจ ความต้องการของนักเรียน ผู้ปกครองและทรัพยากรในท้องถิ่นโดยใช้วิธีการเชิงระบบ เพื่อให้การเรียนการสอนเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ

3. ช่วยให้ครูมีคู่มือที่ทำด้วยตนเองไว้ล่วงหน้า เพื่อให้เกิดความสะดวกในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนได้อย่างมีคุณภาพตามเจตนารมณ์ของหลักสูตร ส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้อย่างครบถ้วน สอดคล้องกับระยะเวลาที่จำนวนชั่วโมงที่มีอยู่จริงในแต่ละภาคเรียน เกิดการเรียนรู้ครบถ้วนและทันเวลา ช่วยให้ครูมีความมั่นใจในการสอนมากขึ้น

4. ทำให้การประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเป็นไปตามจุดประสงค์ที่กำหนดไว้ ช่วยให้ครูผู้สอนสามารถวินิจฉัยจุดอ่อนของนักเรียนที่จะได้รับการแก้ไขและทราบจุดเด่นที่ควรได้รับการส่งเสริมต่อไป นอกจากนี้ยังช่วยให้ครูเห็นภาพการทำงานของตนเองได้เด่นชัดยิ่งขึ้น

5. ครูผู้สอนสามารถใช้ข้อมูลที่ถูกต้องเที่ยงตรง เพื่อเสนอแนะแก่บุคลากรและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ กรมวิชาการ ศึกษานิเทศก์ และผู้บริหาร เพื่อปรับปรุงหลักสูตรใหม่ให้เหมาะสมยิ่งขึ้น

6. ช่วยให้ผู้บริหารหรือผู้เกี่ยวข้อง สามารถทราบขั้นตอน กระบวนการต่าง ๆ ในการสอนของครู เพื่อติดตาม และประเมินผลการสอนได้อย่างมีประสิทธิภาพ

7. ถ้าผู้สอนติดธุระจำเป็นไม่สามารถมาสอนด้วยตนเองได้ แผนการสอนก็จะช่วยเป็นคู่มือครูแก่ผู้มาสอนแทนได้เป็นอย่างดี

8. เป็นการพัฒนาวิชาชีพครูที่แสดงว่า งานสอนต้องได้รับการฝึกฝนที่มีความเชี่ยวชาญ โดยเฉพาะมีเครื่องมือและเอกสารที่จำเป็นสำหรับการประกอบวิชาชีพ

9. เป็นผลงานทางวิชาการอย่างหนึ่ง ที่แสดงให้เห็นความชำนาญการพิเศษหรือ ความเชี่ยวชาญของผู้จัดทำแผนการสอน ซึ่งสามารถนำไปพัฒนางานในหน้าที่และเสนอเลื่อน ระดับขั้น

นิคม ชมพูลง (2545 : 180) ได้สรุปความสำคัญของแผนการจัดการเรียนรู้ไว้ดังนี้

1. เป็นการวางแผนและเตรียมการล่วงหน้า เป็นการนำเทคนิคและวิธีการเรียนรู้ สื่อ เทคโนโลยี ตลอดจนจิตวิทยาการสอนมาผสมผสาน ประยุกต์ใช้ให้เหมาะสมกับสภาพแวดล้อม ต่างๆ

2. ส่งเสริมให้ครูผู้สอนค้นคว้าหาความรู้เกี่ยวกับหลักสูตร เทคนิคการเรียน การสอน การเลือกใช้สื่อ การวัดประเมินผล ตลอดจนประเด็นต่างๆ ที่เกี่ยวข้องจำเป็น

3. เป็นคู่มือการสอนสำหรับครูผู้สอน และผู้ที่สอนแทน นำไปปฏิบัติการสอน ได้อย่างมั่นใจ

4. เป็นหลักฐานแสดงข้อมูลการเรียนการสอน และการวัดผลประเมินผล ที่จะเป็นประโยชน์ต่อการเรียนการสอน

5. เป็นหลักฐานแสดงความเชี่ยวชาญของครูผู้สอน ซึ่งสามารถนำไปเป็นผลงาน ทางวิชาการได้

วิมลรัตน์ สุนทรโรจน์ (2550 : 306) ได้สรุปความสำคัญของแผนการจัดการเรียนรู้ ไว้ดังนี้

1. ทำให้เกิดการวางแผนวิธีสอนวิธีเรียนที่มีความหมายยิ่งขึ้น เพราะเป็นการ จัดทำอย่างมีหลักการที่ถูกต้อง

2. ช่วยให้ครูมีสื่อการสอนที่ทำด้วยตนเอง ทำให้เกิดความสะดวกในการจัดการ เรียนการสอน ทำให้สอนได้ครบถ้วนตรงตามหลักสูตร และสอนได้ทันเวลา

3. เป็นผลของวิชาการที่สามารถเผยแพร่เป็นตัวอย่างได้

4. ช่วยให้ความสะดวกแก่ครูผู้สอนแทนในกรณีที่ผู้สอนไม่สามารถเข้าสอนได้

สรุปได้ว่า แผนการจัดการเรียนรู้ คือ การใช้สื่อการสอน การวัดผลประเมินผลให้ สอดคล้องกับเนื้อหาและจุดประสงค์ที่กำหนดไว้ในหลักสูตร ปัจจุบันหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน จะใช้คำว่า แผนการจัดการเรียนรู้ โดยวิเคราะห์จากคำอธิบายรายวิชา รายปี หรือรายภาค และ หน่วยการเรียนรู้ที่กำหนดเป็นแผนการจัดการเรียนรู้ช่วยให้ครูปฏิบัติการสอนได้อย่างมี ประสิทธิภาพ ทำให้นักเรียนบรรลุผลตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตรเป็นหลักฐานแสดงข้อมูลด้าน การเรียนการสอน และการวัดและประเมินผลที่เป็นประโยชน์ต่อการจัดการเรียนการสอนและ สามารถนำไปเสนอเป็นผลงานทางวิชาการได้

3.3 แนวทางการเขียนแผนการจัดการเรียนรู้

ภพ เลหาทไพบูลย์ (2540 : 377) เสนอแนวทางในการเขียนแผนการจัดการเรียนรู้ โดยศึกษาในประเด็น ดังต่อไปนี้

3.3.1. เอกสารประกอบการเขียนแผนการจัดการเรียนรู้เมื่อครูผู้สอนได้คิดวางแผนการสอน ผู้สอนต้องเขียนแผนการจัดการเรียนรู้ไว้เป็นลายลักษณ์อักษร เพื่อใช้เป็นแนวทางการดำเนินการสอน ในการเขียนแผนการจัดการเรียนรู้ นั้น ครูผู้สอนต้องศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับหลักสูตร คู่มือครู หนังสือเรียน และหนังสือประกอบการเรียน ดังนี้

3.3.1.1. หลักสูตร ผู้สอนควรศึกษาเอกสารหลักสูตรโดยละเอียด เพื่อที่จะทราบถึงหลักการ จุดมุ่งหมายของหลักสูตร โครงสร้างของหลักสูตร หลักเกณฑ์การใช้หลักสูตร ตลอดจนแนวทางในการจัดการเรียนการสอน

3.3.1.2. คู่มือครู ผู้สอนศึกษาคู่มือครู ซึ่งเป็นเอกสารที่จัดทำขึ้นเพื่อครูผู้สอนใช้เป็นแนวทางในการเตรียมการสอน โดยระบุจุดประสงค์การเรียนรู้ ลำดับแนวคิดต่อเนื่องภายใน บทสรุปแนวคิดที่สำคัญภายในบท กำหนดชั่วโมงเรียน แนวการปฏิบัติกิจกรรม เวลาเรียน สรุปหลักการในแต่ละข้อ ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมต่างๆ เกี่ยวกับการดำเนินการสอน อาจอาศัยแนวทางการจัดการเรียนการสอนจากคู่มือครู โดยการนำมาปรับให้สอดคล้องกับลักษณะของนักเรียน และทำเป็นแผนการจัดการเรียนรู้

3.3.1.3. หนังสือเรียน ผู้สอนควรศึกษาหนังสือเรียน ซึ่งเป็นเอกสารที่รวบรวมเนื้อหาวิชาตามหลักสูตร ซึ่งกระทรวงศึกษาธิการจัดทำขึ้นเพื่อให้นักเรียนใช้ประกอบการเรียน หนังสือเรียนจัดเป็นเอกสารที่ใช้ประกอบการจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ ในส่วนของเนื้อหานั้น เป็นอย่างดี และผู้สอนควรจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้นักเรียนเกิดมโนคติในเนื้อหาวิชานั้นๆ

3.3.1.4. หนังสือประกอบการเรียน ผู้สอนควรศึกษาหนังสือประกอบการเรียน ซึ่งเป็นหนังสือที่สอดคล้องและเสริมเนื้อหาในหลักสูตร หนังสือประกอบการเรียนเหล่านี้มีประโยชน์ต่อการทำแผนการจัดการเรียนรู้เช่นกัน โดยเป็นแหล่งให้ผู้สอนได้ศึกษาเนื้อหาให้กว้างขวางขึ้น

รุจิร ภูสาระ (2545 : 147) กล่าวถึง ขั้นตอนการเขียนแผนการจัดการเรียนรู้ ไว้ว่า การเขียนแผนการจัดการเรียนรู้คือ การวางแผนจัดกิจกรรมการเรียนการสอนล่วงหน้าคล้ายกับ บันทึกการสอนที่ฝึกทำในวิชาครู โดยมีวัตถุประสงค์ให้ครูผู้สอนได้ออกแบบและเตรียมการสอนล่วงหน้าให้เห็นรายละเอียดของกิจกรรมการเรียนการสอนของแต่ละหัวข้อย่อยของเนื้อหาวิชาหรือ สำหรับการสอนแต่ละครั้ง ซึ่งจะต่างจากเอกสารแนวการสอนตรงที่แผนการเรียนรู้นี้มีกิจกรรมที่เป็นรูปธรรมเฉพาะเจาะจงว่า แบ่งย่อยตามเนื้อหาย่อยๆ หรือจุดประสงค์ย่อยๆ ได้มากกว่าลักษณะ

แสดงลักษณะการสอนที่จัดสรรแล้วให้ตรงกับสภาพแวดล้อม ปัญหาความต้องการและปัจจัย
 อำนวยความสะดวกของโรงเรียน ครู นักเรียน ผู้ปกครอง และชุมชน ทั้งนี้เพื่อเป็นการจัดเตรียมการ
 สอน โครงการเขียนเป็นลายลักษณ์อักษรตามโครงสร้างของรูปแบบแผนการเรียนรู้ ซึ่ง
 ประกอบด้วย สารสำคัญ จุดประสงค์การเรียนรู้ เนื้อหา กิจกรรมการเรียนการสอน สื่อการเรียน
 การสอน การวัดและประเมินผล

แผนการเรียนรู้ที่เขียนเสร็จแล้ว ผู้เขียนควรตรวจสอบย้อนกลับไปดูอีกครั้งว่าแผนที่เขียน
 ขึ้นนั้นยังมีข้อใดที่ยังบกพร่อง ควรปรับปรุง โดยมีหลักการ ดังนี้

1. จุดประสงค์การเรียนการสอน จุดประสงค์ที่ตินั้นจะต้องมีคุณสมบัติ 3 ประการ

1.1 ความครอบคลุม หมายถึง ความครอบคลุมมวลพฤติกรรม 3 ด้าน คือ ด้าน
 ความรู้ ความเข้าใจ ทักษะ เจตคติ เพราะทั้ง 3 ด้านเป็นองค์ประกอบเพื่อการเปลี่ยนแปลง
 พฤติกรรมอันเป็นจุดหมายสูงสุดของการศึกษา อย่างไรก็ตามในแผนการเรียนรู้ หรือบันทึกการ
 สอนหนึ่งๆ อาจไม่จำเป็นครบองค์ประกอบ 3 ด้านนี้เสมอไป ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับเวลา เนื้อหา และวัย
 ของผู้เรียน

1.2 ความชัดเจน หมายถึง จุดประสงค์นั้นมีความเป็นพฤติกรรมมากพอที่จะตรวจ
 สอบว่ามีการบรรลุแล้วหรือไม่ เช่น ถ้าเขียนเพื่อให้ “รู้” กับเพื่อให้ “ตอบได้” คำว่า “รู้” เป็น
 ความคิดรวบยอดมากกว่าพฤติกรรม ถือว่าไม่ชัดเจน แต่คำว่า “ตอบ” มีลักษณะเป็นพฤติกรรม
 มากขึ้นโดยผู้เรียนอาจจะพูดตอบ หรือ เขียนตอบก็ได้

1.3 ความเหมาะสม หมายถึง จุดประสงค์นั้นไม่สูงหรือต่ำเกินไป ทั้งนี้เมื่อคำนึงถึง
 เวลา เนื้อหา และวัยของผู้เรียน

2. เนื้อหาสาระ เนื้อหาในแผนการเรียนรู้ หรือบันทึกการสอนที่ตินั้น จะต้องม
 ีคุณสมบัติ 3 ประการคือ ความถูกต้อง ความครอบคลุม และความชัดเจน ดังนี้

2.1 ความถูกต้อง หมายถึง เนื้อหาสาระตรงกับหลักวิชา โดยทั้งนี้อาจยึดตามคู่มือ
 วิทยาศาสตร์ ช่วงชั้นที่ 3

2.2 ความครอบคลุม หมายถึง ปริมาณเนื้อหาตามหัวข้อนั้นมีมากพอที่จะก่อให้เกิด
 ความคิดรวบยอดได้หรือไม่

2.3 ความชัดเจน หมายถึง การที่เนื้อหาแบบแผนของการนำเสนอสาระที่ไม่สับสน
 เข้าใจง่าย

3. กิจกรรมการเรียนการสอน (เน้นผู้เรียน) กิจกรรมการเรียนการสอนที่ดีจะต้องมี
 คุณสมบัติที่น่าสนใจความเหมาะสมและความริเริ่ม ดังนี้

3.1 ความน่าสนใจ หมายถึง กิจกรรมที่นำมาใช้ชวนให้น่าติดตามไม่เบื่อหน่าย

3.2 ความเหมาะสม หมายถึง กิจกรรมที่นำมาใช้จะต้องทำให้เกิดการเรียนรู้ตามจุดประสงค์ได้จริง

3.3 ความคิดริเริ่ม หมายถึง การที่นำเอากิจกรรมใหม่ๆ ที่ทำหามาสดแทรกช่วยให้เกิดการเรียนรู้

วรรณฉวี ธิโสภ (2553 : 18-23) ได้กล่าวไว้ว่า กระบวนการจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้นี้เป็นการเตรียมการสอนเพื่อใช้ทักษะกระบวนการต่าง ๆ ให้เกิดประสิทธิภาพตามเจตนารมณ์ของหลักสูตรอันจะนำไปสู่การพัฒนาการด้านต่าง ๆ ของผู้เรียน แผนการจัดการเรียนรู้นี้ที่ดีย่อมสนองปัญหาและความต้องการของผู้เรียน ชุมชนและสังคม กระบวนการจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้นี้ มีลำดับขั้นตอน ดังแผนภาพที่ 2

แผนภาพที่ 2 ลำดับขั้นตอนกระบวนการจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้นี้

แผนภาพรูปที่ 2 ขั้นตอนการจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้นี้

จากแผนภาพภาพที่ 2 จะเห็นว่า การทำแผนการจัดการเรียนรู้นี้เป็นลำดับขั้นตอนดังนี้

ขั้นที่ 1 ศึกษาหลักสูตรการศึกษา เพื่อจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้นี้ จะต้องศึกษาส่วนประกอบของหลักสูตร ตั้งแต่หลักการ จุดมุ่งหมาย โครงสร้าง คำอธิบายรายวิชา เวลาเรียน แนวทางดำเนินการ สิ่งสำคัญคือ ศึกษาการจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตรต้องการ

ขั้นที่ 2 วิเคราะห์หลักสูตร เพื่อศึกษาจุดประสงค์การเรียนรู้ โครงสร้างเนื้อหาสาระ

เพื่อจะนำไปจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้สอดคล้องและเหมาะสมกับสภาพท้องถิ่นนั้น ๆ ทั้งนี้ ต้องคำนึงถึงสภาพของนักเรียนด้วย สำหรับคู่มือครูจะช่วยให้เราทราบจุดประสงค์การเรียนรู้ ขอบเขตเนื้อหาแผนการสอน ซึ่งจะนำมาจัดแบ่งให้เหมาะสมกับจำนวนชั่วโมงในการสอนแต่ละครั้ง และนำมาจัดทำข้อบ่งชี้เนื้อหาในการสอนแต่ละครั้ง

ขั้นที่ 3 จัดทำกำหนดการสอนและเขียนแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ เพื่อเป็นการวางแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตลอดภาคเรียนให้เป็นไปตามลำดับว่าจะทำการสอนแต่ละครั้งมี ขอบเขตเนื้อหาแค่ไหน ใช้กิจกรรมการเรียนการสอนอะไร และเพื่อให้นักเรียนบรรลุในเรื่องอะไรในการสอนแต่ละครั้งวางแผนการจัดการเรียนรู้ตลอดภาคเรียน ตลอดปีการศึกษาให้เป็นไปตามลำดับว่าจะทำการสอนแต่ละครั้งใช้กิจกรรมการเรียนการสอนอะไรและเพื่อให้นักเรียนบรรลุในเรื่องอะไรในการสอนแต่ละครั้งส่วนประกอบของการกำหนดการสอน มีดังนี้

1. หัวข้อเรื่องย่อย เป็นเนื้อหาที่ได้จากการวิเคราะห์คำอธิบายรายวิชา ซึ่งอาจค้นคว้าจากหนังสืออ้างอิงประกอบหรือใช้หัวข้อปัญหาในชีวิตประจำวันตามความต้องการของชุมชน

2. จำนวนชั่วโมง กำหนดจำนวนชั่วโมงที่ควรใช้ในการสอนแต่ละหัวข้อเรื่องย่อย โดยคำนวณจากจำนวนชั่วโมงที่มีจริง ตลอดภาคเรียนตามหัวข้อกำหนดของหลักสูตรและพิจารณา ให้นำหนักของเรื่องราวที่จะสอนในหัวข้อเรื่องย่อย ๆ นั้น

3. กิจกรรม ในขั้นตอนนี้ครูผู้สอนจะต้องระบุกิจกรรมการเรียนการสอนที่จะสอน ในแต่ละหัวข้อเรื่องย่อยที่วิเคราะห์ไว้ให้เป็นกระบวนการ โดยจัดให้ผู้เรียนได้ทำกิจกรรมต่าง ๆ สอดคล้องกับจุดประสงค์อย่างเหมาะสมกับธรรมชาติวิชาและวัยของผู้เรียน เหมาะสมกับลักษณะ เนื้อหาสาระของวิชา เหมาะสมกับสภาพแวดล้อมในโรงเรียนและชีวิตจริงของผู้เรียน

4. จุดประสงค์การเรียนรู้ ให้เขียนลักษณะจุดประสงค์นำทาง การเขียนจุดประสงค์ นำทาง มีวัตถุประสงค์ให้ผู้สอนได้พิจารณาถึงผลการเรียน หรือพฤติกรรมต่าง ๆ ที่ควรเกิดขึ้นใน ระหว่างการจัดกิจกรรมการสอนในแต่ละเรื่องย่อยอย่างมีรูปแบบของการกำหนดการสอน

ขั้นที่ 4 การเขียนแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยมีส่วนประกอบที่สำคัญ ตามหัวข้อ ดังต่อไปนี้

1. สาระ/ มาตรฐานการเรียนรู้ช่วงชั้น / ตัวชี้วัด
2. สาระสำคัญ
3. จุดประสงค์การเรียนรู้
4. สาระการเรียนรู้
5. กิจกรรมการเรียนรู้
6. สื่อ / แหล่งการเรียนรู้

7. การวัดและประเมินผล
8. ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม
9. ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะของผู้บริหารสถานศึกษา
10. บันทึกผลหลังการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ของครูผู้สอน

จากส่วนประกอบของรูปแบบของแผนการจัดการเรียนรู้ดังกล่าว ทำให้มองเห็น
แนวทางในการพัฒนาแผนการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ได้เป็นอย่างดี

4. รูปแบบของแผนการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้

แผนการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้อาจมีหลายรูปแบบ ปัจจุบันนิยมทำเป็นลำดับหัวข้อหรือ
แบบรายงานเป็นรูปแบบที่กำหนดรายละเอียดตามลำดับหัวข้อ ซึ่งรูปแบบของแผนการจัดการกิจกรรม
การเรียนรู้

เสวต ไชยโสภภาพ (2545 : 223-229) ได้ศึกษาค้นคว้าการแบ่งรูปแบบของแผนการ
เรียนรู้ออกเป็น 3 แบบ ดังนี้

1. แบบบรรยาย เป็นแบบฟอร์มที่คณะกรรมการข้าราชการครู เสนอแนะไว้ดังตัวอย่าง

แผนการเรียนรู้ที่ 1

เรื่อง.....เวลา.....คาบ

วิชา.....ชั้น.....ภาคเรียนที่.....

สอนวันที่.....เดือน.....พ.ศ.....ชื่อผู้สอน.....

1. สาระสำคัญ

.....

2. เนื้อหา

.....

.....

3. จุดประสงค์การเรียนรู้

- 3.1 จุดประสงค์ปลายทาง

.....

- 3.2 จุดประสงค์นำทาง (กระบวนการ

.....

.....

4. กิจกรรมการเรียนการสอน

5. สื่อการเรียนการสอน

6. การวัดผลและประเมินผล

6.1 วิธีการวัดและประเมินผล

6.2 เกณฑ์การวัดและประเมินผล

6.3 เครื่องมือวัดและประเมินผล

7. กิจกรรมเสนอแนะ (ถ้ามี)

8. ข้อเสนอแนะของหัวหน้าสถานศึกษา หรือผู้ที่ได้รับมอบหมาย
(ตรวจสอบ / นิเทศ / เสนอแนะ / รับรอง)

ลงชื่อ.....

(.....)

ตำแหน่ง.....

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

บันทึกหลังสอน

1. ผลการสอน

2. ปัญหา / อุปสรรค

3. ข้อเสนอแนะ / แนวทางแก้ไข

ลงชื่อ.....

(.....)

ตำแหน่ง.....

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

2. แผนการเรียนรู้แบบตาราง ตัวอย่าง เช่น

แผนการเรียนรู้ที่ 1

เรื่อง.....เวลา.....คาบ

วิชา.....ชั้น.....ภาคเรียนที่.....

สอนวันที่.....เดือน.....พ.ศ.....ชื่อผู้สอน.....

สาระสำคัญ	จุดประสงค์ ปลายทาง/นำทาง	เนื้อหา	กิจกรรม การเรียนรู้	สื่อ / อุปกรณ์	การวัดผล

กิจกรรมเสนอแนะ.....

.....

.....

.....

.....

3. แผนการเรียนรู้แบบกิ่งตาราง ดังตัวอย่าง

แผนการเรียนรู้ที่ 1

เรื่อง.....เวลา.....คาบ

วิชา.....ชั้น.....ภาคเรียนที่.....

สอนวันที่.....เดือน.....พ.ศ.....ชื่อผู้สอน.....

สาระสำคัญ.....

เนื้อหา.....

จุดประสงค์ปลายทาง.....

จุดประสงค์นำทาง	กิจกรรมการเรียนการสอน	สื่อการเรียนการสอน	การวัดผล / ประเมินผล

กิจกรรมเสนอแนะ.....

.....

.....

.....

รูปแบบของแผนการสอนทั้ง 3 แบบ ได้แก่ แบบไม่ใช้ตาราง แบบตาราง และแบบกึ่ง

ตาราง สามารถยืดหยุ่นเรื่อง การแบ่งช่องและเรียกชื่อ ดังนี้

1. หัวเรื่อง
2. จำนวนคาบ / ชั่วโมงของแต่ละหัวข้อ
3. สาระสำคัญโดยสรุป
4. จุดประสงค์การเรียนรู้ (กระบวนการใช้)
5. กิจกรรมการเรียนการสอน
6. การใช้สื่อ/อุปกรณ์การเรียนการสอน
7. การวัดผลประเมินผล

ซึ่งจากรูปแบบการจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ข้างต้นนี้ ผู้วิจัยได้เลือกที่จะใช้แบบบรรยายและปรับหัวข้อให้สอดคล้องกับหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ดังนี้

1. สารระ/ มาตรฐานการเรียนรู้ช่วงชั้น / ตัวชี้วัด
2. สารระสำคัญ
3. จุดประสงค์การเรียนรู้
4. สารระการเรียนรู้
5. กิจกรรมการเรียนรู้
6. สื่อ / แหล่งการเรียนรู้
7. การวัดและประเมินผล
8. ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม
9. ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะของผู้บริหารสถานศึกษา
10. บันทึกผลหลังการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ของครูผู้สอน

5. หลักการเขียนแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

วรรณฉวี ธิโสภา (2553 : 21-23) ได้เขียนแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ มีขั้นตอน 9 ขั้นตอน ดังนี้

1. กำหนดหมวดหมู่เนื้อหาและประสบการณ์ อาจกำหนดเป็นหมวดวิชา หรือ บูรณาการเป็นสหวิทยาการตามที่เหมาะสม
2. กำหนดหน่วยการสอน โดยแบ่งเนื้อหาออกเป็นหน่วยการสอน เนื้อหาวิชา ที่ครูสามารถถ่ายทอดความรู้ให้นักเรียน ได้ในหนึ่งสัปดาห์หรือสอนได้หน่วยละครั้ง
3. กำหนดหัวเรื่อง ผู้สอนจะต้องถามตัวเองว่าในการสอนแต่ละหน่วยควรให้ ประสบการณ์อะไรแก่ผู้เรียน แล้วกำหนดหัวเรื่องออกมาเป็นหน่วยการสอนย่อย
4. กำหนดหลักการ และสารระสำคัญ หลักการและสารระสำคัญที่กำหนดขึ้น จะต้องสอดคล้องกับหน่วยและหัวเรื่อง โดยสรุปสารระสำคัญและหลักการไว้เพื่อเป็นแนวทาง ในการจัดเนื้อหามาสอดคล้องกัน
5. กำหนดจุดประสงค์ให้สอดคล้องกับหัวเรื่อง โดยเขียนเป็นจุดประสงค์ เชิงพฤติกรรมที่ต้องมีเกณฑ์การเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมไว้ทุกครั้ง
6. กำหนดกิจกรรมให้สอดคล้องกับจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม ซึ่งเป็นแนวทาง เลือกรพัฒนาแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ / แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ หมายถึง กิจกรรมทุกอย่างที่ผู้เรียนเป็นผู้ปฏิบัติ เช่น การตอบคำถาม อภิปราย อธิบาย การทดลอง เป็นต้น
7. กำหนดการวัดและประเมินผล ต้องวัดและประเมินผลให้ตรงกับจุดประสงค์

เชิงพฤติกรรมโดยใช้แบบทดสอบอิงเกณฑ์ เพื่อให้ผู้สอนทราบว่าหลังการจัดกิจกรรมเรียนรู้ตามแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แต่ละแผนแล้วผู้เรียนได้เปลี่ยนพฤติกรรมการเรียนรู้ตามจุดประสงค์ที่ตั้งไว้หรือไม่

8. เลือกและเขียนแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ วิธีการและสื่ออุปกรณ์ ที่ครูใช้เป็นการสอน ทั้งเขียนแผนการจัดการเรียนรู้แต่ละหัวข้อเรื่อง แล้วจัดไว้เป็นรูปเล่ม เพื่อหาประสิทธิภาพตามเกณฑ์มาตรฐานที่ตั้งไว้

9. หาประสิทธิภาพของแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ เพื่อเป็นการประกันว่าแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่สร้างขึ้นนั้นมีประสิทธิภาพในการสอน ผู้สร้างจำเป็นต้องกำหนดเกณฑ์ขึ้น โดยคำนึงถึงหลักเกณฑ์ที่ว่า การเรียนรู้เป็นกระบวนการที่ช่วยให้การเปลี่ยนพฤติกรรมผู้เรียนให้บรรลุผลตามจุดประสงค์ที่ตั้งไว้

สรุปได้ว่า แผนการจัด กิจกรรมการเรียนรู้ มีขั้นตอน 9 ขั้นตอน คือ กำหนดหมวดหมู่ เนื้อหาและประสบการณ์/วิชากำหนดแบ่งเนื้อหาออกเป็นหน่วยการสอน/หัวข้อ กำหนดหลักการ และสาระสำคัญ กำหนดจุดประสงค์ให้สอดคล้องกับหัวข้อ กำหนดกิจกรรมให้สอดคล้องกับ ตัวชี้วัด ซึ่งมีทั้ง ด้านพุทธิพิสัย(K) ทักษะพิสัย (P) และเจตคติ (A) โดยใช้แบบทดสอบอิงเกณฑ์ การเขียนแผนจัดกิจกรรมการเรียนรู้ วิธีการและสื่ออุปกรณ์ที่ครูใช้เป็นการสอน เมื่อเขียนแผนจัดกิจกรรมการเรียนรู้แต่ละหัวข้อเรื่องเสร็จต้องจัดไว้เป็นรูปเล่ม เพื่อหาประสิทธิภาพตามเกณฑ์ มาตรฐานที่ตั้งไว้ การหาประสิทธิภาพของแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อเป็นการประกันว่าแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่สร้างขึ้นนั้นมีประสิทธิภาพในการสอน ผู้สร้างต้องคำนึงถึงว่า การจัดกิจกรรมการเรียนรู้เป็นกระบวนการที่ช่วยให้การเปลี่ยนพฤติกรรมผู้เรียนให้บรรลุผลตามจุดประสงค์ที่ตั้งไว้

6. ลักษณะของแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ดี

ลักษณะของแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ดี ควรประกอบด้วย

ทวี ภูศรีโสม (2544 : 39 – 40)

1. มีความมุ่งหมายที่ดี ชัดเจนสำหรับเรื่องนั้น ๆ เป็นความมุ่งหมายที่สามารถวัดได้
2. จัดประสบการณ์ให้ผู้เรียนได้รับอย่างเหมาะสม
3. จัดวิธีสอนและกิจกรรมได้เหมาะสมกับเนื้อหาวิชาและผู้เรียน
4. กำหนดวิธีวัดและประเมินผลได้อย่างเหมาะสม กำหนดสื่อการเรียนการสอนเหมาะสมกับผู้เรียนได้
5. สอดคล้องและเหมาะสมกับความแตกต่างระหว่างบุคคลของผู้เรียน

6. มีความชัดเจน สามารถนำไปใช้ได้อย่างแท้จริง
7. ช่วยให้ผู้เกิดความเชื่อมั่นในการสอน และสามารถปรับปรุงให้เหมาะสมกับผู้เรียนได้
8. เป็นแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่นำไปสอนในสถานการณ์จริง

จากลักษณะของแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ดีที่กล่าวข้างต้น สรุปได้ว่า ลักษณะของแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ดี ควรประกอบด้วย ความมุ่งหมายที่ดี ชัดเจน สามารถวัดได้ การจัดประสบการณ์/ กิจกรรม สื่อการเรียน วิธีวัดและประเมินผลได้สอดคล้องและเหมาะสมกับความแตกต่างระหว่างบุคคลของผู้เรียน ช่วยให้ผู้เกิดความเชื่อมั่นในการสอนและเป็นแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่นำไปสอนในสถานการณ์จริง

7. คุณค่าของแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่จัดทำขึ้นนั้นย่อมมีคุณค่า ทวี ภูศรีโสม (2544 : 39 - 40 ; อ้างอิงมาจาก สถาบันราชภัฏมหาสารคาม. 2539 : 121) ได้ให้คุณค่าของแผนการจัดการเรียนรู้ดังนี้

1. ช่วยให้ผู้สามารถมองเห็นลู่ทางของการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ให้กับผู้เรียน และมั่นใจในการสอน
2. ช่วยให้ผู้สอนได้ดียิ่งขึ้น เพราะเข้าใจถึงจุดมุ่งหมายของเนื้อหาบทเรียนพร้อมทั้งได้จัดเตรียมปัจจัยอื่น ๆ ไว้พร้อม เช่น สื่อและอุปกรณ์การเรียนการสอนกิจกรรมของผู้เรียน ตลอดจนการวัดและประเมินผลไว้อย่างเหมาะสม
3. ผู้เรียนเรียนรู้อย่างมีความหมายและเกิดความศรัทธาในตัวเอง
4. ครูผู้สอนสามารถจัดประสบการณ์ให้เกิดแก่เด็กได้
5. เป็นการช่วยพัฒนาและยกระดับวิชาชีพครูให้สูงขึ้น

สรุปได้ว่า แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่จัดทำขึ้นนั้นย่อมมีคุณค่าช่วยให้ผู้สามารถมองเห็นลู่ทางของการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ให้กับผู้เรียนด้วยความมั่นใจในการสอน เข้าใจถึงจุดมุ่งหมายของเนื้อหา สื่อและอุปกรณ์การวัดและประเมินผลได้เหมาะสมกับผู้เรียน ผู้เรียนเรียนรู้อย่างมีความหมายและเกิดความศรัทธาในตัวเองเป็นการช่วยพัฒนาและยกระดับวิชาชีพครูให้สูงขึ้น

4. ประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้

การหาประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้ หมายถึง การนำแผนการจัดการเรียนรู้ไปทดลองใช้ตามขั้นตอนที่กำหนดไว้ เษชัญ กิจระการ (2544) ได้ให้ความหมายของเกณฑ์ประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้ไว้ดังนี้

1. เกณฑ์การหาประสิทธิภาพ หมายถึง ระดับประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้ที่จะช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้เป็นระดับที่ผู้จัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ที่พึงพอใจว่าหากแผนการจัดการเรียนรู้มีประสิทธิภาพถึงระดับนั้นแล้ว แผนการจัดการเรียนรู้นั้นก็มีคุณค่าที่จะนำไปสอนนักเรียนเกณฑ์การหาประสิทธิภาพ กำหนดเป็นเกณฑ์ที่ผู้สอนคาดหวังว่าผู้เรียนจะเปลี่ยนพฤติกรรมของผู้เรียนทั้งหมดต่อเปอร์เซ็นต์ของผลการทดสอบหลังเรียนของผู้เรียนทั้งหมด นั่นคือ E_1 / E_2 คือประสิทธิภาพของกระบวนการ / ประสิทธิภาพของผลลัพธ์ตัวอย่าง 75/75 หมายความว่า เมื่อเรียนจบแผนการจัดการเรียนรู้แล้วผู้เรียนจะสามารถทำแบบฝึกหัดหรืองานได้ผลเฉลี่ย 75% และทำแบบทดสอบหลังเรียนได้ผลเฉลี่ย 75% การที่จะกำหนด E_1 / E_2 ให้มีค่าเท่าใดนั้นให้ผู้สอนเป็นผู้พิจารณาตามความเข้าใจโดยปกติเนื้อหาที่เป็นความรู้ความจำมักตั้งไว้ 80/80 , 85/85 หรือ 90/90 ส่วนเนื้อหาที่เป็นทักษะหรือเจตนาศึกษาตั้งไว้ต่ำกว่านี้ เช่น 75/75 เป็นต้น อย่างไรก็ตามไม่ควรตั้งเกณฑ์ไว้ต่ำเพราะตั้งเกณฑ์ต่ำไว้เท่าใดมักจะได้ผลเท่านั้น

2. การหาประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้

เมื่อพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้ขึ้นเป็นต้นฉบับแล้วนำไปหาประสิทธิภาพเสร็จสิ้นแล้วนำไปปรับปรุงให้ดีขึ้น ดังนี้

2.1 ชั้น 1 : 1 (แบบเดี่ยว) คือการนำแผนการจัดการเรียนรู้ไปทดลองใช้กับนักเรียน 1 คน คำนวณหาประสิทธิภาพเสร็จแล้วนำไปปรับปรุงให้ดีขึ้น

2.2 ชั้น 1 : 10 (แบบกลุ่ม) คือการนำแผนการจัดการเรียนรู้ไปทดลองใช้กับนักเรียน 6-10 คน คำนวณหาประสิทธิภาพและปรับปรุงให้ดีขึ้น

2.3 ชั้น 1 : 100 (ภาคสนามหรือกลุ่มใหญ่) คือการนำแผนการจัดการเรียนรู้ไปทดลองใช้กับนักเรียน 30-100 คน คำนวณหาประสิทธิภาพและปรับปรุงให้ดีขึ้น

ดัชนีประสิทธิผล

เผชิญ กิจระการ (2545: 47) กล่าวว่าประสิทธิผลของแผนการจัดการเรียนรู้ หมายถึง ตัวเลขที่แสดงถึงความก้าวหน้าในการเรียนของผู้เรียน โดยเทียบกับคะแนนการทดสอบก่อนเรียนกับคะแนนที่ได้จากการทดสอบหลังเรียนและคะแนนเต็มหรือคะแนนสูงสุดกับคะแนนทดสอบก่อนเรียน เมื่อมีการประเมินแผนการจัดการเรียนรู้หรือสื่อการสอนที่ผลิตขึ้นมา เรามักจะดูถึงประสิทธิผลทางด้านการสอนและการวัดผลประเมินผลทางสื่อ นั้นโดยทั่วไปแล้วจะประเมินความแตกต่าง ของคะแนน ใน 2 ลักษณะ คือ ความแตกต่างของคะแนนการทดสอบก่อนเรียนและการทดสอบหลังเรียน หรือเป็นการทดสอบเกี่ยวกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่างกลุ่มทดลองกับกลุ่มควบคุม ในทางปฏิบัติส่วนมาก จะเน้นที่ผลความแตกต่างที่แท้จริงมากกว่า ผลของความ

แตกต่างกันทางสถิติแต่บางกรณีเปรียบเทียบเพียง 2 ลักษณะก็อาจจะไม่เพียงพอ เช่น ในกรณีทดลองใช้สื่อการเรียนการสอนครั้งหนึ่งปรากฏว่า กลุ่มที่ 1 การทดสอบก่อนเรียนได้คะแนน 18% การทดสอบหลังเรียนได้คะแนน 67% และกลุ่มที่ 2 การทดสอบก่อนเรียนได้คะแนน 27% การทดสอบหลังเรียนได้คะแนน 74% ซึ่งเมื่อนำผลวิเคราะห์ทางสถิติปรากฏว่า คะแนนสอบก่อนเรียนและหลังเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ทั้ง 2 กลุ่ม แต่เมื่อเปรียบเทียบคะแนนการทดสอบหลังเรียนระหว่างการเรียนทั้งสองปรากฏว่า ไม่มีความแตกต่างกันซึ่งไม่สามารถระบุได้ว่าเกิดขึ้นเพราะสิ่งทดลอง (Treatment) นั้น หรือไม่ เนื่องจากทดสอบทั้งสอง กรณีมีคะแนนพื้นฐาน (คะแนนทดสอบก่อนเรียน) แตกต่างซึ่งจะส่งผลถึงคะแนนการทดสอบหลังเรียนที่จะเพิ่มขึ้นด้านสูงสุดแล้วแต่กรณี

สังคม ภูมิพันธุ์ (2546 : 48) ได้เสนอดัชนีประสิทธิผล (Effectiveness Index) ซึ่งคำนวณมาจากการหาความแตกต่างของการทดสอบก่อนการทดลองและการทดสอบหลังการทดลองด้วยคะแนนสูงสุดที่สามารถทำขึ้นเพิ่มได้ Hovland เสนอว่า ค่าความสัมพันธ์ของการทดลองจะสามารถกระทำได้อย่างถูกต้องต้องคำนึงถึงความแตกต่างของคะแนนพื้นฐาน (คะแนนทดสอบก่อนเรียน) และคะแนนที่สามารถทำได้สูงสุด ดัชนีประสิทธิผลจะเป็นตัวชี้ถึงขอบเขตและประสิทธิภาพสูงสุดของสื่อ และได้เปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนโดยใช้วิธีการ 3 แบบซึ่งเพิ่มเติมจากดัชนีประสิทธิผล Hovland โดย Webb ให้ความสนใจค่าเฉลี่ยร้อยละของคะแนนซึ่งเรียกว่าวิธีการ Conventional โดยจะคำนวณจากการนำค่าคะแนนร้อยละของกลุ่มควบคุมผลที่จะได้แสดงถึงร้อยละที่เพิ่มขึ้นหรือลดลง เปรียบเทียบกับคะแนนของกลุ่มควบคุม ดัชนีประสิทธิผลมีรูปแบบในการหาค่าดังนี้

$$E.I. = \frac{\text{ผลรวมของคะแนนหลังเรียนทุกคน} - \text{ผลรวมของคะแนนก่อนเรียนทุกคน}}{(\text{จำนวนนักเรียน} \times \text{คะแนนเต็ม}) - \text{ผลรวมของคะแนนก่อนเรียนทุกคน}}$$

$$\text{หรือ} = \frac{P_2 - P_1}{(Total) - P_1}$$

หมายถึง จำนวนเศษของ E.I. จะเป็นเศษที่ได้จากการวัดระหว่างการทดสอบก่อนเรียน (P_1) และการทดสอบหลังเรียน (P_2) ซึ่งคะแนนทั้งสองชนิด (ประเภท) นี้ จะแสดงถึงค่าร้อยละของคะแนนรวมสูงสุดที่ได้ (100%) ตัวหารดัชนี คือ ความแตกต่างระหว่างการทดสอบก่อนเรียน (P_1) และคะแนนสูงสุดที่นักเรียนสามารถทำได้

ต่อมา Webb ได้ปรับปรุงรูปแบบของการแสดงค่าดัชนีประสิทธิผลใหม่โดยการคูณด้วย 100 เพื่อให้ค่าที่ออกมาเป็นร้อยละ ซึ่งให้ดูและตีค่าได้สะดวกขึ้น

ดัชนีประสิทธิผลสามารถนำมาประยุกต์ใช้เพื่อประเมินผลสื่อ โดยเริ่มจากการทดสอบก่อนเรียนซึ่งเป็นตัววัดค่าว่าผู้เรียนมีความรู้พื้นฐานอยู่ในระดับใด รวมถึงการวัดความเชื่อใจและความตั้งใจของผู้เรียน นำคะแนนที่ได้จากการทดสอบมาแปลงให้เป็นร้อยละ หาคะแนนสูงสุดที่เป็นไปได้ จากนั้นนำนักเรียนเข้ารับการทดลอง เสร็จแล้วทำการทดสอบหลังเรียน นำคะแนนที่ได้มาหาค่าดัชนีประสิทธิผล โดยนำคะแนนก่อนเรียนไปลบออกจากคะแนนหลังเรียนได้เท่าใด นำมาหารด้วยค่าที่ได้จากค่าทดสอบก่อนเรียนสูงสุดที่ผู้เรียนจะสามารถทำได้ลบด้วยคะแนนทดสอบก่อนเรียนโดยทำให้อยู่ในรูปร้อยละ การคำนวณหาค่าดัชนีประสิทธิผล พบว่า มีค่าอยู่ระหว่าง -1.00 ถึง 1.00 หากการทดสอบก่อนเรียนและการทดสอบหลังเรียนเป็น 0 ปรากฏว่านักเรียนไม่มีการเปลี่ยนแปลง คือ ได้คะแนน 0 เท่าเดิม

$$E.I. = \frac{P_2 - P_1}{(Total) - P_1} = \frac{0\% - 0\%}{100\% - 0\%} = \frac{0\%}{100\%} = 0.00$$

แต่ถ้าค่าคะแนนทดสอบก่อนเรียน (P_1) = 0 และคะแนนการทดสอบหลังเรียนนักเรียนทำได้สูงสุด คือ เต็ม (P_2) = 100 ค่า E.I. จะเท่ากับ 1.00

$$E.I. = \frac{P_2 - P_1}{(Total) - P_1} = \frac{100\% - 0\%}{100\% - 0\%} = \frac{100\%}{100\%} = 1.00$$

และในทางตรงข้ามกันถ้าคะแนนทดสอบหลังเรียน น้อยกว่าคะแนนการทดสอบก่อนเรียนค่าที่ได้ออกมาจะมีค่าเป็นลบ เช่น $P_1 = 73\%$, $P_2 = 45\%$ ค่า E.I. จะเท่ากับ -1.04

$$E.I. = \frac{P_2 - P_1}{(Total) - P_1} = \frac{45\% - 73\%}{100\% - 73\%} = \frac{-28\%}{27\%} = -1.04$$

เผชิญ ก็กระการ (2544 : 44-62) ได้กล่าวว่า นอกจากการหาประสิทธิภาพของสื่อที่ใช้ในการเรียนการสอนแล้ว หากต้องการพิจารณาต่อไปว่า แผนการจัดการเรียนรู้หรือสื่อที่สร้างขึ้นยังมีคุณภาพในแง่มุมมองอื่นอีกหรือไม่ ก็สามารถพิจารณาได้โดยดูพัฒนาการของนักเรียน คือพิจารณาว่าก่อนและหลังการเรียนเรื่องใด ๆ นักเรียนได้พัฒนาหรือมีความรู้ความสามารถเพิ่มขึ้นอย่างเชื่อถือได้หรือไม่ หรือเพิ่มขึ้นเท่าไร ซึ่งอาจจะพิจารณาได้จากการคำนวณค่าแบบ (Dependent Samples t - test) หรือหาค่าดัชนีประสิทธิผล (Effectiveness Index : E.I.) มีรายละเอียดดังนี้

1. การหาพัฒนาการที่เพิ่มขึ้นของผู้เรียนโดยอาศัยการหาค่าแบบ

(Dependent Samples t – test) เป็นการพิจารณาว่านักเรียนมีพัฒนาการเพิ่มขึ้นอย่าง เชื่อถือได้หรือไม่ โดยทำการทดสอบนักเรียนทุกคนก่อนเรียน (Pretest) และหลังเรียน (Posttest) แล้วนำมาหาค่า t – test (แบบ Dependent Samples) หากมีนัยสำคัญทางสถิติ ก็ถือได้ว่า นักเรียนกลุ่มที่กำลังศึกษามีพัฒนาการเพิ่มขึ้นอย่างเชื่อถือได้

2. การหาพัฒนาการที่เพิ่มขึ้นของผู้เรียนโดยอาศัยการหาค่าดัชนีประสิทธิผล (Effectiveness Index : E.I.) มีสูตรดังนี้

ดัชนีประสิทธิผล = $\frac{\text{ผลรวมของคะแนนหลังเรียนทุกคน} - \text{ผลรวมของคะแนนก่อนเรียนทุกคน}}{(\text{จำนวนนักเรียน} \times \text{คะแนนเต็ม}) - \text{ผลรวมของคะแนนก่อนเรียนทุกคน}}$

หรือ
$$E.I. = \frac{P_2 - P_1}{(Total) - P_1}$$

เมื่อ	P_1	แทน	ผลรวมของคะแนนก่อนเรียนทุกคน
	P_2	แทน	ผลรวมของคะแนนหลังเรียนทุกคน
	Total	แทน	ผลคูณของจำนวนนักเรียนกับคะแนนเต็ม

5. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ความหมายของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

สมนึก ภัททิยธนี (2549 : 17) ให้ความหมายของคำว่า ผลสัมฤทธิ์ หมายถึง ขนาดของความสำเร็จ ที่ได้จากการทำงานที่ต้องอาศัยความพยายามอย่างมาก ซึ่งเป็นผลมาจากการกระทำที่ต้องอาศัยความสามารถทั้งทางร่างกายและทางสติปัญญา ดังนั้น ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน จึงเป็นขนาดของความสำเร็จที่ได้จากการเรียน โดยอาศัยความสามารถเฉพาะบุคคล ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอาจได้จากกระบวนการที่ต้องอาศัยการทดสอบ เช่น การสังเกต หรือการตรวจการบ้าน หรืออาจได้ในรูปของเกรดของโรงเรียน ซึ่งต้องอาศัยกระบวนการที่ซับซ้อน และ ระยะเวลาานพอสมควร หรืออาจได้จากการวัดด้วยแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างๆ ไป

เยาวดี วิบูลศรี (2545 : 10) ได้อธิบายเกี่ยวกับเรื่องผลสัมฤทธิ์ไว้ว่า บุคคลบางประเภท อาจจะประสบความสำเร็จได้มากกว่าคนอื่น ๆ ทั้งที่มีความเฉลียวฉลาด และมีทั้งทักษะทางกายภาพที่คล้ายคลึงกัน แต่นักจิตวิทยาบางท่านก็เชื่อว่า อาจเป็นเพราะบุคคลนั้น มีความต้องการ

ที่จะประสบความสำเร็จมากกว่าบุคคลอื่นหรืออาจกล่าวอีกนัยหนึ่งว่าประสบความสำเร็จเป็นเป้าหมายสำคัญในการดำเนินชีวิตมากกว่าเป้าหมายอื่นของคุณ

สมคิด จิตรระบอบ (2554 : 29) ได้ให้ความหมายของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนว่า หมายถึง คุณลักษณะรวมถึงความรู้ความสามารถของคุณ อันเป็นผลจากการเรียนการสอนหรือมวลประสบการณ์ทั้งปวงที่คุณได้รับจากการเรียนการสอน ทำให้คุณเกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมด้านต่างๆ ของสมรรถภาพสมอง

จิรวรรณ จันทร์เหลือง (2554:27) ได้อธิบายว่า ผลสัมฤทธิ์ หมายถึง การประเมินผลทุกด้านที่เกิดขึ้นกับผู้เรียนโดยรวม จึงต้องใช้วิธีการประเมินอย่างหลากหลาย ให้สัมพันธ์ร่วมไปกับกระบวนการเรียนการสอน เพื่อพัฒนาผู้เรียน

จากความหมายดังกล่าวพอสรุปได้ว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึงการประเมินผลความสามารถเฉพาะตัวของบุคคลทุกด้านของผู้เรียน อันเป็นมวลประสบการณ์จากการเรียนการสอน ด้วยการใช่วิธีการวัดและประเมินผลที่หลากหลายควบคู่ไปกับการจัดกิจกรรม

6. ทักษะการกระบวนการวิทยาศาสตร์

(ศึกษาธิการ, กระทรวง. 2551) ให้ความหมาย ทักษะการคิดคำนวณไว้ว่า เป็นการนำจำนวนที่ได้จากการวัด การสังเกต การทดลอง มาจัดกระทำให้เกิดค่าใหม่ เช่นการนับ การบวก การลบ การคูณ การหาร และการหาค่าเฉลี่ย เป็นต้น และค่าที่ได้จากการคำนวณใช้ประโยชน์ในการแปลความหมายและลงข้อสรุป

วรรณทิพา รอดแรงคำ (2544:3-6) ได้กล่าวว่า ทักษะกระบวนการคิดคำนวณเป็นการนับจำนวนของวัตถุและการนำตัวเลขแสดงจำนวนที่นับได้มาคิดคำนวณโดยการบวก ลบ คูณ หาร หรือหาค่าเฉลี่ย

วรพงษ์ กาแก้ว (2548: 10-11) ได้กล่าวว่า ทักษะการคิดคำนวณหมายถึง ความสามารถในการบวก ลบ คูณ หาร หรือจัดกระทำกับตัวเลขที่แสดงค่าปริมาณของสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ซึ่งได้จากการสังเกต การวัด การทดลองโดยตรง หรือจากแหล่งอื่น ตัวเลขที่คำนวณนั้นต้องแสดงค่าปริมาณในหน่วยเดียวกัน ตัวเลขใหม่ที่ได้จากการคำนวณจะช่วยให้สื่อความหมายได้ตรงตามที่ต้องการและชัดเจนยิ่งขึ้น

สมเกียรติ พรพิสุทธิมาศ (2556 : 30) ได้กล่าวว่า การคิดคำนวณ คือ การนับจำนวนของวัตถุหรือเหตุการณ์และการนำตัวเลขแสดงจำนวนที่นับได้มาคิดคำนวณ โดยใช้การบวก ลบ คูณ หาร หาค่าเฉลี่ย หรือวิธีการคำนวณอื่นๆ

ณัฐศยากร พรภูวเดช .สมาคมความก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์ (American Association for the Advancement of Science – AAAS), สืบค้นเมื่อ 6 มีนาคม 2556: จาก www.ostc.thaiembdc.org ได้กล่าวว่า ทักษะการคิดคำนวณ คือ การนับจำนวนของวัตถุและการนำตัวเลขแสดงจำนวนที่นับได้ มาคิดคำนวณโดยการบวก ลบ คูณ หาร หรือหาค่าเฉลี่ย

จากข้อความข้างต้นผู้วิจัยสรุปได้ว่า ทักษะการคิดคำนวณ คือ ความสามารถในการนับ การบวก การลบ การคูณ การหาร การหาค่าเฉลี่ยหรือการจัดกระทำกับตัวเลขที่แสดงค่าปริมาณของสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ซึ่งได้จากการสังเกต การวัด การทดลองโดยตรง หรือจากแหล่งอื่น ตัวเลขที่คำนวณนั้นต้องแสดงค่าปริมาณในหน่วยเดียวกัน ค่าใหม่ที่ได้จากการคำนวณจะช่วยสื่อความหมายที่ใช้เป็นประโยชน์ในการแปลความหมายและลงข้อสรุปได้

7. การวิเคราะห์เนื้อหา

7.1 การวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis)

ไพศาล วรคำ (2555:166) ให้ความหมาย การวิเคราะห์เนื้อหาไว้ว่า เป็นวิธีวิจัยที่ใช้กระบวนการหลากหลายมาใช้สรุปอ้างอิง ผลที่ได้จากข้อความหรือเอกสาร หลักการสำคัญของการวิเคราะห์เนื้อหาคือการจำแนกคำ กลุ่มคำ หรือประโยคจากข้อความเป็นหมวดหมู่ จากนั้นจึงนำเสนอข้อค้นพบที่ได้จัดไว้เป็นหมวดหมู่ พร้อมทั้งแปลความหมายการวิเคราะห์เนื้อหาในปัจจุบันสามารถทำได้สะดวกขึ้น เนื่องจากมีโปรแกรมคอมพิวเตอร์เข้ามาช่วยในการจำแนกแล้วจัดกลุ่มคำ เช่น โปรแกรม Ethnograph โปรแกรม Atlas เป็นต้น เทคนิคการวิเคราะห์เนื้อหาถึงแม้จะเป็นเทคนิคในการวิจัยเชิงคุณภาพ แต่ไม่สามารถใช้ในการเปลี่ยนข้อมูลเชิงคุณภาพในแต่ละกลุ่มให้เป็นข้อมูลเชิงปริมาณ และนำไปวิเคราะห์ด้วยเทคนิคเชิงปริมาณได้

บรรณารักษ์และสารสนเทศศาสตร์(สืบค้นเมื่อ6 มีนาคม2556จาก dict.longdo.com/search/Contentanaly) ได้กล่าวว่า Content analysis หมายถึง การวิเคราะห์เนื้อหา เป็นวิธีการในทางสังคมศาสตร์เพื่อการศึกษาเนื้อหาของการสื่อสาร โดยการแยกแยะแจกแจงเนื้อหาหรือแนวคิดที่ปรากฏในตำรา หนังสือ เอกสาร ข่าวสาร สื่อสิ่งพิมพ์ บทสนทนา หรือรูปภาพ วัตถุประสงค์ในการวิเคราะห์ เนื้อหาเพื่อผลิตสื่อการสอน โดยผู้สอนมักมีวัตถุประสงค์เพื่อแบ่งเนื้อหาทำให้ทราบโครงสร้าง ลำดับของเนื้อหา และขอบเขตเนื้อหาอย่างละเอียด รวมทั้งทำให้ผู้สอนเห็นการเปลี่ยนแปลงของเนื้อหาในแต่ละช่วงเวลาที่ทำกรวิเคราะห์ ด้วย และผลจากการแยกแยะแจกแจงเนื้อหาช่วยให้สามารถแบ่งเนื้อหาวิชาออกเป็นหัวเรื่อง หัวเรื่องย่อยและหัวข้อย่อย สำหรับหน่วยในการวิเคราะห์ เพื่อใช้แสดงปริมาณของการวิเคราะห์

จึงมักวิเคราะห์ออกมาเป็น หัวเรื่อง หัวเรื่องย่อยหัวข้อย่อย รวมทั้งปริมาณ เช่น จำนวนแนวคิด จำนวนหน้า เป็นต้น

อรจรรย์ ณ ตะกั่วทุ่ง (2549: 16) ได้ให้ความหมายไว้ว่า การวิเคราะห์เนื้อหา เป็นวิธีการ แยกแยะแจกแจงเนื้อหาหรือแนวคิดที่ปรากฏในเอกสารข่าวสาร คำพูด หรือภาพ ทำให้ทราบ โครงสร้างและขอบเขตเนื้อหาอย่างละเอียด

จากข้างต้นผู้วิจัยสรุปได้ว่า การวิเคราะห์เนื้อหา คือ การจัด การจำแนกแจกแจง คำ กลุ่มคำ หรือประโยคจากข้อความทั้งหมดมุ่ง เนื้อหาสาระที่ใกล้เคียงกันไว้ด้วยกัน เพื่อให้ อธิบายถึงเป้าหมาย ที่ใช้กระบวนการหลากหลายมาใช้สรุปอ้างอิง แล้วจึงนำเสนอข้อค้นพบที่ได้ จัดไว้เป็นหมวดหมู่ พร้อมทั้งแปลความหมายเพื่อสรุปให้เด่นชัดอย่างเป็นระบบ

7.2 การวิเคราะห์ความตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity)

สุรศักดิ์ อมรรัตนศักดิ์ (2544: 119) ให้ความหมายความตรงเชิงเนื้อหา หมายถึง ความสอดคล้องของเนื้อหาที่ต้องการวัดกับเนื้อหาในแบบสอบ มุ่งตรวจสอบว่าเครื่องมือ นั้นสามารถวัดเนื้อหาที่ต้องการวัดได้จริงหรือไม่ เช่น สมมติว่าต้องวัดความสามารถทางคณิตศาสตร์ คำถามที่ใช้ในแบบสอบก็ควรที่จะมุ่งวัดเฉพาะเนื้อหาหรือเรื่องราวทางคณิตศาสตร์ มิใช่ไปวัด ความสามารถทางภาษา นอกจากนี้แบบสอบนั้นต้องสามารถวัดเนื้อหาต่างๆ ตามที่กำหนดไว้ใน หลักสูตรได้อย่างครบถ้วนทุกเนื้อหา และวัดแต่ละเนื้อหาเหล่านั้นมากน้อยตามลำดับความสำคัญ แต่ในการสอบครั้งหนึ่งๆ ไม่สามารถจะเอาเนื้อหาทั้งหมดมาถามได้ เนื่องจากมีข้อจำกัดหลาย ประการจึงมีความจำเป็นที่จะต้องสุ่มเนื้อหาบางส่วนมาใช้ในการสอบ ดังนั้นจะต้องพยายามทำให้ เนื้อหาของข้อสอบเป็นตัวแทนที่ดีของเนื้อหาที่เรียน

ในการที่จะสร้างข้อสอบให้มีความตรงเชิงเนื้อหา จำเป็นจะต้องสร้างข้อสอบทั้งฉบับ ให้ได้น้ำหนักหรือเป็นสัดส่วนตามตารางวิเคราะห์หลักสูตร

ความตรงเชิงเนื้อหา นี้ ไม่สามารถแสดงตัวเลขบอกระดับความตรงออกมาได้ โดยทั่วไปจะใช้การพิจารณาความตรงเชิงเนื้อหาเป็น 2 ลักษณะ คือ

1. พิจารณาว่าคำถามแต่ละข้อวัดเนื้อหาที่ต้องการวัดได้แท้จริงเพียงไร
2. พิจารณาแบบสอบโดยตลอดทั้งฉบับ โดยดูว่าคำถามทั้งหมดสามารถวัดเนื้อหา ได้ครบทุกเนื้อหาหรือไม่ และมีจำนวนข้อที่ถามแต่ละเนื้อหาเหมาะสมกับสัดส่วนในตาราง วิเคราะห์หลักสูตรหรือไม่

ในการพิจารณาความตรงเชิงเนื้อหา นั้น นิยมให้ผู้เชี่ยวชาญในสาขาวิชานั้นๆ หลายนๆ คน เป็นผู้ร่วมพิจารณา อย่างไรก็ตามการที่บุคคลหนึ่งบอกว่าแบบสอบถามนี้มีความเที่ยงตรงสูงก็ไม่จำเป็นที่คนอื่นจะต้องเห็นด้วยเสมอไป ทั้งนี้เพราะแต่ละคนมีเกณฑ์ในการพิจารณาต่างกัน

รัตนะ บัวสนธ์ (2551:81) ให้ความหมายการวิเคราะห์เชิงเนื้อหาว่า คุณสมบัติของเครื่องมือเก็บรวบรวมข้อมูล แล้วจะทำให้ได้ข้อมูลแม่นยำตรงตามต้องการที่จะได้วิเคราะห์หาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Congruence: IOC) ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญหรือผู้ทรงคุณวุฒิที่มีดำคำถามแต่ละข้อซึ่งวิเคราะห์ได้โดยสูตรดังนี้

$$IOC_i = \frac{\sum R}{N}$$

เมื่อ IOC_i แทน ค่าดัชนีความสอดคล้องของข้อคำถามนั้นๆ

\sum แทน การรวม

R แทน ความคิดของผู้เชี่ยวชาญโดยที่

ถ้าเห็นด้วย มีค่าเท่ากับ 1.00 คะแนน

ถ้าไม่แน่ใจ มีค่าเท่ากับ 0.00 คะแนน

ถ้าไม่เห็นด้วย มีค่าเท่ากับ -1.00 คะแนน

N แทน จำนวนผู้เชี่ยวชาญ

ข้อคำถามที่มีความตรงเชิงเนื้อหาจะต้องเป็นไปตามเกณฑ์ $IOC \geq 0.50$

ไพศาล วรคำ (2555:260) ให้ความหมายความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาว่าหมายถึง คุณสมบัติของเครื่องมือที่สามารถวัดได้ตรงตามเนื้อหาที่จะวัดหรือเป็นดัชนีที่บ่งบอกว่าเนื้อหาของเครื่องมือหรือเนื้อหาของข้อคำถามวัดได้ตรงตามเนื้อหาของเรื่องที่ต้องการวัด ดังนั้นประเด็นสำคัญของความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาจึงอยู่ที่การเลือกใช้กลุ่มตัวอย่างเนื้อเรื่องที่เป็นตัวแทนของมวลเนื้อเรื่องที่ต้องการวัด ว่าเป็นตัวแทนของเนื้อหาทั้งหมดและมีความเพียงพอต่อการวัด เนื้อเรื่องนั้นหรือไม่ การตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาจึงอาศัยกระบวนการตรวจสอบโดยกลุ่มผู้เชี่ยวชาญที่เป็นอิสระจากกัน ช่วยพิจารณาตัวอย่างเนื้อเรื่องในเครื่องมือว่ามีขอบเขตที่ครอบคลุมและเป็นตัวแทนมวลเนื้อเรื่องที่ต้องการวัดเพียงใด

การตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลสำหรับการวิจัยทุกประเภท สามารถหาความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาต้องดำเนินการก่อนนำไปทดลองใช้โดยการนำนิยามเชิงทฤษฎี นิยามเชิงปฏิบัติการ โครงสร้างของข้อคำถาม ให้ผู้เชี่ยวชาญพิจารณาความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับประเด็นที่ต้องการวัด วัตถุประสงค์หรือนิยามศัพท์ใน

แบบฟอร์มรายงานผลการตรวจสอบเครื่องมือ สำหรับแบบสอบถามที่ใช้วัดตัวแปรแฝงหรือคุณลักษณะภายในของกลุ่มตัวอย่าง ผู้วิจัยจะต้องนิยามคุณลักษณะนั้นๆ ให้ชัดเจน รวมทั้งพฤติกรรมบ่งชี้ตัวแปรนั้นๆ เสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ พร้อมด้วยข้อคำถามที่จะให้ผู้เชี่ยวชาญพิจารณา ดำเนินการตามขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. นิยามตัวแปรหรือคุณลักษณะที่ต้องการ
2. กำหนดพฤติกรรมบ่งชี้ จากนิยามตัวแปร
3. สร้างประเด็นคำถามจากพฤติกรรมบ่งชี้แต่ละข้อโดยใช้สถานการณ์ใน

สภาพแวดล้อมของกลุ่มเป้าหมายมาสร้างเป็นข้อคำถาม

4. นำเสนอนิยามศัพท์ ตารางกำหนดพฤติกรรมบ่งชี้ และแบบสอบถาม พร้อมด้วยแบบฟอร์มรายงานผลการตรวจสอบเครื่องมือต่อผู้เชี่ยวชาญ เพื่อพิจารณาความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับพฤติกรรมบ่งชี้ สำหรับจำนวนผู้เชี่ยวชาญที่จะให้ทำการตรวจสอบความสอดคล้องควรมีตั้งแต่ 3 คนขึ้นไป เพื่อหลีกเลี่ยงความคิดเห็นที่แบ่งเป็น 2 ด้าน ดังนั้นควรจะใช้จำนวนผู้เชี่ยวชาญเป็นจำนวนคี่ เช่น 3 คน 5 คน หรือ 7 คน 9 คน 11 คน 13 คน เป็นต้น ส่วนคุณสมบัติของผู้เชี่ยวชาญจะต้องสอดคล้องกับสาขาวิชาของเครื่องมือที่ต้องการตรวจสอบ เช่น ถ้าเป็นการวัดตัวแปรทางจิตวิทยาก็ควรมีผู้เชี่ยวชาญทางด้านจิตวิทยา ผู้เชี่ยวชาญด้านการวัดและประเมินผล และผู้เชี่ยวชาญทางด้านภาษา เป็นต้นซึ่งจะสามารถประเมินความสอดคล้องและให้ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับเครื่องมือครบทั้งในส่วนของเนื้อหา ลักษณะข้อคำถาม และความเหมาะสมของภาษาที่ใช้

5. นำผลการตรวจสอบของผู้เชี่ยวชาญมาคำนวณหาดัชนีที่บ่งบอกถึงความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา ซึ่งคำนวณได้จากการสอดคล้องระหว่างประเด็นที่ต้องการวัดกับข้อคำถามที่สร้างขึ้น ดัชนีนี้เรียกว่า ดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับวัตถุประสงค์ (Item – Objective Congruence Index: IOC) โดยแปลงระดับความสอดคล้องเป็นคะแนนดังนี้

สอดคล้อง	มีคะแนน	+ 1
ไม่แน่ใจ	มีคะแนน	0
ไม่สอดคล้อง	มีคะแนน	- 1

และหาดัชนีความสอดคล้องได้จาก
$$IOC = \frac{\sum R}{n}$$

เมื่อ R เป็นคะแนนระดับความสอดคล้องที่ผู้เชี่ยวชาญแต่ละคนประเมินในแต่ละข้อ
n เป็นจำนวนผู้เชี่ยวชาญที่ประเมินความสอดคล้องในข้อนั้น

เกณฑ์ในการคัดเลือกข้อคำถามนั้น พิจารณาจากเสียงส่วนใหญ่ของผู้เชี่ยวชาญเห็นว่า สอดคล้อง ก็จะได้ว่าข้อคำถามนั้นมีความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา จากเกณฑ์ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) จะต้อง ≥ 0.50

การนำเสนอความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาในรายงานการวิจัย นอกจากการนำเสนอดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของข้อคำถามแต่ละข้อแล้วผู้วิจัยควรระบุคุณสมบัติของผู้เชี่ยวชาญที่ตรวจสอบเครื่องมือ เพื่อให้ผู้อ่านรายงานการวิจัยสามารถพิจารณาถึงความเหมาะสมของผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบเครื่องมือ นั้น เช่น วุฒิทางการศึกษา ประสบการณ์การทำงาน ผลงานทางวิชาการ เป็นต้น โดยคุณสมบัติเหล่านี้จะต้องสอดคล้องกับสาขาวิชาของเครื่องมือที่ต้องการตรวจสอบ

จากข้างต้นผู้วิจัยสรุปได้ว่า การวิเคราะห์ความตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) ความสอดคล้องของเนื้อหาที่ต้องการวัดกับเนื้อหาในแบบสอบ มุ่งตรวจสอบว่าเครื่องมือที่สามารถวัดเนื้อหาที่ต้องการวัดได้จริงหรือไม่ การตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา ต้องดำเนินการก่อนนำไปทดลองใช้โดยการนำนิยามเชิงทฤษฎี นิยามเชิงปฏิบัติการ โครงสร้างของข้อคำถาม ให้ผู้เชี่ยวชาญที่ตรงกับสาขาในด้านที่จะวัดพิจารณาความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับประเด็นที่ต้องการวัด จำนวนคือ เช่น 3 คน 5 คน หรือ 7 คน เพื่อหลีกเลี่ยงความคิดเห็น 2 ด้าน โดยพิจารณาจากค่าความสอดคล้อง (Item - Objective Congruence Index: IOC) เป็นไปตามเกณฑ์คือต้องมีค่า $IOC \geq 0.50$ ถือว่าข้อคำถามนั้นหรือเครื่องมือนั้นมีค่าความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา

8. การวิจัยและพัฒนาทางการศึกษา

การวิจัยและพัฒนาทางการศึกษาเป็นการพัฒนาการศึกษาโดยพื้นฐานการวิจัย (Research -Based Education Development) เป็นกลยุทธ์หรือวิธีการสำคัญวิธีหนึ่งที่ยอมรับใช้ในการปรับปรุงเปลี่ยนแปลงหรือพัฒนาการศึกษา โดยเน้นหลักการเหตุผลและตรรกวิทยาเป็นเป้าหมายหลัก ซึ่งนักวิชาการได้ให้ความหมายไว้ดังนี้

ทิตินา แคมณี (2554: 5) ได้กล่าวว่า การวิจัยและพัฒนา (research and development) คือ การวิจัยที่มุ่งเอาความรู้จากการวิจัยบริสุทธิ์ไปวิจัยต่อ โดยพัฒนาเป็นเทคนิคหรือวิธีการที่สามารถนำไปใช้แก้ปัญหาและทดลองใช้จนเป็นผลที่น่าพอใจ แล้วจึงนำไปเผยแพร่ใช้ในวงกว้างเพื่อพัฒนางานให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

นิโกล นิมกิงรัตน์ (2545: 26) ได้กล่าวว่า การวิจัยและพัฒนา (Research and Development) เป็นกระบวนการที่ใช้การพัฒนาและประเมินผล ขั้นตอนส่วนใหญ่จะเน้นหนักไปทางการประเมินผลและผลผลิต จุดมุ่งหมายในการวิจัยและพัฒนาจะแตกต่างจากการวิจัยทั่วไป คือ วิจัยทั่วไปนั้นมุ่งแสวงหาความรู้ใหม่ ๆ แต่การวิจัยพัฒนานั้นมุ่งเกี่ยวกับการพัฒนาผลผลิตให้มีประสิทธิภาพและมีคุณภาพยิ่งขึ้น

รุจโรจน์ แก้วอุไร (2549: 2-10) ได้กล่าวว่า การวิจัยและพัฒนา เป็นการวิจัยที่ต้องการค้นคว้าและพัฒนา ทำการทดสอบในสภาพจริง ทำการประเมิน และดำเนินการปรับปรุงผลิตภัณฑ์หลาย ๆ รอบจนได้ผลการพัฒนาผลิตภัณฑ์ที่มีคุณภาพมี 5 ขั้นตอน คือ 1) การกำหนดผลิตภัณฑ์และรวบรวมข้อมูล 2) การวางแผนการวิจัยและพัฒนา 3) การพัฒนารูปแบบขั้นตอนของการผลิต 4) ทดลองหรือทดสอบผลิตภัณฑ์ 5) การเผยแพร่

วรณีย์ โสมประยูร (2546 : 12) ได้กล่าวว่าลักษณะสำคัญของการวิจัยและพัฒนา มีดังนี้ 1) เป็นการนำผลวิจัยเดิมหรือสิ่งประดิษฐ์มาทบทวนแล้วพัฒนาหรือต่อยอด เพื่อเพิ่มศักยภาพให้เกิดประโยชน์ ในทางปฏิบัติอย่างแท้จริง กล่าวคือ “วิจัยแล้วพัฒนา และพัฒนาโดยใช้วิจัย” การวิจัยจึงเปรียบเสมือน หนึ่งเป็นหัวใจของการพัฒนา 2) เป็นการศึกษาค้นคว้าทดลองและตรวจสอบเพิ่มเติมของเดิมให้ สมบูรณ์และเป็นไปอย่างครบวงจร ด้วยการจัดกระทำซ้ำ ๆ หลายครั้ง รวมทั้งสำรวจความคิดเห็นของผู้ใช้แล้วนำผลมาปรับปรุงเป็นระยะ ๆ จนกระทั่งเกิดความเชื่อมั่นและแน่ใจในผลผลิตขั้นสุดท้าย 3) เป็นการนำกระบวนการวิจัยต่าง ๆ จากทั้งประเภทการวิจัยเชิงปริมาณและการวิจัยเชิงคุณภาพ มาใช้ในโครงการวิจัยและโครงการพัฒนา โดยจัดแบ่งให้มีโครงการวิจัยย่อยหรือโปรแกรมการวิจัยจำนวนมากเชื่อมโยงเข้าด้วยกันเป็นชุดโครงการวิจัย 4) มุ่งพัฒนาความรู้ความสามารถหรือทักษะ ทางวิชาการ ทั้งทางด้านการวิจัย การพัฒนาและการปฏิบัติหน้าที่งานประจำให้แก่ทีมผู้ร่วมดำเนิน การวิจัย ทั้งนี้เพื่อประโยชน์ในการยอมรับผลผลิตและเผยแพร่หรือขยายผลการศึกษาต่อไปด้วยพร้อมๆ กัน 5) สามารถยืดหยุ่นหรือปรับเปลี่ยนทั้งกระบวนการวิจัยและกระบวนการพัฒนาให้เหมาะสมและสอดคล้องกับความต้องการของผู้ที่จะใช้ผลการวิจัยได้เสมอ เนื่องจาก R&D มุ่งที่ผู้ใช้ผลผลิตเป็นเป้าหมายสำคัญที่สุด 6) ในระหว่างที่ดำเนินงานวิจัยและพัฒนาอยู่นั้น จำเป็นต้องเปิดโอกาสให้ผู้ร่วมผลิตและ/หรือผู้ใช้ผลผลิตจากภาครัฐและเอกชนทั่วไปได้มีส่วนร่วมดำเนินการด้วย ทั้งนี้เพื่อให้เกิดการยอมรับในความสำคัญของผลผลิตและเป็นการเผยแพร่ผลวิจัยไปด้วยในตัว 7) ระยะเวลาในการดำเนินงานวิจัยและพัฒนาจะต้องเป็นช่วงเวลาที่ต่อเนื่องกันยาวนานมากพอที่จะทำให้เกิดผลผลิตที่ได้มาตรฐานตามความต้องการของสังคม 8) การเผยแพร่และการขยายผลของผลผลิตที่ได้จาก R&D ควรจะต้องกระทำ

อย่างต่อเนื่องทั้งในขณะที่กำลังดำเนินการวิจัยอยู่และหลังจากการวิจัยได้เสร็จสิ้นลงทั้งหมดหรือบางส่วนก็ตามเพื่อให้ผลผลิตไปสู่ผู้ใช้อย่างกว้างขวางและเป็นรูปธรรมอย่างแท้จริง

จากข้างต้นผู้วิจัยสรุปได้ว่า การวิจัยที่ต้องการค้นคว้าและพัฒนา ทำการทดสอบในสภาพปัญหาที่เกิดขึ้นจริง ด้วยการแสวงหาความรู้ใหม่จากองค์ความรู้เดิมโดยใช้กระบวนการวิจัยปรับปรุงและพัฒนาอย่างต่อเนื่อง จนได้แนวทางหรือนวัตกรรมที่เป็นต้นแบบและนำไปใช้แก้ปัญหาได้ ซึ่งประกอบด้วยขั้นตอนที่สำคัญอยู่ 6 ขั้นตอน คือ 1.การกำหนดเป้าหมาย 2.การสำรวจสภาพปัจจุบันปัญหาหรือความต้องการ 3.การสร้างและพัฒนา 4.การทดลองใช้ 5.การประเมินผลและปรับปรุง 6.การเผยแพร่ สามารถทำการวิจัยและพัฒนาหลาย ๆ รอบจนได้ผลการพัฒนาที่มีคุณภาพ

9. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

9.1 งานวิจัยในประเทศ

ปิยธิดา ศรีทองเหลือง (2551: 89-93) ได้ศึกษาพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ เรื่อง การดำรงชีวิตของสัตว์ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ปรากฏว่า แผนการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ โดยใช้บทเรียนสำเร็จรูป กลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ เรื่อง การดำรงชีวิตของสัตว์ มีประสิทธิภาพเท่ากับ 81.55/82.58 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ดัชนีประสิทธิผลของแผนการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ โดยใช้บทเรียนสำเร็จรูป กลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ เรื่อง การดำรงชีวิตของสัตว์ มีค่าเท่ากับ 0.5933 ซึ่งแสดงว่านักเรียนที่เรียนด้วยบทเรียนสำเร็จรูป มีความก้าวหน้าทางการเรียนคิดเป็นร้อยละ 59.33 และนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 มีความพึงพอใจต่อการเรียนด้วยบทเรียนสำเร็จรูป เรื่อง การดำรงชีวิตของสัตว์ โดยรวมและรายข้อ อยู่ในระดับมาก

แสงประกาย เรื่องไพศาล (2553: 91-96) ได้ศึกษาการพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ เรื่อง หน่วยสิ่งมีชีวิตและชีวิตพืช ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ปรากฏว่า แผนการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ กลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ เรื่องหน่วยสิ่งมีชีวิตและชีวิตพืช ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดสมองเป็นฐาน มีประสิทธิภาพเท่ากับ 87.51/84.73 ดัชนีประสิทธิผลของแผนการจัดการเรียนรู้ เรื่องหน่วยสิ่งมีชีวิตและชีวิตพืช ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดสมองเป็นฐาน มีค่าเท่ากับ 0.7332 และนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่เรียนด้วยแผนการจัดการเรียนรู้เรื่องหน่วยสิ่งมีชีวิตและชีวิตพืช โดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดสมองเป็นฐานมีทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จิรวรรณ จันท์เหลือง (2554 : 88-93) ได้ศึกษาการพัฒนาการเรียนรู้อุตสาหกรรม เรื่อง โลกของเรา ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบวัฏจักรการเรียนรู้ 7 ชั้น ปรากฏว่า แผนการจัดการเรียนรู้อุตสาหกรรม เรื่อง โลกของเรา ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้ กิจกรรมการเรียนรู้แบบวัฏจักรการเรียนรู้ 7 ชั้น มีประสิทธิภาพเท่ากับ 81.16/79.79 ซึ่งสูงกว่า เกณฑ์ 75/75 ที่กำหนดไว้ ดัชนีประสิทธิผลของแผนการจัดการเรียนรู้ มีค่าเท่ากับ 0.5133 หมายความว่า นักเรียนมีความก้าวหน้าในการเรียน ร้อยละ 51.33 นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 หลังเรียน มีคะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และคะแนนเฉลี่ยหลังเรียน สูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

สมคิด จิตรระบอบ (2554: 106-111) ได้ศึกษาการพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ วิทยาศาสตร์แบบสืบเสาะหาความรู้ เรื่อง การดำรงชีวิตของพืช ปรากฏว่าแผนการจัดการเรียนรู้ วิทยาศาสตร์แบบสืบเสาะหาความรู้ เรื่องการดำรงชีวิตของพืชชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มีประสิทธิภาพ เท่ากับ 88.93/76.25 ดัชนีประสิทธิผลของการจัดการเรียนรู้อุตสาหกรรมแบบสืบเสาะหาความรู้ มีค่าเท่ากับ 0.6307 และนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่เรียนด้วยแผนการจัดการเรียนรู้แบบ สืบเสาะหาความรู้ เรื่องการดำรงชีวิตของพืช มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

นงนุช พระวงศ์ (2554: 123-132) ได้ศึกษาผลการพัฒนา กิจกรรมการเรียนรู้ วิทยาศาสตร์ เรื่องระบบนิเวศ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ปรากฏว่า ผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ วิทยาศาสตร์ เรื่องระบบนิเวศ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้กิจกรรมการสืบเสาะหาความรู้ มีประสิทธิภาพเท่ากับ 82.12/83.25 ดัชนีประสิทธิผลของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ เรื่องระบบนิเวศ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้กิจกรรมการสืบเสาะหาความรู้ มีค่าเท่ากับ 0.7419 นักเรียนที่เรียนด้วยแผนการจัดการเรียนรู้อุตสาหกรรม เรื่องระบบนิเวศ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้กิจกรรมการสืบเสาะหาความรู้ มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียน สูงกว่าก่อนเรียนอย่าง มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

9.2 งานวิจัยต่างประเทศ

Scherer (2003 : 1974-A) ได้ทำการวิจัยเกี่ยวกับระดับปริญญาเอกด้าน การศึกษาในปี 2003 เรื่อง การใช้แรงเสริมและการลงโทษกับการสอนโดยบทเรียนสำเร็จรูป โดยมีจุดประสงค์ในการวิจัยเพื่อศึกษาผลกระทบที่เกิดขึ้นจากการให้แรงเสริมและการลงโทษกับ การสอนโดยใช้บทเรียนสำเร็จรูป กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการทดลองคือ นักเรียนระดับวิทยาลัย จำนวน 4 คนเครื่องมือที่ใช้ในการทดลองคือการสอนโดยใช้บทเรียนสำเร็จรูป กับการให้เงินแก่ นักเรียนที่ปฏิบัติกิจกรรมได้ดีและลงโทษนักเรียนโดยให้นักเรียนจ่ายเงินเมื่อทำความผิดหรือไม่ทำ

ตามกติกา เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลคือ ผลการทดลองปรากฏว่า การใช้ทั้งแรงเสริม และการลงโทษยังไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้อย่างชัดเจนเท่าที่ควร ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากกลุ่มตัวอย่างทั้ง 4 คน ยังขาดความรู้ความเข้าใจในแนวปฏิบัติเรื่องนี้อยู่ ควรมีการนำการวิจัยนี้ไปประยุกต์ใช้ในการวิจัยอื่น ๆ แต่ควรรหาเครื่องมือการประเมินผลการทดลองที่น่าเชื่อถือที่มีประสิทธิภาพให้มากกว่านี้

Ebrahim (2004 : 1232-A) ได้ทำการศึกษาผลทางการสอนแบบปฏิบัติกับการสอน โดยใช้วัฏจักรการเรียนรู้ที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิทยาศาสตร์และเจตคติต่อวิทยาศาสตร์ ระดับประถมศึกษา กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษา จำนวน 111 คน จาก 4 ห้องเรียน แบ่งเป็นกลุ่มทดลอง 50 คน เรียนแบบวัฏจักรการเรียนรู้ 4 วันและกลุ่มควบคุม 55 คน เรียนแบบปกติ เป็นเวลา 4 สัปดาห์ การสอนโดยครูใหม่หญิงสอนนักเรียนชาย ทั้ง 2 กลุ่มและครูใหม่หญิงอีก 1 คน สอนนักเรียนหญิงทั้ง 2 กลุ่ม การเก็บข้อมูลได้แบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางวิทยาศาสตร์ และแบบวัดทัศนคติต่อวิทยาศาสตร์ การทดลองใช้การทดสอบก่อนเรียนและการทดสอบหลังเรียน ผลการศึกษาพบว่า นักเรียนที่เรียนโดยใช้วัฏจักรการเรียนรู้มีคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและเจตคติต่อวิทยาศาสตร์สูงกว่านักเรียนที่เรียนโดยวิธีการสอนแบบปกติ

Ewers (2002 : 2387-A) ได้ศึกษาผลการสอนแบบวัฏจักรการเรียนรู้กับการสอนแบบปกติที่ครูเป็นครูเป็นผู้ถ่ายทอดความรู้ต่อการพัฒนาทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์และประสิทธิภาพของครูของสาขาการประถมศึกษา กลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษาครูชั้นปีที่ 3 การเรียนพบว่า นักเรียนรายวิชาวิธีสอนวิทยาศาสตร์ที่มหาลัยไอดาโฮ ผลจากการสอบทดสอบก่อนการเรียนพบว่า นักเรียนทั้งสองกลุ่มไม่แตกต่างกัน ในเรื่องความสามารถในการคิดเชิงเหตุผลความชอบบรรยากาศชั้นเรียน ความเชื่อในประสิทธิผลการสอนและความหวังในผลการสอนแต่มีอายุและทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์แตกต่างกันและผลการทดสอบหลังเรียน พบว่า นักศึกษาครูแต่ละกลุ่มมีทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์และประสิทธิผลการสอนเพิ่มขึ้นจากก่อนเรียน

Omotunde (2007 : unpagged) ได้วิจัยผลของการใช้เทคนิคการเรียนรู้ PALMS กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในวิชาวิทยาศาสตร์เพื่อให้เทียบเท่ามาตรฐานคุณภาพการศึกษา ในวิชาวิทยาศาสตร์ กลุ่มตัวอย่างประกอบด้วยนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ลงทะเบียนเรียนวิชาวิทยาศาสตร์ฟิสิกส์โดยแบ่งเป็น 2 กลุ่ม กลุ่ม 1 มีจำนวน 86 คน ถูกสอนด้วยวิธีการเรียนแบบสืบเสาะ การเรียนแบบร่วมมือ และการใช้สมองเป็นฐาน ในขณะที่นักเรียนกลุ่ม 2 จำนวน 75 คน ถูกสอนด้วยวิธีการสอนแบบเดิมตามปกติที่เน้นผู้สอนเป็นสำคัญวัตถุประสงค์ของงานวิจัย เพื่อศึกษาว่าถ้ามีการเปลี่ยนแปลงการสอนจะปรับปรุงพัฒนาคะแนนแบบทดสอบและสามารถเทียบเท่ากับมาตรฐานคุณภาพการศึกษาของรัฐบาลได้ 95%-100% ในวิชาวิทยาศาสตร์ในปี

2004 ได้ งานวิจัยนี้ใช้กลยุทธ์การเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญของเทคนิคการเรียนรู้วิชาคณิตศาสตร์และวิทยาศาสตร์ (PALMS) ซึ่งได้แก่ การเรียนแบบสืบเสาะ การเรียนแบบร่วมมือและแนวความคิดการใช้สมองเป็นฐาน มาประยุกต์เข้ากับการสอนให้กับนักเรียน ซึ่งเทคนิค PALMS ถูกริเริ่มนำไปใช้เป็นครั้งแรกในภาคการศึกษาระดับมัธยมศึกษาของมลรัฐแมซซาชูเซตเพื่อพัฒนาทักษะการแสดงออกของนักเรียนในมลรัฐนี้ ผลการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติ ANOVA นักเรียนกลุ่มที่ 1 มีค่าของคะแนนสูงกว่านักเรียนกลุ่มที่ 2 แต่ทั้ง 2 กลุ่มยังไม่มีระดับคุณภาพการศึกษาเทียบเท่าถึง 95%

Myers (2004 : 2061-A) ได้วิจัยผลของการบูรณาการการศึกษาในห้องปฏิบัติการที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ด้านความรู้ในเนื้อหาและทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ จุดประสงค์ของการวิจัย เพื่อศึกษาถึงผลของการบูรณาการที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ด้านความรู้เนื้อหา และทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ของนักเรียนเกรด 9 จากการศึกษาวิเคราะห์ข้อมูลด้วยวิธีวิเคราะห์ความถดถอย พบว่า รูปแบบการเรียนรู้ ชาติพันธุ์ คะแนนทดสอบความรู้ในเนื้อหาการเรียน จำนวนค่าได้ร้อยละ 33 และรูปแบบการเรียนรู้ ชาติพันธุ์ คะแนนทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ก่อนเรียนจำนวนค่าได้ร้อยละ 36 ผลจากการวิจัยทำให้เห็นว่า รูปแบบการเรียนรู้ และชาติพันธุ์ มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ด้านความรู้ในเนื้อหาและทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์อย่างมีนัยสำคัญ

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

ในการวิจัยในครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อการวิจัยและพัฒนาการจัดการจัดการการเรียนรู้สาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ เรื่องแรงที่ใช้ในชีวิตประจำวัน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนเทศบาล 1 สว่างวิทยา สังกัดสำนักการศึกษาเทศบาลเมืองหนองคาย ดำเนินการเป็น 4 ระยะ โดยใช้การวิจัยและพัฒนา (Research and Development) ดังนี้

ระยะที่ 1 ศึกษาสภาพปัญหาและแนวทางการจัดการเรียนรู้ กลุ่มสาระการเรียนรู้ วิทยาศาสตร์ เรื่องแรงที่ใช้ในชีวิตประจำวัน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

ในระยะนี้เป็นการศึกษาสภาพปัญหาและแนวทางการจัดการเรียนรู้ เพื่อให้ทราบสภาพปัญหาการและแนวทางการจัดการเรียนรู้ เรื่องแรงที่ใช้ในชีวิตประจำวัน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 มีวิธีดำเนินการดังนี้

1. สัมภาษณ์หาสภาพปัญหาการจัดการจัดการการเรียนรู้ เรื่องแรงที่ใช้ในชีวิตประจำวัน ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2
2. สัมภาษณ์หาแนวทางการจัดการจัดการการเรียนรู้ เรื่องแรงในชีวิตประจำวันระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ ได้แก่ ครูผู้สอนวิชาวิทยาศาสตร์ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่มีประสบการณ์การสอนอย่างน้อย 10 ปี จำแนกเป็น 2 กลุ่มคือ

1. กลุ่มครูที่ให้ข้อมูลเกี่ยวกับสภาพปัญหาการจัดการจัดการการเรียนรู้ เรื่องแรงที่ใช้ในชีวิตประจำวัน ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 5 คน ได้แก่

- 1.1. นางวิภาจรี วงศ์นุกูล วุฒิ ค.บ. วิทยาศาสตร์ทั่วไป
ครูชำนาญการพิเศษ โรงเรียนเทศบาล 1 สว่างวิทยา อำเภอเมือง จังหวัดหนองคาย
- 1.2. นางวิภาดา พัวลี วุฒิ ศษ.ม. บริหารการศึกษา วท.บ. วิทยาศาสตร์
ครูชำนาญการ โรงเรียนเทศบาล 3 ยุวบูรณ์บำรุงราษฎร์ อำเภอเมือง จังหวัดหนองคาย
- 1.3. นางนันทพร พิมพิสนธ์ วุฒิ ค.บ. วิทยาศาสตร์ทั่วไป ครูชำนาญการพิเศษ
โรงเรียนเทศบาล 1 สว่างวิทยา อำเภอเมือง จังหวัดหนองคาย

1.4. นางสาวสุพศวีร์ ศรีสมบัติ วุฒิ ค.บ.วิทยาศาสตร์ทั่วไป ครูชำนาญการพิเศษ โรงเรียนเทศบาล 1 สว่างวิทยา อำเภอเมือง จังหวัดหนองคาย

1.5. นางสาวเชาว์ศิริ ธารรัตน์ วุฒิ กศ.ม. การสอนวิทยาศาสตร์ ครูชำนาญการ โรงเรียนเทศบาล 1 สว่างวิทยา อำเภอเมือง จังหวัดหนองคาย

2. กลุ่มครูที่ให้ข้อมูลเกี่ยวกับแนวทางการพัฒนาการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่องแรงที่ใช้ในชีวิตประจำวัน ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 8 คน ได้แก่

2.1. นางนิตยาภรณ์ ศรีภาแลว วุฒิ ค.ม. วิจัยและประเมินผลการศึกษา ครูชำนาญการพิเศษ โรงเรียนปากสวยพิทยาคม อำเภอโพนพิสัย จังหวัดหนองคาย

2.2. นางสาวเชาว์ศิริ ธารรัตน์ วุฒิ กศ.ม. การสอนวิทยาศาสตร์ ครูชำนาญการ โรงเรียนเทศบาล 1 สว่างวิทยา อำเภอเมือง จังหวัดหนองคาย

2.3. นางเรไร โยคิน วุฒิ ค.ม. บริหารการศึกษา ค.บ. วิทยาศาสตร์ ครูชำนาญการพิเศษ โรงเรียนหนองคายวิทยา อำเภอเมือง จังหวัดหนองคาย

2.4. นางสาววลัยลักษณ์ จิตพิไล วุฒิ ค.ม. บริหารการศึกษา วท.บ.ฟิสิกส์ ครูชำนาญการ โรงเรียนเทศบาล 1 สว่างวิทยา อำเภอเมือง จังหวัดหนองคาย

2.5. นายพรเทพ รัตนดิสร้อย วุฒิ ค.ม. บริหารการศึกษา ค.บ. วิทยาศาสตร์ ครูชำนาญการพิเศษ โรงเรียนอนุบาลหนองคาย อำเภอเมือง จังหวัดหนองคาย

2.6. นางถนอมศรี บุตรโยธี ค.ม. หลักสูตรและการสอน ครูเชี่ยวชาญ โรงเรียนเทศบาล 1 สว่างวิทยา อำเภอเมือง จังหวัดหนองคาย

2.7. นายกฤษฎา โสมดำ วุฒิ กศ.ม. วิทยาศาสตร์ศึกษา ครูชำนาญการพิเศษ โรงเรียนปทุมเทพวิทยาคาร อำเภอเมือง จังหวัดหนองคาย

2.8. นางศรีสุดา พลศักดิ์ วุฒิ ค.ม. วิจัยและประเมินผลการศึกษา ครูชำนาญการพิเศษ โรงเรียนอนุบาลหนองคาย อำเภอเมือง จังหวัดหนองคาย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. แบบสัมภาษณ์สภาพปัญหาการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่องแรงที่ใช้ในชีวิตประจำวัน ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

2. แบบสัมภาษณ์แนวทางพัฒนาการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่องแรงในชีวิตประจำวันระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

วิธีการสร้างเครื่องมือ

การสร้างแบบสัมภาษณ์สภาพปัญหาและแนวทางการพัฒนาการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ กลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ เรื่องแรงที่ใช้ในชีวิตประจำวัน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 มีวิธีการดังนี้

1. ศึกษาวิธีสร้างแบบสัมภาษณ์
2. ร่างประเด็นสัมภาษณ์ ซึ่งได้แก่

2.1 สภาพปัญหาการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่องแรงที่ใช้ในชีวิตประจำวัน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

2.2 แนวทางการพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ เรื่องแรงที่ใช้ในชีวิตประจำวัน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

3. นำประเด็นสัมภาษณ์เสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ตรวจสอบและนำเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญเพื่อพิจารณาความตรงเชิงเนื้อหา โดยผู้เชี่ยวชาญประกอบด้วย

3.1. ผศ.ว่าที่ รต.ดร. อรัญ ชูยกระเดื่อง วุฒิ กศ.ด. วิจัยและประเมินผล การศึกษา อาจารย์ประจำสาขาวิจัยและประเมินผลการศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม ผู้เชี่ยวชาญด้านการวิจัยและประเมินผลการศึกษา

3.2. ดร.พงศธร โพธิ์พูลศักดิ์ วุฒิ ค.ด. การศึกษานอกระบบ อาจารย์ประจำ สาขาวิจัยและประเมินผลการศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม ผู้เชี่ยวชาญด้านการวิจัยและประเมินผลการศึกษา

3.3. นางศรีสุดา พลศักดิ์ วุฒิ ค.ม. วิจัยและประเมินผลการศึกษา ครูชำนาญการพิเศษ โรงเรียนอนุบาลหนองคาย อำเภอเมือง จังหวัดหนองคาย

3.4. นางนิตยาภรณ์ ศรีภาแลว วุฒิ ค.ม. วิจัยและประเมินผลการศึกษา ครูชำนาญการพิเศษ โรงเรียนปากสวยพิทยาคม อำเภอโพนพิสัย จังหวัดหนองคาย

3.5. นางปชิตรา ทองสอด วุฒิ ค.ม. วิจัยและประเมินผลการศึกษา ครูชำนาญการพิเศษ โรงเรียนคำไผ่ อำเภอโซ่พิสัย จังหวัดหนองคาย

4. นำผลการพิจารณาของผู้เชี่ยวชาญมาวิเคราะห์หาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Congruence : IOC) ของแบบสัมภาษณ์ได้ค่าดัชนีความสอดคล้องเท่ากับ 0.8 - 1.0

เก็บรวบรวมข้อมูล

1. นัดหมายผู้ให้ข้อมูลสำคัญสำหรับการสัมภาษณ์
2. เดินทางไปสัมภาษณ์โดยตนเอง ระหว่างวันที่ 21 มีนาคม 2557 ถึงวันที่ 20 พฤษภาคม 2557

วิเคราะห์ข้อมูล

1. สังเคราะห์ข้อความที่ได้จากการสัมภาษณ์สภาพปัญหาการจัดการเรียนรู้ เรื่อง แรงที่ใช้ในชีวิตประจำวัน ชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ 2 โดยการแจกแจงความถี่ เรียง ตามลำดับ เนื้อหาสาระการเรียนรู้ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ที่ต่ำที่สุด 5 ลำดับ
2. สังเคราะห์สรุปทမ်းภาพที่ได้จากการสัมภาษณ์แนวทางการแก้ปัญหาการจัด กิจกรรมการเรียนรู้ เรื่องแรงที่ใช้ในชีวิตประจำวัน ชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ 2 เพื่อให้ได้รูปแบบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับปัญหาและเนื้อหาที่มีคะแนนต่ำสุด 5 ลำดับนั้น แล้วนำไป สร้างแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

ระยะที่ 2 พัฒนาการจัดกิจกรรมการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ เรื่องแรงที่ใช้ในชีวิตประจำวัน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

ในระยะนี้เป็นการพัฒนาการจัดกิจกรรมการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ เรื่องแรงที่ใช้ในชีวิตประจำวันสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

1. สังเคราะห์เนื้อหาที่มีคะแนนต่ำสุด 5 ลำดับ
2. วางแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เรื่องแรงในชีวิตประจำวัน ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2
3. สร้างแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เรื่องแรงในชีวิตประจำวัน ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ให้เป็นรูปแบบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับปัญหาตามแนวทางพัฒนาที่ได้จากการสัมภาษณ์
4. นำแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เรื่องแรงในชีวิตประจำวัน ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่จัดทำเสร็จแล้ว ไปตรวจสอบโดยผู้เชี่ยวชาญจำนวน 8 ท่าน (ชุดเดียวกันกับกลุ่มสัมภาษณ์หาแนวทางการพัฒนา ระยะที่ 1) เพื่อประเมินความเหมาะสม โดยใช้แบบประเมินที่มีลักษณะเป็นมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ (Rating Scale) นำมาหาค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน แล้วนำค่าเฉลี่ยมาแปลความหมาย โดยเปรียบเทียบกับเกณฑ์ ดังนี้ บุญชม ศรีสะอาด(2535)

- ค่าเฉลี่ยระหว่าง 4.50-5.00 หมายถึง มีความเหมาะสมมากที่สุด
- ค่าเฉลี่ยระหว่าง 3.50-4.49 หมายถึง มีความเหมาะสมมาก
- ค่าเฉลี่ยระหว่าง 2.50-3.49 หมายถึง มีความเหมาะสมปานกลาง
- ค่าเฉลี่ยระหว่าง 1.50-2.49 หมายถึง มีความเหมาะสมน้อย
- ค่าเฉลี่ยระหว่าง 1.00-1.49 หมายถึง มีความเหมาะสมน้อยที่สุด

5. สร้างแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ จำนวน 40 ข้อ แล้วหาคุณภาพโดยนำไปทดลองใช้ (Try-out) กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 66 คน จากการเลือกแบบเจาะจงของครูอาสาสมัคร ที่สอนในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 3 คน แล้วนำผลการทดลองใช้หรือข้อเสนอแนะของครูอาสาสมัครมาปรับปรุงและคัดเลือกข้อแบบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่มีคุณภาพมากที่สุดให้เหลือเพียง 30 ข้อ

6. สร้างแบบวัดทักษะกระบวนการวิทยาศาสตร์ จำนวน 30 ข้อ แล้วหาคุณภาพโดยนำไปทดลองใช้ (Try-out) (ชุดเดียวกันกับการทดลองใช้แบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้) แล้วหาค่าความยาก (p) ค่าอำนาจจำแนก (r) และค่าความเชื่อมั่น แล้วคัดเลือกข้อที่มีคุณภาพมากที่สุดให้เหลือเพียง 25 ข้อ

7. ทำการปรับปรุงแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ แบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้และแบบวัดทักษะกระบวนการวิทยาศาสตร์คำนวณจากข้อเสนอแนะของครูอาสาสมัครที่ได้ทดลองใช้ แล้วให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบอีกครั้ง

ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ จำแนกเป็น 3 กลุ่มคือ

1. กลุ่มผู้เชี่ยวชาญจำนวน 8 ท่าน (ชุดเดียวกันกับกลุ่มสัมภาษณ์หาแนวทางการพัฒนา ระยะที่ 1) สำหรับประเมินคุณภาพแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้
2. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 66 คน โดยเลือกแบบอาสาสมัคร ของครูผู้สอน 3 คน ดังนี้

2.1. นางวิภาดา พัวลี โรงเรียนเทศบาล 3 ยุวบูรณ์บำรุงราษฎร์ อ.เมือง จ.หนองคาย ทดลองใช้กับนักเรียนจำนวน 20 คน

2.2. นางวัชรภร ผิวผ้าย โรงเรียนโรซารีโฮวิทยา อ.เมือง จ.หนองคาย ทดลองใช้กับนักเรียนจำนวน 20 คน

2.3. นางเรไร โยคิน โรงเรียนหนองคายวิทยา อำเภอเมือง จังหวัดหนองคาย ทดลองใช้กับนักเรียนจำนวน 26 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. แผนการจัดการเรียนรู้ เนื้อหาเรื่องแรงที่ใช้ในชีวิตประจำวัน ชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ 2
2. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิทยาศาสตร์ จำนวน 30 ข้อ
3. แบบวัดทักษะกระบวนการวิทยาศาสตร์ จำนวน 25 ข้อ

การสร้างเครื่องมือ

1. การสร้างแผนการจัดการเรียนรู้

1.1 วิเคราะห์เนื้อหาเรื่องแรงที่ใช้ในชีวิตประจำวัน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้จากการศึกษาเอกสารหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 วิเคราะห์สาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์

1.2 สร้างแผนการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ตามรูปแบบการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับปัญหาตามแนวทางพัฒนาที่ได้จากการสัมภาษณ์ จำนวน 10 แผน ใช้เวลาในการสอนทั้งหมด 20 ชั่วโมง ซึ่งผู้วิจัยได้กำหนดเวลาตามความเหมาะสมของเนื้อหาของแต่ละแผนการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ ดังนี้

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1	เรื่องคาน	เวลาเรียน 2 ชั่วโมง
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2	เรื่องโมเมนต์ของแรง	เวลาเรียน 2 ชั่วโมง
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3	เรื่องการคำนวณเกี่ยวกับคาน	เวลาเรียน 2 ชั่วโมง
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4	เรื่องอัตราเร็วและความเร็วของวัตถุ	เวลาเรียน 2 ชั่วโมง
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5	เรื่องการทำงานแรงลัพธ์	เวลาเรียน 2 ชั่วโมง
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 6	แรงที่เกิดจากแรงพยายามที่ทำมุมต่อการเคลื่อนที่ของวัตถุ	เวลาเรียน 2 ชั่วโมง
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 7	เรื่องแรงเสียดทาน	เวลาเรียน 2 ชั่วโมง
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 8	เรื่องการทำงาน	เวลาเรียน 2 ชั่วโมง
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 9	เรื่องการทำงานจากพื้นที่ใต้กราฟ	เวลาเรียน 2 ชั่วโมง
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 10	เรื่องกำลัง	เวลาเรียน 2 ชั่วโมง

1.3 นำแผนการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ที่สร้างเสร็จแล้วไปให้ผู้เชี่ยวชาญประเมินความเหมาะสม โดยผู้เชี่ยวชาญจำนวน 8 คน (ชุดเดียวกันกับกลุ่มสัมภาษณ์หาแนวทางการพัฒนา ระยะที่ 1) แล้วหาค่าเฉลี่ยความเหมาะสมและปรับปรุงตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ จนได้แผนการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ที่พร้อมนำไปทดลองใช้ (Try Out)

2. การสร้างแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้

2.1 วิเคราะห์ตัวบ่งชี้ผลการเรียนรู้ กลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ เรื่องแรงที่ใช้ในชีวิตประจำวันกับแบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้

2.2 สร้างแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ ตามผลการวิเคราะห์ตัวบ่งชี้ผลการเรียนรู้เป็นข้อสอบแบบปรนัย จำนวน 40 ข้อ

2.3 นำข้อสอบที่สร้างขึ้นเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์เพื่อตรวจสอบความถูกต้อง

2.4 นำข้อสอบที่สร้างขึ้นเสนอผู้เชี่ยวชาญพิจารณาความตรงเชิงเนื้อหาโดยผู้เชี่ยวชาญชุดเดิม

2.5 นำผลการพิจารณาของผู้เชี่ยวชาญมาหาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับวัตถุประสงค์ของข้อสอบ (Index of Item Objective Congruence : IOC) ได้ค่าดัชนีความสอดคล้องอยู่ระหว่าง 0.8 ถึง 1.0

2.6 นำแบบทดสอบที่สร้างขึ้นไปทดลองใช้กับนักเรียนจำนวน 66 คน จากการคัดเลือกอย่างเจาะจงของครูอาสาสมัคร เพื่อหา ค่าอำนาจจำแนก (B) และค่าความเชื่อมั่น โดยใช้สูตรของ ลิวิงสตัน (Livingston) พบว่าได้ค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 0.30 ถึง 0.95 และค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.93

2.7 เลือกข้อแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ที่มีคุณภาพมากที่สุดให้เหลือเพียง 30 ข้อ

3. การสร้างแบบวัดทักษะกระบวนการวิทยาศาสตร์

3.1 วิเคราะห์ความสอดคล้องระหว่างนิยามศัพท์กับตัวบ่งชี้ผลการเรียนรู้ทักษะกระบวนการคิด

3.2 สร้างแบบวัดทักษะกระบวนการวิทยาศาสตร์ตามผลการวิเคราะห์ความสอดคล้องจำนวน 30 ข้อ

3.3 นำแบบวัดทักษะที่สร้างขึ้นเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์เพื่อตรวจสอบความถูกต้อง

3.4 นำแบบวัดทักษะที่สร้างขึ้นเสนอผู้เชี่ยวชาญพิจารณาความตรงเชิงเนื้อหาโดยผู้เชี่ยวชาญชุดเดิม

3.5 นำผลการพิจารณาของผู้เชี่ยวชาญมาหาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับวัตถุประสงค์ของข้อสอบ (Index of Congruence : IOC) ได้ค่าดัชนีความสอดคล้องอยู่ระหว่าง 0.6 ถึง 1.0

3.6 นำแบบวัดทักษะที่สร้างขึ้นไปทดลองใช้กับนักเรียนจำนวน 66 คน (ชุดเดียวกับแบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้) หาคุณภาพแบบวัดทักษะกระบวนการวิทยาศาสตร์ จากหาค่าความยาก (p) ค่าอำนาจจำแนก (r) และค่าความเชื่อมั่นของแบบวัดทักษะกระบวนการวิทยาศาสตร์ โดยใช้สูตรของ คูเดอร์ ริชาร์ดสัน (Kuder-Richardson) พบว่าได้ค่าความยากตั้งแต่ 0.35 ถึง 0.60 ค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 0.48 ถึง 0.75 และค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.89

3.7 เลือกข้อแบบวัดทักษะกระบวนการวิทยาศาสตร์ที่มีคุณภาพมากที่สุดให้เหลือเพียง 25 ข้อ

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ตรวจสอบหาคุณภาพแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยผู้เชี่ยวชาญจำนวน 8 คน ประเมินความเหมาะสม
2. นำแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ แบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้และแบบวัดทักษะกระบวนการวิทยาศาสตร์ไปทดลองใช้ (Try-out) โดยครูอาสาสมัคร ที่สอนในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 3 คน นำไปใช้กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 66 คน
3. ปรับปรุงแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ตามข้อเสนอแนะของครูอาสาสมัคร

วิเคราะห์ข้อมูล

1. ความเหมาะสมของแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยผู้เชี่ยวชาญจำนวน 8 คน ประเมินความเหมาะสม ใช้แบบประเมินที่มีลักษณะเป็นมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ (Rating Scale) นำมาหาค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน แล้วนำมาแปลความหมายโดยการเปรียบเทียบเกณฑ์ ดังนี้ บุญชม ศรีสะอาด(2535)

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 4.50-5.00 หมายถึง มีความเหมาะสมมากที่สุด

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 3.50-4.49 หมายถึง มีความเหมาะสมมาก

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 2.50-3.49 หมายถึง มีความเหมาะสมปานกลาง

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 1.50-2.49 หมายถึง มีความเหมาะสมน้อย

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 1.00-1.49 หมายถึง มีความเหมาะสมน้อยที่สุด

ระยะที่ 3 ทดลองใช้แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้และแบบวัดทักษะกระบวนการวิทยาศาสตร์

เป็นการทดลองใช้แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้และแบบวัดทักษะกระบวนการวิทยาศาสตร์ โดยมีวิธีการดำเนินการ ดังนี้

1. นำแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ เรื่องแรงที่ใช้ในชีวิตประจำวันชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 และแบบวัดทักษะกระบวนการวิทยาศาสตร์คำนวณที่พัฒนาสมบูรณ์แล้วมาทดลองใช้กับนักเรียนกลุ่มเป้าหมายจำนวน 40 คน
2. หาประสิทธิภาพและประสิทธิผลของแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยพิจารณาเปรียบเทียบจากคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียนของแบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
3. เปรียบเทียบทักษะกระบวนการวิทยาศาสตร์ จากคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียน

ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ

กลุ่มเป้าหมายนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/4 โรงเรียนเทศบาล 1 สว่างวิทยา
จำนวน 40 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เรื่องแรงที่ใช้ในชีวิตประจำวัน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2
2. แบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้เรื่องแรงที่ใช้ในชีวิตประจำวัน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2
3. แบบวัดทักษะกระบวนการวิทยาศาสตร์

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ผู้วิจัยนำแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เรื่องแรงที่ใช้ในชีวิตประจำวัน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ไปทดลองกับกลุ่มเป้าหมาย จำนวน 40 คน แล้วหาประสิทธิภาพและประสิทธิผลของแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เรื่องแรงที่ใช้ในชีวิตประจำวัน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2
2. ผู้วิจัยวิเคราะห์เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ จากคะแนนก่อนเรียน-หลังเรียน ของแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้
3. ผู้วิจัยวิเคราะห์เปรียบเทียบทักษะกระบวนการวิทยาศาสตร์ จากคะแนนก่อนเรียน-หลังเรียน ของแบบวัดทักษะกระบวนการวิทยาศาสตร์

วิเคราะห์ข้อมูล

1. หาประสิทธิภาพและประสิทธิผลของแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เรื่องแรงที่ใช้ในชีวิตประจำวัน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ตามเกณฑ์การหาค่าดัชนีประสิทธิผลและประสิทธิผล E_1/E_2 (ไพศาล วรคำ.2555: 165)
2. วิเคราะห์เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ จากคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียนของแบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยใช้สถิติการทดสอบที่แบบกลุ่มไม่อิสระ (Dependent Sample t-test) (ไพศาล วรคำ. 2555 : 343-345)
3. วิเคราะห์เปรียบเทียบทักษะกระบวนการวิทยาศาสตร์ จากคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียนของแบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยใช้สถิติการทดสอบที่แบบกลุ่มไม่อิสระ (Dependent Sample t-test) (ไพศาล วรคำ. 2555 : 343-345)

ระยะที่ 4 ประเมินการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เรื่องแรงที่ใช้ในชีวิตประจำวันสำหรับนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

ระยะนี้เป็นการประเมินการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เรื่องแรงที่ใช้ในชีวิตประจำวัน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 มีวิธีดำเนินการดังนี้

1. สร้างแบบประเมินความพึงพอใจ
2. ประเมินความพึงพอใจการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เรื่องแรงที่ใช้ในชีวิตประจำวัน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยกลุ่มเป้าหมาย 40 คน
3. สรุปแปลความหมายการประเมินความพึงพอใจของกลุ่มเป้าหมาย ที่มีต่อแผนการจัดการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่องแรงที่ใช้ในชีวิตประจำวัน ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ

กลุ่มเป้าหมายนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/4 โรงเรียนเทศบาล 1 สว่างวิทยา จำนวน 40 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

แบบประเมินความพึงพอใจ 15 ข้อ

วิธีการสร้างเครื่องมือ

1. การสร้างแบบประเมินความพึงพอใจ การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ กลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ เรื่องแรงที่ใช้ในชีวิตประจำวัน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2
2. วิเคราะห์ความสอดคล้องระหว่างนิยามศัพท์กับประเด็นข้อคำถามของแบบประเมินความพึงพอใจ
3. สร้างแบบประเมินความพึงพอใจของผู้เรียนเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) จำนวน 20 ข้อ
4. นำ ไปให้ผู้เชี่ยวชาญพิจารณาความเหมาะสมของข้อความและตรวจความเที่ยงตรงเพื่อตรวจสอบหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Congruence : IOC) ของแบบสัมภาษณ์ (โดยใช้ผู้เชี่ยวชาญชุดเดียวกันกับข้อ 1 ระยะที่ 1) แล้วเลือกข้อคำถามที่มีคุณภาพให้เหลือเพียง 15 ข้อ

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยนำแบบประเมินความพึงพอใจไปใช้กับกลุ่มเป้าหมาย จำนวน 40 คน แล้วนำมาหาค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน แล้วนำค่าเฉลี่ยมาแปลความหมาย

วิเคราะห์ข้อมูล

1. วิเคราะห์หาค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของแบบประเมินความพึงพอใจ การจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ กลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ เรื่องแรงที่ใช้ในชีวิตประจำวัน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

2. แปลความหมายของค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความพึงใจของผู้เรียนที่มีต่อการจัดการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่องแรงที่ใช้ในชีวิตประจำวัน ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยเปรียบเทียบกับเกณฑ์ ดังนี้ บุญชม ศรีสะอาด(2535)

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 4.50-5.00 หมายถึง มีความเหมาะสมมากที่สุด

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 3.50-4.49 หมายถึง มีความเหมาะสมมาก

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 2.50-3.49 หมายถึง มีความเหมาะสมปานกลาง

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 1.50-2.49 หมายถึง มีความเหมาะสมน้อย

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 1.00-1.49 หมายถึง มีความเหมาะสมน้อยที่สุด

สถิติที่ใช้ในการวิจัย

ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติ ดังนี้

1. สถิติพื้นฐาน ได้แก่

1.1 ค่าร้อยละ (Percentage;P) ใช้สูตร (ไพศาล วรคำ.2555: 315)

$$P = \frac{f}{N} \times 100$$

เมื่อ P แทน ร้อยละ
f แทน ความถี่ที่ต้องการแปลงให้เป็นร้อยละ
N แทน จำนวนคะแนนในกลุ่ม

1.2 ค่าเฉลี่ย (Mean; \bar{X}) ใช้สูตร (ไพศาล วรคำ.2555: 318)

$$\bar{X} = \frac{\sum_{i=1}^n X_i}{n}$$

เมื่อ \bar{X} แทน ค่าเฉลี่ย
n แทน จำนวนสมาชิกในกลุ่ม

1.3 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) (ไพศาล วรคำ 2555 : 313)

$$S.D. = \sqrt{\frac{N\sum X^2 - (\sum X)^2}{N(N-1)}}$$

เมื่อ S.D แทน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
 X แทน คะแนนแต่ละตัว
 \bar{X} แทน ค่าเฉลี่ย
 N แทน จำนวนคะแนนในกลุ่ม
 \sum แทน ผลรวม

2. สถิติที่ใช้ในการหาคุณภาพเครื่องมือ

2.1 การประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้ ใช้สูตร E_1/E_2 (ไพศาล วรคำ 2555 : 165-166) เพื่อทดสอบประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 75/75

$$E_1 = \frac{\frac{\sum X}{N}}{A} \times 100$$

เมื่อ E_1 แทน ประสิทธิภาพของกระบวนการ
 $\sum X$ แทน คะแนนรวมของนักเรียนจากการทำแบบทดสอบย่อย
 ระหว่างเรียนทุกชุดรวมกัน
 A แทน คะแนนเต็มของแบบฝึกหรือแบบทดสอบย่อยระหว่างเรียน
 N แทน จำนวนนักเรียนทั้งหมด

$$E_2 = \frac{\frac{\sum F}{N}}{B} \times 100$$

E_2 แทน ประสิทธิภาพของผลลัพธ์
 $\sum F$ แทน คะแนนรวมของนักเรียนจากการทำแบบทดสอบหลังเรียน
 B แทน คะแนนเต็มของแบบทดสอบหลังเรียน
 N แทน จำนวนนักเรียนทั้งหมด

2.2 การหาค่าดัชนีประสิทธิผล (The Effectiveness Index. E.I.) ของผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่องแรงที่ใช้ในชีวิตประจำวัน ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้สูตร ดังนี้ (ไพศาล วรคำ 2555:165)

$$E.I. = \frac{\text{ผลรวมคะแนนทดสอบหลังเรียน} - \text{ผลรวมคะแนนทดสอบก่อนเรียน}}{(\text{จำนวนนักเรียน} \times \text{คะแนนเต็ม}) - \text{ผลรวมคะแนนทดสอบก่อนเรียน}}$$

2.3 การหาค่าความตรงเชิงเนื้อหา (IOC : Index of Item Objective Congruence หรือ Index of Congruence) โดยใช้สูตร ดังนี้ (ไพศาล วรคำ 2555: 263)

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

เมื่อ IOC	แทน	ดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อสอบกับจุดประสงค์
$\sum R$	แทน	ผลรวมของคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ เนื้อหาวิชาทั้งหมด
R	แทน	คะแนนข้อคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ
N	แทน	จำนวนผู้เชี่ยวชาญทั้งหมด

2.4 การหาความยากของแบบวัดทักษะกระบวนการวิทยาศาสตร์ ใช้สูตร ดังนี้ (ไพศาล วรคำ 2555:292)

$$p = \frac{f}{n}$$

เมื่อ p	แทน	ดัชนีความยาก
f	แทน	จำนวนผู้ตอบถูก
n	แทน	จำนวนผู้เข้าสอบ

2.5 การหาอำนาจจำแนกของแบบวัดทักษะกระบวนการวิทยาศาสตร์ ใช้สูตร ดังนี้ (ไพศาล วรคำ(2555:294)

$$r = \frac{2(f_H - f_L)}{n}$$

เมื่อ r	แทน	อำนาจจำแนกของข้อสอบ
f_H	แทน	จำนวนคนในกลุ่มสูงที่ตอบถูก
f_L	แทน	จำนวนคนในกลุ่มต่ำที่ตอบถูก
n	แทน	จำนวนผู้เข้าสอบทั้งหมด

2.6 การหาอำนาจจำแนกของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ใช้สูตรของ เบรนแนน (B - Index) ดังนี้ (ไพศาล วรคำ 2555:300)

$$B = \frac{f_P}{n_P} - \frac{f_F}{n_F}$$

เมื่อ B	แทน	อำนาจจำแนกของแบบทดสอบ
f_P, f_F	แทน	จำนวนคนที่ตอบข้อนั้นถูกในกลุ่มผ่านเกณฑ์ (pass) และกลุ่มไม่ผ่านเกณฑ์ (Fail) ตามลำดับ
n_P, n_F	แทน	จำนวนคนในกลุ่มผ่านเกณฑ์และกลุ่มไม่ผ่านเกณฑ์

2.7 หาความเชื่อมั่นของแบบวัดทักษะกระบวนการวิทยาศาสตร์ โดยวิธีการของคูเดอร์ ริชาร์ดสัน (Kuder-Richardson) ใช้สูตรดังนี้ (ไพศาล วรคำ 2555:281)

$$KR20 = \left[\frac{k}{k-1} \right] \left[1 - \frac{\sum p_i q_i}{S_t^2} \right]$$

เมื่อ $KR20$	แทน	สัมประสิทธิ์ความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ
k	แทน	จำนวนข้อสอบ
p_i	แทน	สัดส่วนของผู้ตอบถูกในข้อ i
q_i	แทน	สัดส่วนของผู้ตอบผิดในข้อ i หรือเท่ากับ $1 - p_i$
S_t^2	แทน	ความแปรปรวนของคะแนนรวม t

2.8 หาความเชื่อมั่นของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยวิธีการของลิวิงสตัน (Livingston) ใช้สูตรดังนี้ (ไพศาล วรคำ 2555:285)

$$r_{cc} = \frac{r_{tt} S_t^2 + (\bar{X} + c)^2}{S_t^2 + (\bar{X} + c)^2}$$

เมื่อ r_{cc}	แทน	ค่าประมาณความเชื่อมั่นแบบอิงกลุ่ม
r_{tt}	แทน	ค่าประมาณความเชื่อมั่นแบบอิงกลุ่ม
c	แทน	คะแนนเกณฑ์หรือคะแนนจุดตัด
\bar{X}	แทน	ค่าเฉลี่ยของคะแนน X
S_t^2	แทน	ความแปรปรวนของคะแนนรวม t

3. สถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐานจากการใช้จริง

สถิติอ้างอิง (Inferential Statistics) เพื่อทดสอบสมมติฐานเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและทักษะกระบวนการวิทยาศาสตร์ หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน โดยใช้การทดสอบที่แบบกลุ่มกลุ่มไม่อิสระ (Dependent Sample t-test) สูตร ดังนี้

$$t = \frac{\sum D}{\sqrt{\frac{N \sum D^2 - (\sum D)^2}{N-1}}}, df = N-1$$

- เมื่อ t แทน สถิติทดสอบที
- D แทน ผลต่างของคู่คะแนนก่อนเรียนและหลังเรียน
- D^2 แทน กำลังสองของผลต่างของคู่คะแนนก่อนเรียนและหลังเรียน
- N แทน จำนวนกลุ่มตัวอย่าง
- $\sum D$ แทน ผลรวมของผลต่างระหว่างคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียน
- $\sum D^2$ แทน กำลังสองของผลรวมของผลต่างระหว่างคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียน

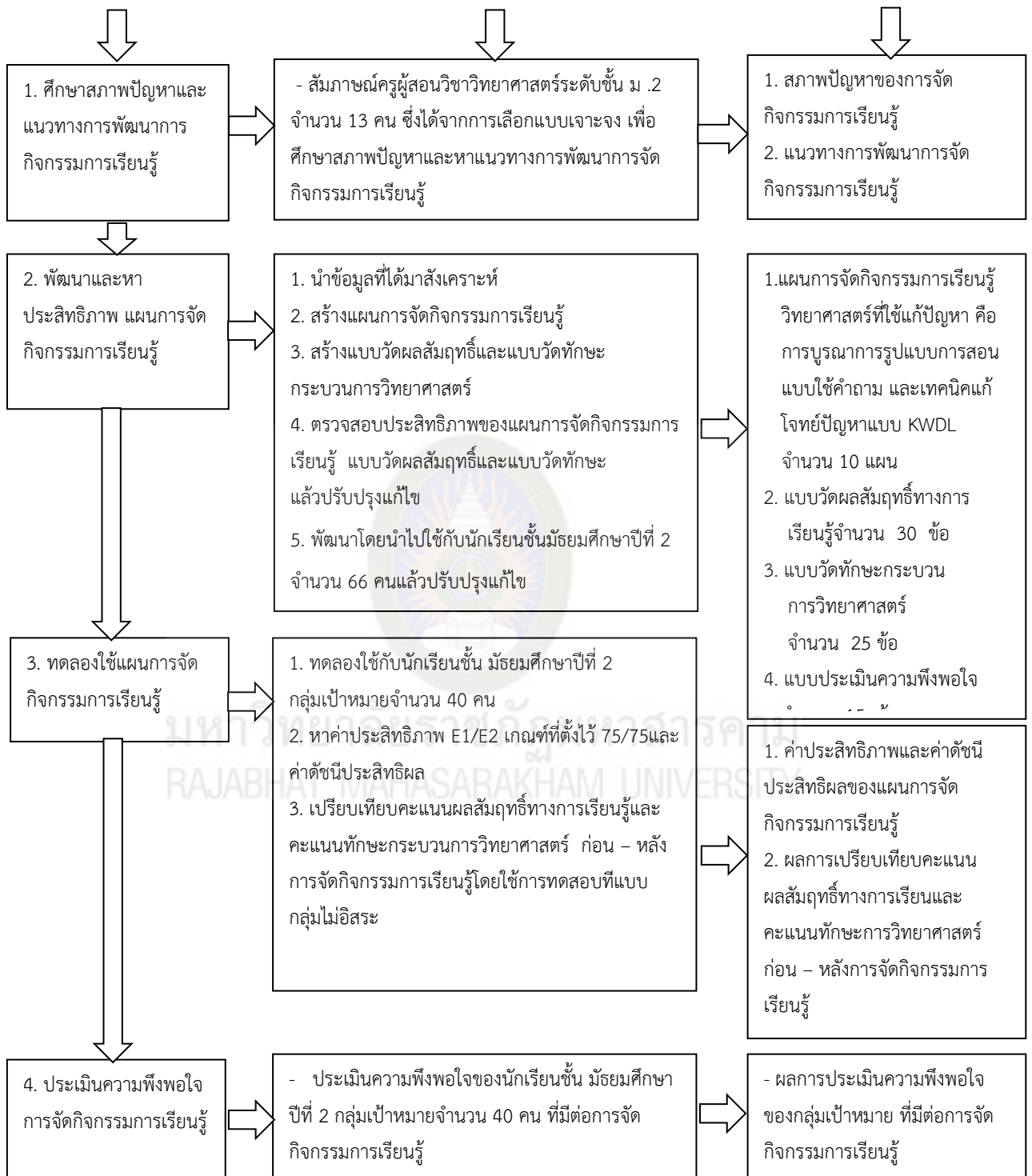

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

แผนภาพที่ 3 กรอบขั้นตอนการดำเนินการวิจัย

การศึกษาวิจัยในครั้งนี้เป็นการวิจัยและพัฒนาการจัดกิจกรรมการเรียนรู้วิทยาศาสตร์
เรื่องแรงที่ใช้ในชีวิตประจำวัน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยผู้วิจัยมีกรอบขั้นตอนการดำเนิน
การวิจัย ดังนี้

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษาครั้งนี้มีจุดมุ่งหมาย เพื่อเป็นการวิจัยและพัฒนา (Research and Development) กิจกรรมการเรียนรู้ กลุ่มสาระวิทยาศาสตร์ เรื่องแรงที่ใช้ในชีวิตประจำวัน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยผู้วิจัยเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับ ดังนี้

1. สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล
2. ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้กำหนดสัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล เพื่อให้เกิดความเข้าใจถูกต้อง ในการจัดทำและแปลความหมายของข้อมูล ดังต่อไปนี้

E.I	แทน	ดัชนีประสิทธิผลในการเรียนรู้
E ₁	แทน	ประสิทธิภาพของกระบวนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ได้จากแบบทดสอบย่อยท้ายแผน
E ₂	แทน	ประสิทธิภาพผลลัพธ์การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ได้จากแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และแบบทดสอบวัดทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์
N	แทน	จำนวนนักเรียน
\bar{X}	แทน	คะแนนเฉลี่ย
S.D.	แทน	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
IOC	แทน	ผลการประเมินความสอดคล้องระหว่างตัวชี้วัดกับเนื้อหา
t	แทน	สถิติทดสอบที่ได้ใช้ในการพิจารณาความมีนัยสำคัญทางสถิติ

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การดำเนินการวิจัยได้แบ่งการวิเคราะห์ข้อมูลเป็น 4 ระยะ ดังนี้

ระยะที่ 1 ผลการศึกษาสภาพปัญหาและแนวทางการพัฒนาการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ กลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ เรื่องแรงที่ใช้ในชีวิตประจำวัน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

จากการสัมภาษณ์ ครูผู้สอนวิทยาศาสตร์ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 5 คน เพื่อศึกษาสภาพปัญหา พบว่า เนื้อหาสาระการเรียนรู้ เรื่องแรงที่ใช้ในชีวิตประจำวัน 5 อันดับที่มีผลสัมฤทธิ์ต่ำที่สุดได้แก่เนื้อหาเกี่ยวกับเรื่อง คานคิดเป็นร้อยละ 28.14 อัตราเร็วและความเร็วของวัตถุ คิดเป็นร้อยละ 23.85 แรงที่เกิดจากแรงพยายามที่ทำมุมต่อการเคลื่อนที่ของวัตถุคิดเป็นร้อยละ 20.24 การหางานจากพื้นที่ใต้กราฟ ร้อยละ 17.56 และแรงเสียดทานร้อยละ 10.21 ตามลำดับ ดังคำกล่าวของผู้ให้สัมภาษณ์คนที่ 1 คนที่ 4 และคนที่ 5 ที่ว่า “จำนวนนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ต่ำที่สุดเรียงลำดับเนื้อหาสาระการเรียนรู้เรื่องแรงที่ใช้ในชีวิตประจำวัน 5-6 อันดับได้แก่เนื้อหาเรื่อง 1.คาน 2.อัตราเร็วและความเร็วของวัตถุ 3.แรงที่เกิดจากแรงพยายามที่ทำมุมต่อการเคลื่อนที่ของวัตถุ 4.การหางานจากพื้นที่ใต้กราฟ 5.แรงเสียดทาน และสาเหตุมาจากเนื้อหาในเรื่องแรงที่ใช้ในชีวิตประจำวันยาก มีคำอุปสรรค สูตร ที่ต้องจดจำรวมถึงต้องใช้ทักษะกระบวนการวิทยาศาสตร์ที่เกี่ยวกับการวัด การทดลอง การใช้ตัวเลขและการคิดคำนวณ ผู้เรียนขาดความใฝ่รู้ใฝ่เรียน ผู้เรียนไม่สามารถคิดคำนวณโจทย์ปัญหาได้ถูกต้อง ผู้เรียนจำสูตรและความหมายของคำอุปสรรคในโจทย์ปัญหาได้ ”

จากการสัมภาษณ์ ครูผู้สอนวิทยาศาสตร์ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 8 คน เพื่อหาแนวทางการพัฒนาการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ พบว่า แนวทางที่เหมาะสมในการพัฒนาการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่องแรงที่ใช้ในชีวิตประจำวัน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 คือ การบูรณาการรูปแบบการสอนแบบการใช้คำถามและการเทคนิคแก้โจทย์ปัญหาแบบ KWDL ซึ่งมีขั้นตอนคือ ขั้นที่ 1 K(What we know) นักเรียนรู้อะไรบ้างในเรื่องที่จะเรียนหรือสิ่งที่โจทย์บอกให้ทราบมีอะไรบ้าง ขั้นที่ 2 W (What we want to know) นักเรียนหาสิ่งที่โจทย์ต้องการทราบหรือสิ่งที่นักเรียนต้องการรู้ ขั้นที่ 3 D (What we do to find out) นักเรียนจะต้องทำอะไรบ้างเพื่อหาคำตอบตามที่โจทย์ต้องการ หรือสิ่งที่ตนเองต้องการรู้ ขั้นที่ 4 L (What we learned) นักเรียนสรุปสิ่งที่ได้เรียนรู้ จากและการจัดการเรียนรู้แบบใช้คำถาม (Questioning Method) เป็นกระบวนการเรียนรู้ที่มุ่งพัฒนากระบวนการทางความคิดของผู้เรียน โดยผู้สอนจะป้อนคำถามในลักษณะต่าง ๆ ที่เป็นคำถามที่ดี สามารถพัฒนาความคิดของผู้เรียน มีขั้นตอนสำคัญ ดังต่อไปนี้

- 1) ขั้นวางแผนการใช้คำถาม
- 2) ขั้นเตรียมคำถาม
- 3) ขั้นการใช้คำถาม
- 4) ขั้นสรุปและ

ประเมินผล ดังคำกล่าวของผู้ให้สัมภาษณ์คนที่ 2 คนที่ 3 และคนที่ 7 ที่ว่า “ การจัดการเรียนรู้ที่ช่วยทำให้ผู้เรียนมีขั้นตอนการคิดอย่างเป็นระบบ เช่นการแก้ปัญหาโจทย์การคิดคำนวณทางวิทยาศาสตร์นั้นเนื้อหายากและมีคำอุปสรรคที่ต้องจดจำมากมาย ต้องหาวิธีการที่ทำให้ผู้เรียนค่อยๆแก้ปัญหาเป็นขั้นตอนซึ่งเห็นควรว่ากระบวนการแก้โจทย์ปัญหาแบบ KWLD เหมาะสมในการแก้ปัญหานี้ เพราะมีการคิดเป็นขั้นตอนอย่างเป็นระบบ ในเนื้อหาส่วนใหญ่เป็นการคิดคำนวณ ควรที่จะจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ได้รับการทบทวนด้วยการใช้คำถาม เพื่อให้ผู้เรียนเกิดการย้ำคิด คิดที่จะหาคำตอบ แต่ในกรณีที่เนื้อหายากต้องเริ่มจากการจดที่ง่ายไปหายาก เช่นการแก้โจทย์การคิดคำนวณทางวิทยาศาสตร์ต้องศึกษาตั้งแต่ว่าโจทย์บอกให้ทราบมีอะไรบ้าง, โจทย์ต้องการให้ทำอะไร , นักเรียนจะต้องทำอะไรบ้างเพื่อหาคำตอบตามที่โจทย์ต้องการและสุดท้ายผู้เรียนสรุปสิ่งที่ได้เรียนรู้ จะเป็นการช่วยในเรื่องการทบทวน จดจำและทำให้ผู้เรียนเกิดความกระตือรือร้นที่จะตอบปัญหาครูผู้สอนด้วย ควรจัดการเรียนรู้แบบใช้คำถามหรืออาจจะเป็นรูปแบบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นให้คิดอย่างเป็นขั้นตอน และการใช้คำถามให้เน้นว่าต้องถามผู้เรียนให้ทั่วถึงอาจจะไม่ทั่วถึงในชั่วโมงที่สอนแต่อาจจะมาถามต่อในชั่วโมงถัดไปได้ ”

ระยะที่ 2 ผลการพัฒนาการกิจกรรมการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ เรื่องแรงที่ใช้ในชีวิตประจำวันสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

1. แนวทางการพัฒนาการกิจกรรมการเรียนรู้ โดยการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) สรุปความจากการสัมภาษณ์ครูผู้สอนวิทยาศาสตร์ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 8 คน เพื่อช่วยแก้ปัญหาในการเรียนรู้ว่าควรสร้างนวัตกรรมเพื่อใช้พัฒนาและแก้ไขปัญหาคือ แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ กลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์เรื่องแรงที่ใช้ในชีวิตประจำวัน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 รูปแบบการสอนแบบการใช้คำถามและการเทคนิคแก้โจทย์ปัญหาแบบ KWDL จำนวน 10 แผน ใช้เวลาสอน 10 สัปดาห์ รวมเวลา 20 ชั่วโมง

2. ผลการตรวจสอบความเหมาะสม โดยใช้แบบประเมินที่มีลักษณะเป็นมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ (Rating Scale) นำมาหาค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ดังนี้

ตารางที่ 1 แสดงผลการประเมินความเหมาะสมของแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ กลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์เรื่องแรงที่ใช้ในชีวิตประจำวัน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

ของผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 8 คน

รายการประเมิน	\bar{X}	S.D.	ระดับความเหมาะสม
1. ด้านองค์ประกอบของแผนการจัดการเรียนรู้			
1.1 มีองค์ประกอบครบถ้วนและสัมพันธ์กัน	4.63	0.52	มากที่สุด
1.2 มีการออกแบบการเรียนรู้โดยใช้คำถามและการแก้โจทย์ปัญหา	4.63	0.52	มากที่สุด
1.3 มีรูปแบบโดยใช้คำถามและการแก้โจทย์ปัญหา	4.75	0.46	มากที่สุด
1.4 มีการใช้คำถามและการแก้โจทย์ปัญหาที่เหมาะสมสอดคล้องกับเนื้อหา	4.75	0.46	มากที่สุด
1.5 สามารถสร้างแรงจูงใจและกระตุ้นความสนใจของผู้เรียน	4.63	0.52	มากที่สุด
2. ด้านสาระสำคัญ			
2.1 ชัดเจนเข้าใจง่าย	5.00	0.00	มากที่สุด
2.2 สอดคล้องกับมาตรฐานการเรียนรู้แกนกลาง	4.38	0.52	มาก
2.3 สอดคล้องกับผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง	4.75	0.46	มาก
2.4 เป็นความรู้ที่ยั่งยืน	4.50	0.53	มากที่สุด
2.5 เหมาะสมกับระดับชั้นของผู้เรียน	4.25	0.46	มาก
3. ด้านสาระการเรียนรู้			
3.1 ชัดเจนเข้าใจง่าย	4.75	0.46	มากที่สุด
3.2 เป็นความรู้ที่ยั่งยืน เหมาะสม	4.88	0.35	มากที่สุด
3.3 สอดคล้องกับมาตรฐานการเรียนรู้ในหลักสูตร	4.38	0.52	มาก
3.4 สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้	4.38	0.52	มาก
3.5 สอดคล้องกับการนำไปสู่การพัฒนาคุณภาพผู้เรียน	4.75	0.46	มากที่สุด
3.6 จัดกิจกรรมได้เหมาะสมกับระดับชั้นของผู้เรียน	4.38	0.52	มาก
3.7 เวลาเรียนเหมาะสม	4.38	0.52	มาก

ตารางที่ 1 (ต่อ)

รายการประเมิน	\bar{X}	S.D.	ระดับความ
---------------	-----------	------	-----------

			เหมาะสม
4. ด้านผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง			
4.1 ชัดเจนเข้าใจง่าย	4.88	0.35	มากที่สุด
4.2 นำไปสู่การสร้างความรู้ที่ยั่งยืน	4.63	0.52	มากที่สุด
4.3 สอดคล้องกับมาตรฐานการเรียนรู้ในหลักสูตร	5.00	0.00	มากที่สุด
4.4 สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้	5.00	0.00	มากที่สุด
4.5 นำไปสู่การพัฒนาคุณภาพผู้เรียน	4.50	0.53	มากที่สุด
4.6 ระบุพฤติกรรมที่ต้องการวัดได้อย่างเหมาะสม	4.75	0.46	มากที่สุด
4.7 เหมาะสมกับระดับชั้นของผู้เรียน	4.63	0.52	มากที่สุด
5. ด้านการพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้			
5.1 ได้รับความสนใจผู้เรียน	4.63	0.52	มากที่สุด
5.2 สอดคล้องกับผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง	4.75	0.46	มากที่สุด
5.3 สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้	5.00	0.00	มากที่สุด
5.4 เป็นไปตามขั้นตอนการสอนแบบใช้คำถามและการแก้ โจทย์ปัญหา	4.88	0.35	มากที่สุด
5.5 เป็นกิจกรรมที่นำผลสู่การเรียนรู้ที่ยั่งยืนได้	4.88	0.35	มากที่สุด
5.6 เวลาที่ใช้ในการจัดกิจกรรม เหมาะสม	4.63	0.52	มากที่สุด
6. ด้านสื่อการเรียนรู้			
6.1 ชัดเจนน่าสนใจ	4.50	0.53	มากที่สุด
6.2 สอดคล้องและนำความรู้ไปสู่การสร้างองค์ความรู้ที่ยั่งยืน	4.75	0.46	มากที่สุด
6.3 สอดคล้องกับกระบวนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้	4.63	0.52	มากที่สุด
6.4 ส่งเสริมให้เกิดองค์ความรู้	4.50	0.53	มากที่สุด
6.5 เหมาะสมกับวัยและระดับชั้น	4.50	0.53	มากที่สุด
7. ด้านการวัดและประเมินผล			
7.1 ชัดเจนครอบคลุมผลการเรียนรู้ที่คาดหวังทุกด้าน	4.75	0.46	มากที่สุด
7.2 สอดคล้องกับมาตรฐานการเรียนรู้	5.00	0.00	มากที่สุด
7.3 สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้	5.00	0.00	มากที่สุด
ตารางที่ 1 (ต่อ)			
รายการประเมิน	\bar{X}	S.D.	ระดับความ

			เหมาะสม
7.4 สอดคล้องกับกระบวนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบใช้คำถามและการแก้โจทย์ปัญหา	4.63	0.52	มากที่สุด
7.5 นำสู่การพัฒนาคุณภาพผู้เรียน	4.75	0.46	มากที่สุด
เฉลี่ยรวม	4.68	0.41	มากที่สุด

จากตารางที่ 1 ผลการประเมินความเหมาะสมในองค์ประกอบของแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ กลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์เรื่องแรงที่ใช้ในชีวิตประจำวัน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ของผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 8 ท่านโดยภาพรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.68$, $S.D = 0.41$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าข้อ ด้านสาระสำคัญข้อ 2.1 เข้าใจง่าย ด้านผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง ข้อ 4.3 สอดคล้องกับมาตรฐานการเรียนรู้ในหลักสูตร ข้อ 4.4 สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้ ด้านการพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ ข้อ 5.3 สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้ ด้านการวัดผลประเมินผล ข้อ 7.2 สอดคล้องกับมาตรฐานการเรียนรู้ ข้อ 7.3 มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 5.00$, $S.D = 0.00$) ส่วนข้อที่มีความเหมาะสมต่ำที่สุดคือ ด้านสาระสำคัญ ข้อ 2.5 เหมาะสมกับระดับชั้นของผู้เรียน มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.25$, $S.D = 0.46$)

ระยะที่ 3 ผลการทดลองใช้แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ กลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ เรื่องแรงที่ใช้ในชีวิตประจำวัน กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

1. ผลการนำแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ เรื่องแรงที่ใช้ในชีวิตประจำวัน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 แบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้และแบบวัดทักษะกระบวนการคิดคำนวณ ที่พัฒนาสมบูรณ์แล้วมาทดลองใช้กับนักเรียนกลุ่มเป้าหมายจำนวน 40 คน ผลปรากฏเป็น 4 ขั้นตอน ดังนี้

1.1 แสดงผลการหาประสิทธิภาพของแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ กลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์เรื่องแรงที่ใช้ในชีวิตประจำวันชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 แสดงผลการหาประสิทธิภาพของแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ กลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์เรื่องแรงที่ใช้ในชีวิตประจำวัน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ตามเกณฑ์ 75/75

คนที่	แบบทดสอบย่อย										รวม 100 คะแนน (E_1)	คะแนน หลังเรียน (E_2)
	แผนที่1	แผนที่2	แผนที่3	แผนที่4	แผนที่5	แผนที่6	แผนที่7	แผนที่8	แผนที่9	แผนที่10		
1	7	8	8	9	9	8	9	8	7	8	81	25
2	8	9	8	8	9	8	8	8	9	8	83	24
3	9	8	9	8	8	7	8	9	7	9	82	25
4	8	8	9	9	8	8	9	8	8	8	83	24
5	8	7	9	8	7	9	8	8	8	8	80	26
6	9	9	8	8	9	8	9	8	9	8	85	27
7	9	8	8	8	9	9	8	9	9	8	85	26
8	8	9	8	9	9	8	8	9	7	8	83	25
9	8	8	8	9	7	8	8	8	9	8	81	28
10	8	8	7	7	8	8	9	8	8	8	79	25
11	8	8	8	8	8	8	9	8	8	8	81	25
12	9	9	8	9	8	9	9	8	9	8	86	26
13	8	8	7	8	9	8	9	8	8	8	81	26
14	8	8	9	8	10	8	9	9	9	8	86	26
15	9	10	8	9	9	8	9	9	8	8	87	27
16	9	9	9	8	8	8	8	9	9	10	87	27
17	9	8	9	9	9	9	9	9	10	9	90	28
18	8	8	8	8	8	8	7	8	8	7	78	23
19	8	8	8	8	9	8	8	9	8	8	82	26
20	9	9	8	8	9	9	8	8	8	8	84	26
21	8	8	8	8	7	8	8	9	9	9	82	25
22	8	7	8	7	8	8	8	7	8	8	77	23

ตารางที่ 2 (ต่อ)

คนที่	แบบทดสอบย่อย	รวม	คะแนน
-------	--------------	-----	-------

	แผนที่1	แผนที่2	แผนที่3	แผนที่4	แผนที่5	แผนที่6	แผนที่7	แผนที่8	แผนที่9	แผนที่10	100 คะแนน (E_1)	หลัง เรียน (E_2)
23	9	9	9	8	8	9	8	9	9	9	87	27
24	8	9	9	8	8	10	9	8	8	9	86	25
25	10	8	9	9	8	8	9	9	8	8	86	27
26	9	9	8	9	8	8	9	9	8	8	85	26
27	9	9	8	9	8	9	9	8	8	9	86	27
28	8	8	8	8	9	8	8	9	8	8	82	24
29	8	7	8	7	8	9	8	9	8	8	80	24
30	9	9	9	8	8	7	8	8	9	9	84	27
31	7	8	8	9	8	9	8	8	8	9	82	27
32	8	8	9	9	8	8	9	8	8	8	83	24
33	9	8	9	9	9	9	9	9	10	9	90	29
34	9	8	9	8	8	8	8	8	8	8	82	28
35	8	8	7	8	9	8	7	8	8	8	79	25
36	8	8	8	8	8	8	9	8	8	8	81	24
37	8	8	7	8	8	8	9	9	8	9	82	24
38	8	8	8	8	7	8	8	8	8	8	79	25
39	8	8	7	8	8	8	8	8	8	7	78	26
40	9	8	9	9	8	8	8	8	9	9	85	27
$\sum x$	336	332	332	335	336	336	343	343	341	341	3,320	1,029
\bar{X}	8.40	8.30	8.30	8.38	8.40	8.40	8.58	8.58	8.53	8.53	83.00	25.73
S.D	0.63	0.63	0.66	0.60	0.68	0.59	0.59	0.54	0.69	0.60	3.15	1.45
ร้อยละ	84.00	83.00	83.00	83.75	84.00	84.00	85.75	85.75	85.25	85.25	84.38	85.75

จากตารางที่ 2 พบว่าประสิทธิภาพของแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ กลุ่มสาระการเรียนรู้
วิทยาศาสตร์ เรื่องแรงที่ใช้ในชีวิตประจำวัน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นตามเกณฑ์ที่
กำหนดไว้คือ E_1/E_2 เท่ากับ 75/75 จากผลการวิจัยพบว่า ผลที่ได้จากการทำแบบทดสอบท้าย
แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ จำนวน 10 แผน ระหว่างเรียนมีค่าเท่ากับ 84.38 และผลที่ได้

จากการทำแบบทดสอบหลังเรียนมีค่าเท่ากับ 85.75 สรุปได้ว่าแผนการ จัดกิจกรรมการเรียนรู้ วิชาวิทยาศาสตร์ เรื่องแรงที่ใช้ในชีวิตประจำวัน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ผู้วิจัยได้พัฒนาขึ้น มีประสิทธิภาพ เท่ากับ 84.38/85.75 ซึ่งมีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์เท่ากับ 75/75 ที่กำหนดไว้

1.2 วิเคราะห์หาค่าดัชนีประสิทธิผล (The Effectiveness Index : E.I.) ของแผนการ จัดกิจกรรมการเรียนรู้วิชาวิทยาศาสตร์เรื่องแรงที่ใช้ในชีวิตประจำวัน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 มีสูตร คำนวณโดยผู้วิจัยใช้สูตรของกูดแมน เฟลค เซอร์และชไนเดอร์ (ไพศาล วรคำ 2555: 165) ดังผลตารางที่ 3

ตารางที่ 3 วิเคราะห์หาค่าดัชนีประสิทธิผลของแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้กลุ่มสาระ การเรียนรู้วิทยาศาสตร์เรื่องแรงที่ใช้ในชีวิตประจำวัน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

N	คะแนนเต็ม	คะแนน		ดัชนีประสิทธิผล (E.I.)
		คะแนนรวมก่อนเรียน (Pretest)	คะแนนรวมหลังเรียน (Posttest)	
40	30	699	1,029	0.6586

จากตารางที่ 3 ดัชนีประสิทธิผลของแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์เรื่องแรงที่ใช้ในชีวิตประจำวัน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 มีค่าเท่ากับ 0.6586 แสดงว่าการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ กลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ เรื่องแรงที่ใช้ในชีวิตประจำวัน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีประสิทธิผลทำให้นักเรียนมีความรู้เพิ่มขึ้น 0.6586 คิดเป็นร้อยละ 66

1.3 ผลวิเคราะห์เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ก่อนและหลังเรียนของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 เรื่องแรงที่ใช้ในชีวิตประจำวัน

ผู้วิจัยนำแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้วิชาวิทยาศาสตร์เรื่องแรงที่ใช้ในชีวิตประจำวัน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ไปใช้กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/4 โรงเรียนเทศบาล 1 สว่างวิทยา จำนวน 40 คน เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังเรียนโดยใช้แผนการจัด กิจกรรมการเรียนรู้วิทยาศาสตร์เรื่องแรงที่ใช้ในชีวิตประจำวัน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 แล้วนำมา วิเคราะห์หาค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และทดสอบทีแบบกลุ่มไม่อิสระ (Dependent Sample t-test) ปรากฏดังตาราง 4 ดังนี้

ตารางที่ 4 แสดงผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ก่อนเรียน – หลังเรียน โดยใช้แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เรื่องแรงที่ใช้ในชีวิตประจำวัน

ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

การทดสอบ	n	\bar{X}	S.D.	df	t
ทดสอบก่อนเรียน	40	17.48	1.18	39	32.224**
ทดสอบหลังเรียน	40	25.73	1.45		

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตารางที่ 4 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการพัฒนาการจัดการจัดการเรียนรู้อุทยานศาสตร์เรื่อง แรงที่ใช้ในชีวิตประจำวัน มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

1.4 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ ก่อนและหลังเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่เรียนโดยใช้แผนการจัดการจัดการเรียนรู้อุทยานศาสตร์เรื่องแรงที่ใช้ในชีวิตประจำวัน

ผู้วิจัยนำแบบวัดทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์วิชาวิทยาศาสตร์เรื่องแรงที่ใช้ในชีวิตประจำวัน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ไปใช้กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/4 โรงเรียนเทศบาล 1 สว่างวิทยา จำนวน 40 คน เพื่อเปรียบเทียบ ก่อนและหลังเรียน แล้วทำการวิเคราะห์ข้อมูล โดยหาค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และทดสอบความแตกต่าง โดยทดสอบที่แบบกลุ่มไม่อิสระ (Dependent Sample t-test) ปรากฏ ดังตารางที่ 5

ตารางที่ 5 ผลการเปรียบเทียบทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 จากการโดยใช้แผนการจัดการจัดการเรียนรู้อุทยานศาสตร์ เรื่องแรงที่ใช้ในชีวิตประจำวัน ระหว่างการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน

การทดสอบ	n	\bar{X}	S.D.	df	t
ทดสอบก่อนเรียน	40	14.65	1.12	39	21.589**
ทดสอบหลังเรียน	40	21.65	1.48		

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตารางที่ 5 ด้านทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่เรียนโดยใช้แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้วิทยาศาสตร์เรื่องแรงที่ใช้ในชีวิตประจำวัน มีทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ระยะที่ 4 ผลการประเมินความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่มีต่อแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ กลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ เรื่องแรงที่ใช้ในชีวิตประจำวัน

1. ผลการประเมินความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้วิทยาศาสตร์เรื่องแรงที่ใช้ในชีวิตประจำวันโดยใช้ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ร้อยละและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าความพึงพอใจของนักเรียนมีระดับความพึงพอใจ ดังตารางที่ 6

ตารางที่ 6 ผลการประเมินความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ เรื่องแรงที่ใช้ในชีวิตประจำวันชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

ข้อที่	รายการความคิดเห็น	\bar{X}	S.D.	แปลผล
1	นักเรียนชอบขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้	5.00	0.00	มากที่สุด
2	นักเรียนมีโอกาสร่วมศึกษากับเพื่อนในชั้นเรียน	4.90	0.30	มากที่สุด
3	นักเรียนได้ฝึกท่องจำคำอุปสรรคและสูตรต่างๆ	5.00	0.00	มากที่สุด
4	นักเรียนได้ทบทวนเนื้อหาในกิจกรรมการเรียนรู้	5.00	0.00	มากที่สุด
5	นักเรียนจดจำสูตรและคำนวณได้ง่ายขึ้น	4.93	0.27	มากที่สุด
6	นักเรียนมีความสนุกกระตือรือร้นที่จะเรียน	4.85	0.36	มากที่สุด
7	นักเรียนอยากทำโจทย์ปัญหาคิดคำนวณมากขึ้น	4.85	0.36	มากที่สุด
8	การจัดกิจกรรมนี้ฝึกให้นักเรียนคิดคำนวณ	5.00	0.00	มากที่สุด
9	นักเรียนจดจำคำอุปสรรคและสูตรการคิดคำนวณได้มากขึ้น	4.95	0.22	มากที่สุด
10	การจัดกิจกรรมนี้ทำให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์สูงขึ้น	4.90	0.30	มากที่สุด
11	รูปแบบในการจัดกิจกรรมทำให้นักเรียนเข้าใจเนื้อหาในการ	4.93	0.27	มากที่สุด

ตารางที่ 6 (ต่อ)

ข้อที่	รายการความคิดเห็น	\bar{X}	S.D.	แปลผล
	เรียนวิชาวิทยาศาสตร์เรื่องแรงที่ใช้ในชีวิตประจำวัน			
12	แบบทดสอบก่อนและหลังเรียนมีความยากง่าย พอเหมาะกับระดับความรู้ของนักเรียน	4.88	0.33	มากที่สุด
13	การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ช่วยทำให้นักเรียนเกิดทักษะการคิดคำนวณ	4.85	0.36	มากที่สุด
14	นักเรียนสามารถนำความรู้ที่ได้ไปใช้ในชีวิตประจำวันได้	4.85	0.36	มากที่สุด
15	แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ทำให้นักเรียนมีส่วนร่วมและเกิดการเรียนรู้อย่างมีความสุข	4.93	0.27	มากที่สุด
รวมเฉลี่ย		4.92	0.23	มากที่สุด

จากตารางที่ 6 แสดงให้เห็นว่า นักเรียน มีความพึงพอใจต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ กลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ เรื่องแรงที่ใช้ในชีวิตประจำวัน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุดทุกข้อ มีค่าเฉลี่ยรวมทุกด้าน 4.92

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการวิจัยและพัฒนาการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ กลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ เรื่องแรงที่ใช้ในชีวิตประจำวัน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ซึ่งมีขั้นตอนการวิจัยและผลการวิจัยสรุปตามลำดับหัวข้อดังนี้

1. สรุปผลการวิจัย
2. อภิปรายผลการวิจัย
3. ข้อเสนอแนะ

สรุปผลการวิจัย

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาสภาพปัญหาและแนวทางการพัฒนาการจัดการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ เรื่องแรงที่ใช้ในชีวิตประจำวัน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 2) พัฒนาและหาประสิทธิภาพการจัดกิจกรรมการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ เรื่องแรงที่ใช้ในชีวิตประจำวัน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 3) ทดลองใช้แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ เรื่องแรงที่ใช้ในชีวิตประจำวัน และ 4) ประเมินความพึงพอใจของผู้เรียน กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยในครั้งนี้ คือ ครูวิทยาศาสตร์ และนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ในโรงเรียนสังกัดเทศบาลเมืองหนองคาย จำนวน 119 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ 1) แบบสัมภาษณ์สภาพปัญหาและแนวทางการพัฒนาการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ เรื่องแรงที่ใช้ในชีวิตประจำวัน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 2) แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้วิทยาศาสตร์เรื่องแรงที่ใช้ในชีวิตประจำวัน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 10 แผน 3) แบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน จำนวน 30 ข้อ 4) แบบวัดทักษะกระบวนการวิทยาศาสตร์ จำนวน 25 ข้อและ 5) แบบประเมินความพึงพอใจ จำนวน 15 ข้อ สถิติที่ใช้วิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบที่แบบกลุ่มไม่อิสระ

ผลการวิจัยพบว่า

1. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 มีปัญหาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่องคาน อัตราเร็ว และความเร็วของวัตถุ แรงที่เกิดจากแรงพยายามที่ทำมุมต่อการเคลื่อนที่ของวัตถุ การหางานจากพื้นที่ใต้กราฟ และแรงเสียดทาน

2. กิจกรรมการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ที่ใช้แก้ปัญหา คือ การบูรณาการรูปแบบการสอนแบบใช้คำถาม และเทคนิคแก้โจทย์ปัญหาแบบ KWDL ได้แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ เรื่องแรงที่ใช้ในชีวิตประจำวัน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 10 แผน

3. แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ เรื่องแรงที่ใช้ในชีวิตประจำวัน มีประสิทธิภาพ (E_1/E_2) เท่ากับ 84.38/85.75 และค่าดัชนีประสิทธิผล เท่ากับ 0.66 โดยนักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

4. นักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 2 มีความพึงพอใจต่อกิจกรรมการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ เรื่องแรงที่ใช้ในชีวิตประจำวัน อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.92, S.D. = 0.23$)

อภิปรายผล

ผลการดำเนินการวิจัยและพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ กลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ เรื่องแรงที่ใช้ในชีวิตประจำวัน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 มีข้อค้นพบดังต่อไปนี้

1. ผลการศึกษาสภาพปัญหาและแนวทางพัฒนาและแก้ไขปัญหากิจกรรมการเรียนรู้สาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ เรื่องแรงที่ใช้ในชีวิตประจำวัน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 จากการสัมภาษณ์ครูผู้สอนวิทยาศาสตร์ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 5 คน พบว่าผลสัมฤทธิ์ต่ำที่สุดได้แก่เนื้อหาเกี่ยวกับเรื่อง คาน คิดเป็นร้อยละ 28.14 อัตราเร็วและความเร็วของวัตถุ คิดเป็นร้อยละ 23.85 แรงที่เกิดจากแรงพยายามที่ทำมุมต่อการเคลื่อนที่ของวัตถุ คิดเป็นร้อยละ 20.24 การทำงานจากพื้นที่ใต้กราฟร้อยละ 17.56 และแรงเสียดทานร้อยละ 10.21 ทั้งนี้เป็นเพราะเนื้อหาในเรื่องแรงที่ใช้ในชีวิตประจำวันยาก มีคำอุปสรรค สูตร ที่ต้องจดจำรวมถึงต้องใช้ทักษะกระบวนการวิทยาศาสตร์ที่เกี่ยวกับการวัด การทดลอง การใช้ตัวเลขและการคิดคำนวณ ผู้เรียนขาดความใฝ่รู้ใฝ่เรียน ผู้เรียนไม่สามารถคิดคำนวณโจทย์ปัญหาได้ถูกต้อง ผู้เรียนจำสูตรและความหมายของคำอุปสรรคในโจทย์ปัญหาได้ สอดคล้องกับ (งานวัดผลโรงเรียนเทศบาล 1 สว่างวิทยา. 2554 ; 2555) ข้อมูลผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิทยาศาสตร์ของนักเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ในปีการศึกษา 2555 ถึง 2556 พบว่านักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในกลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ คะแนนเฉลี่ย 2.03 และ 2.25 เนื้อหาที่มีคะแนนต่ำสุด คือเรื่องแรงที่ใช้ในชีวิตประจำวันโดยการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) และสรุปความจากข้อมูลการให้สัมภาษณ์จากครูผู้สอนวิทยาศาสตร์ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 8 คน เห็นว่าควรสร้างนวัตกรรมเพื่อใช้พัฒนาและแก้ไขปัญหารสร้างแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยบูรณาการรูปแบบการสอนแบบใช้คำถามและเทคนิคแก้โจทย์ปัญหาแบบ KWDL ซึ่งมีขั้นตอนคือ ขั้นที่ 1

K(What we know) นักเรียนรู้อะไรบ้างในเรื่องที่จะเรียนหรือสิ่งที่โจทย์บอกให้ทราบมีอะไรบ้าง
 ชั้นที่ 2 W (What we want to know) นักเรียนหาสิ่งที่โจทย์ต้องการทราบหรือสิ่งที่นักเรียน
 ต้องการรู้ ชั้นที่ 3 D (What we do to find out) นักเรียนจะต้องทำอะไรบ้างเพื่อหาคำตอบ
 ตามที่โจทย์ต้องการ หรือสิ่งที่ตนเองต้องการรู้ ชั้นที่ 4 L (What we learned) นักเรียนสรุปสิ่งที่
 ได้เรียนรู้ จำนวน 10 แผน โดยในแต่ละแผนมีแบบทดสอบย่อย แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ละ
 10 ข้อ ทั้งนี้เพราะมีการทบทวนเนื้อหา ท่องจำ นิยามศัพท์และนิยามสูตร ฝึกวิเคราะห์โจทย์
 ปัญหาการคิดคำนวณวิทยาศาสตร์ มีสื่อเกี่ยวกับนิยามที่ใช้ในการคิดคำนวณ มีการฝึกทดลอง
 และคิดคำนวณหาค่าที่ได้จากการทดลอง ฝึกให้มีการสร้างสถานการณ์ตั้งโจทย์การคิดคำนวณ
 มีเกณฑ์วัดผลประเมินผลตามสภาพจริงที่ชัดเจน มีการทดสอบในแต่ละเนื้อหา เน้นให้ผู้เรียนได้
 มีการตอบโต้ ถาม-ตอบ อย่างทั่วถึงเพื่อกระตุ้นเด็กนักเรียนให้มีความใฝ่รู้ใฝ่เรียนมากยิ่งขึ้น
 สอดคล้องกับ(ทิตินา แซมมณี.รูปแบบการสอน ,สืบค้นเมื่อ 6 กันยายน 2556. จาก
www.boogif222.blogspot.com) กล่าวว่า รูปแบบการสอน หมายถึง แผนการทำงานเกี่ยวกับการ
 การสอนที่จัดทำขึ้นอย่างเป็นระบบระเบียบ โดยวางแผนการจัดองค์ประกอบและงานเกี่ยวกับการ
 สอน อย่างมีจุดหมายที่เฉพาะเจาะจงที่จะให้ผู้เรียนบรรลุผลสำเร็จอย่างใดอย่างหนึ่ง การจัดการ
 เรียนรู้แบบใช้คำถาม (Questioning Method) เป็นกระบวนการเรียนรู้ที่มุ่งพัฒนากระบวนการ
 ทางความคิดของผู้เรียน โดยผู้สอนจะป้อนคำถามในลักษณะต่าง ๆ ที่เป็นคำถามที่ดี สามารถ
 พัฒนาความคิดผู้เรียน ถามเพื่อให้ผู้เรียนใช้ความคิดเชิงเหตุผล วิเคราะห์ วิวิจารณ์ สังเคราะห์ หรือ
 การประเมินค่าเพื่อจะตอบคำถามเหล่านั้น การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ มีขั้นตอนสำคัญ ดังต่อไปนี้
 1. ขั้นวางแผนการใช้คำถาม ผู้สอนควรจะมีการวางแผนไว้ล่วงหน้าว่าจะใช้คำถามเพื่อ
 วัตถุประสงค์ใด รูปแบบหรือประการใดที่จะสอดคล้องกับเนื้อหาสาระและวัตถุประสงค์ของ
 บทเรียน 2.ขั้นเตรียมคำถาม ผู้สอนควรเตรียมคำถามที่จะใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้
 โดยการสร้างคำถามอย่างมีหลักเกณฑ์ 3. ขั้นตอนการใช้คำถาม ผู้สอนสามารถใช้คำถามในทุก
 ขั้นตอนของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้และอาจจะสร้างคำถามใหม่ที่นอกเหนือจากคำถามที่
 เตรียมไว้ก็ได้ ทั้งนี้ต้องเหมาะสมกับเนื้อหาสาระและสถานการณ์นั้น ๆ 4. ขั้นสรุปและประเมินผล
 เป็นการสรุปบทเรียนผู้สอนอาจใช้คำถามเพื่อการสรุปบทเรียนหรือการประเมินผล ผู้สอนและ
 ผู้เรียนร่วมกันประเมินผลการเรียนรู้ โดยใช้วิธีการประเมินผลตามสภาพจริง ทำให้ผู้เรียนกับ
 ผู้สอนสื่อความหมายกันได้ดี ผู้เรียนเข้าร่วมกิจกรรมได้อย่างมีประสิทธิภาพ สร้างแรงจูงใจและ
 กระตุ้นความสนใจของผู้เรียน ช่วยเน้นและทบทวนประเด็นสำคัญของสาระการเรียนรู้ที่เรียน
 ช่วยในการประเมินผลการเรียนการสอน ให้เข้าใจความสนใจที่แท้จริงของผู้เรียนและวินิจฉัยจุด

แข็งจุดอ่อนของผู้เรียนได้ ช่วยสร้างลักษณะนิสัยการขบคิดให้กับผู้เรียน ตลอดจนนิสัยใฝ่รู้ใฝ่เรียนตลอดชีวิต

สอดคล้องกับ (เลิศชาย ปานมุข. เทคนิคการสอนวิทยาศาสตร์, สืบค้นเมื่อ 6 กันยายน 2556 . จาก www.sites.google.com) กล่าวว่า การจัดการเรียนรู้ที่ใช้เทคนิค KWDL จะช่วยให้ผู้เรียนมีระดับขั้นตอนการคิดอย่างเป็นระบบ ซึ่งจะช่วยให้เป็นแรงเสริมที่ทำให้ผู้เรียนมีการถ่ายทอดแนวความคิดได้อย่างเป็นระบบ ซึ่งมีขั้นตอนคือ ขั้นที่ 1 K(What we know) นักเรียนรู้อะไรบ้างในเรื่องที่จะเรียนหรือสิ่งที่โจทย์บอกให้ทราบมีอะไรบ้าง ขั้นที่ 2 W (What we want to know) นักเรียนหาสิ่งที่โจทย์ต้องการทราบหรือสิ่งที่นักเรียนต้องการรู้ ขั้นที่ 3 D (What we do to find out) นักเรียนจะทำอะไรบ้างเพื่อหาคำตอบตามที่โจทย์ต้องการ หรือสิ่งที่ตนเองต้องการรู้ขั้นที่ 4 L(What we learned) นักเรียนสรุปสิ่งที่ได้เรียนรู้ ศึกษาธิการ,กระทรวง(2542) วิจัยและพัฒนาจึงเป็นรูปแบบการวิจัย ที่จะทำให้การวิจัยทางการศึกษามากยิ่งขึ้น เพราะการวิจัยและพัฒนาเน้นการวิจัยและพัฒนาผลิตภัณฑ์การศึกษา ที่ใช้ในการจัดการศึกษาได้อย่างกว้างขวาง ดังนั้น รุจโรจน์ แก้วอุไร (2545 : 10) กล่าวว่าหากวงการวิจัยทางการศึกษาไทยจะหันมาสนใจการวิจัยและพัฒนาเพิ่มมากยิ่งขึ้น ก็จะเป็นการทำให้มีการนำผลการวิจัยทางการศึกษาไปใช้กันอย่างกว้างขวางเด่นชัดมากยิ่งขึ้นในอนาคต การวิจัยและพัฒนา เป็นการวิจัยที่ต้องการค้นคว้าและพัฒนา ทำการทดสอบในสภาพจริง ทำการประเมิน หลาย ๆ รอบจนได้ผลการพัฒนาที่มีคุณภาพ

แนวทางที่เหมาะสมในการพัฒนาการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่องแรงที่ใช้ในชีวิตประจำวัน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนเทศบาล 1 สว่างวิทยา คือ รูปแบบการสอนแบบใช้คำถามและการเทคนิคแก้โจทย์ปัญหาแบบ KWDL

2. ผลการพัฒนาได้แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ กลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ เรื่อง แรงที่ใช้ในชีวิตประจำวัน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยรูปแบบการสอนแบบใช้คำถามและเทคนิคแก้โจทย์ปัญหาแบบ KWDL จำนวน 10 แผน ตามลำดับดังนี้ แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ 1.เรื่องคาน 2.เรื่องโมเมนต์ของแรง 3.เรื่องการคำนวณเกี่ยวกับคาน 4.เรื่องอัตราเร็วและความเร็วของวัตถุ 5.เรื่องการทำแรง 6. แรงที่เกิดจากแรงพยายามที่ทำมุมต่อการเคลื่อนที่ของวัตถุ 7.เรื่องแรงเสียดทาน 8.เรื่องการทำงาน 9.เรื่องการทำงานจากพื้นที่ใต้กราฟ และ 10.เรื่องกำลัง แล้วนำไปให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 8 คน พิจารณาความเหมาะสม ได้ผลการพิจารณาโดยภาพรวม มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.75$, S.D. = 0.20) และผลการหาประสิทธิภาพแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ กลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ เรื่อง แรงที่ใช้ในชีวิตประจำวัน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยรูปแบบการสอนแบบใช้คำถามและเทคนิคแก้

โจทย์ปัญหาแบบ KWDL ทั้ง 10 แผน มีประสิทธิภาพ (E_1) เท่ากับ 84.38 และประสิทธิผล (E_2) เท่ากับ 85.75 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ 75/75 ที่ตั้งไว้ โดยรูปแบบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เหมาะสม ดังนี้ สอดคล้องกับ ศึกษาธิการ,กระทรวง(2551) กลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ มุ่งหวังให้ผู้เรียน ได้เรียนรู้วิทยาศาสตร์ที่เน้นการเชื่อมโยงความรู้กับกระบวนการ มีทักษะสำคัญ ในการค้นคว้าและสร้างองค์ความรู้ โดยใช้กระบวนการแก้ปัญหาที่หลากหลาย พัฒนาวิธีคิด ทั้งความคิดเป็นเหตุเป็นผล คิดสร้างสรรค์ คิดวิเคราะห์วิจารณ์ที่หลากหลาย สอดคล้องกับ จิรวรรณ จันทร์เหลือง (2554 : 88-93) ได้ศึกษาปัญหาและพัฒนาการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ เรื่อง โลกของเรา ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบวัฏจักรการเรียนรู้ 7 ขั้น ปรากฏว่า แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ เรื่อง โลกของเรา ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้ กิจกรรมการเรียนรู้แบบวัฏจักรการเรียนรู้ 7 ขั้น มีประสิทธิภาพเท่ากับ 81.16/79.79 ซึ่งสูงกว่า เกณฑ์ 75/75 สอดคล้องกับงานวิจัยของ ปิยธิดา ศรีทองเหลือง (2551: 89-93) ได้พัฒนา แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ เรื่องการดำรงชีวิตของสัตว์ ชั้นประถมศึกษา ปีที่ 4 ปรากฏว่า แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้วิทยาศาสตร์โดยใช้บทเรียนสำเร็จรูป กลุ่มสาระ การเรียนรู้วิทยาศาสตร์ เรื่องการดำรงชีวิตของสัตว์ มีประสิทธิภาพเท่ากับ 81.55/82.58 ซึ่งสูง กว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ และสอดคล้องกับงานวิจัยของ แสงประกาย เรื่องไพศาล (2553: 91-96) ได้ศึกษาการพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ โดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิด สมองเป็นฐานเรื่องหน่วยสิ่งมีชีวิตและชีวิตพืช ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ปรากฏว่า มีประสิทธิภาพ เท่ากับ 87.51/84.73 ดัชนีประสิทธิผลของแผนการจัดการเรียนรู้ เรื่องหน่วยสิ่งมีชีวิตและชีวิต พืช ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดสมองเป็นฐาน มีค่าเท่ากับ 0.7332 และนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่เรียนด้วยแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เรื่องหน่วย สิ่งมีชีวิตและชีวิตพืช โดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดสมองเป็นฐานมีทักษะ กระบวนการทางวิทยาศาสตร์หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

3. ผลการทดลองใช้กิจกรรมการจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์เรื่อง แรงที่ใช้ในชีวิตประจำวัน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ด้วยแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ มีค่าเท่ากับ 0.6586 แสดงว่าแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้วิชาวิทยาศาสตร์เรื่องแรงที่ใช้ในชีวิตประจำวัน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นมีประสิทธิภาพทำให้นักเรียนมีความรู้เพิ่มขึ้น 0.6586 ร้อยละ 66 ซึ่งเพิ่มขึ้นในระดับที่น่าพอใจ ทั้งนี้เนื่องจากแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น โดยใช้รูปแบบการสอนแบบใช้คำถามและการแก้โจทย์ปัญหา ที่มีการทบทวน เนื้อหา ท่องจำ ผูกวิเคราะห์โจทย์ปัญหาการคิดคำนวณวิทยาศาสตร์ มีสื่อเกี่ยวกับนิยามที่ใช้ใน การคิดคำนวณ มีการทดลองและคิดคำนวณหาค่าที่ได้จากการทดลอง ใบงาน ชิ้นงาน เขียนผัง

มโนทัศน์เกี่ยวกับนิยามศัพท์และนิยามสูตร มีการเฉลยใบงานหรือแบบฝึกหัดเพื่อทบทวนเนื้อหา ฝึกให้มีการสร้างสถานการณ์ตั้งโจทย์การคิดคำนวณ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ สมคิด จิตระบอบ (2554: 106-111) ได้พัฒนากิจกรรมการเรียนรู้วิทยาศาสตร์แบบสืบเสาะหาความรู้ เรื่อง การดำรงชีวิตของพืช ปรากฏว่าแผนการจัดการเรียนรู้วิทยาศาสตร์แบบสืบเสาะหาความรู้ เรื่องการดำรงชีวิตของพืชชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มีดัชนีประสิทธิผลของการจัดการเรียนรู้ วิทยาศาสตร์แบบสืบเสาะหาความรู้ มีค่าเท่ากับ 0.6307 และนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่เรียนด้วยแผนการจัดการเรียนรู้แบบสืบเสาะหาความรู้ เรื่องการดำรงชีวิตของพืช มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และสอดคล้องกับงานวิจัยของ นางนุช พระวงศ์ (2554: 123-132) ได้ศึกษาผลการพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ วิทยาศาสตร์ เรื่องระบบนิเวศ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ปรากฏว่า ผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ วิทยาศาสตร์ เรื่องระบบนิเวศ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้กิจกรรมการสืบเสาะหาความรู้ มีประสิทธิภาพเท่ากับ 82.12/83.25 ดัชนีประสิทธิผลของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ เรื่องระบบนิเวศ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้กิจกรรมการสืบเสาะหาความรู้ มีค่าเท่ากับ 0.7419 นักเรียนที่เรียนด้วยแผนการจัดการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ เรื่องระบบนิเวศ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้กิจกรรมการสืบเสาะหาความรู้ มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียน สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

4. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 กลุ่มตัวอย่างมีความพึงพอใจต่อกิจกรรมการจัดการเรียนรู้ด้วยแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ กลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ เรื่องแรงที่ใช้ในชีวิตประจำวัน โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 4.92 ($\bar{X} = 4.92$, S.D = 0.23) ทั้งนี้เนื่องมาจากแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ กลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์เรื่องแรงที่ใช้ในชีวิตประจำวัน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ได้จัดกิจกรรมการเรียนรู้ให้ผู้เรียนได้มีโอกาสร่วมศึกษา กับเพื่อนในชั้นเรียน ฝึกท่องจำคำอุปสรรคและสูตรต่างๆ ทบทวนเนื้อหาในกิจกรรมการเรียนรู้จดจำสูตรและคำนวณได้ง่ายขึ้น ความสนุกกระตือรือร้นที่จะเรียน อยากทำโจทย์ปัญหาคิดคำนวณมากขึ้น ทำให้นักเรียนเกิดทักษะการคิดคำนวณ นำความรู้ที่ได้ไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ ทำให้นักเรียนมีส่วนร่วมและเกิดการเรียนรู้อย่างมีความสุข สอดคล้องกับงานวิจัยของ วรณฉวี ธิโสภา (2553: 98-104) ได้กล่าวว่า พัฒนาการจัดกิจกรรมการเรียนรู้วิทยาศาสตร์แบบสืบเสาะหาความรู้ 7 ชั้น เรื่อง แรงและการเคลื่อนที่ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 หลังจากจัดกิจกรรมการเรียนการสอน นักเรียนมีการพัฒนาตนเอง รู้จักแบ่งหน้าที่กันทำงาน มีความรับผิดชอบ ให้ความร่วมมือ มีความสามัคคีจนทำให้กิจกรรมการเรียนแต่ละกลุ่มดำเนินไปด้วยดี มีความกระตือรือร้นในการทำงานกลุ่ม ช่วยเหลือซึ่งกันและกันเป็นอย่างดี โดยรวมอยู่ในระดับมาก

($\bar{X} = 4.54$) และสอดคล้องกับ ปิยธิดา ศรีทองเหลือง (2551: 89-93) ได้การพัฒนาแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้วิทยาศาสตร์โดยใช้บทเรียนสำเร็จรูป เรื่อง การดำรงชีวิตของสัตว์ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการเรียนด้วยแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ กลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ เรื่อง การดำรงชีวิตของสัตว์ โดยรวมและรายข้ออยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเนื่องมาจาก บทเรียนสำเร็จรูปที่ผู้ศึกษาค้นคว้าพัฒนาขึ้นสามารถทำให้ผู้เรียนเข้าใจในเนื้อหาได้เป็นอย่างดี ช่วยเปลี่ยนบรรยากาศของการเรียนที่อาจจะซ้ำซากจำเจสำหรับผู้เรียนบางคนซึ่งอาจเบื่อหน่ายต่อการเรียนการสอนแบบเดิม สามารถค้นหาคำตอบด้วยตนเอง มีความเป็นอิสระในการอ่าน มีโอกาสตรวจสอบผลการเรียนของตนเองเป็นระยะ ๆ จากการเรียนด้วยบทเรียนสำเร็จรูปอีกทั้งบทเรียนสำเร็จรูปมีภาพประกอบ สีสด และเนื้อหาที่ใกล้ตัวก็ยิ่งส่งผลต่อความพึงพอใจในการเรียนมากยิ่งขึ้น โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.34$)

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำไปใช้

1.1. การนำแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการใช้คำถามและการแก้โจทย์ปัญหาไปใช้ ครูผู้สอนควรศึกษาหลักการและขั้นตอนของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยละเอียด เพื่อที่จะปฏิบัติได้ถูกต้อง ซึ่งจะส่งผลให้การเรียนการสอนด้วยกระบวนการสืบเสาะหาความรู้เกิดประโยชน์อย่างแท้จริง

1.2. ในการจัดกิจกรรมแต่ละครั้ง ควรให้เวลานักเรียนคิดและปฏิบัติกิจกรรมให้มากที่สุด ควรกระตุ้นและเสริมแรงให้นักเรียนเกิดความคิดในการสร้างสรรค์ผลงานจากการสืบเสาะหาความรู้ด้วยตัวของนักเรียนเอง พร้อมทั้งยกย่องชมเชยผลงานของนักเรียนทุกคน เช่น การให้คำชม การให้รางวัล การประกาศเกียรติคุณ และการให้คะแนน เพื่อให้นักเรียนเกิดความภาคภูมิใจ ส่งผลให้เกิดความกระตือรือร้นในการเรียน

1.3. แบบวัดทักษะกระบวนการคิดคำนวณ ควรให้นักเรียนได้ฝึกทำซ้ำอีกจนผ่าน

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

2.1. การวิจัยและพัฒนาการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่จะสร้างขึ้นมานำไปพัฒนาให้ได้ผลมากที่สุดต้องมาจากสภาพปัญหาจากสภาพจริงแล้วนำปัญหานั้นไปสืบค้นหาวิธีการ รูปแบบหรือเทคนิคในการจัดการเรียนการสอนให้เหมาะสมกับสภาพปัญหานั้นมากที่สุด

2.2. ควรมีการเปรียบเทียบผลการพัฒนาการเรียนรู้วิทยาศาสตร์โดยใช้รูปแบบการใช้คำถามและการแก้โจทย์ปัญหาไปใช้และรูปแบบการสอนต่างๆ เพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ในเนื้อหาเดียวกันและชั้นเดียวกัน เพื่อจะได้เป็นแนวทางในการปรับปรุงพัฒนาการจัดการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพ

2.3. ควรศึกษาวิจัยและพัฒนาการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ในกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่นๆ

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

บรรณานุกรม

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

บรรณานุกรม

- เขียน วันतीयตระกูล. **หลักการและวิธีการสอน**. เชียงใหม่ : มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา , 2551.
- จิรวรรณ จันทร์เหลือง. **การพัฒนาการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ เรื่อง โลกของเรา ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2**. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. มหาสารคาม :มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, 2554.
- ณัฐศยากร พรภูวเดช. **ทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ .สมาคมความก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์ (American Association for the Advancement of Science – AAAS) , สืบค้นเมื่อ 6 มีนาคม 2556 . จาก <http://www.ostc.thaiembdc.org>.**
- ทิตนา แคมมณี. **ศาสตร์การสอนองค์ความรู้เพื่อการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ**. กรุงเทพมหานคร : จุฬาลงกรณ์ มหาวิทยาลัย, 2554.
- ทวีศักดิ์ ไชมาโย. **คู่มือการปฏิบัติการการจัดทำแผนการสอน**. นครพนม : หน่วยงานศึกษานิเทศก์ สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดนครพนม, 2537
- ทวี ภูศรีโสม. **การพัฒนาแผนการสอนที่มีประสิทธิภาพวิชาคณิตศาสตร์ เรื่อง การคูณและการหารชั้นประถมศึกษาปีที่ 3**. รายงานการศึกษาค้นคว้าอิสระ กศ.ม. มหาสารคาม :มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, 2544.
- นิโลบล นิมกักรัตน์. **หลักการวัดผลและประเมินผลแบบอิงเกณฑ์**. เชียงใหม่ : ภาควิชาประเมินผลและวิจัยการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, 2545.
- นิคม ชมภูหลง. **คู่มือการพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่น**. มหาสารคาม : หน่วยงานศึกษานิเทศก์ สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดมหาสารคาม, 2541.
- นงนุช พระวงศ์ . **ผลการพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ เรื่องระบบนิเวศ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3**. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. มหาสารคาม :มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, 2554
- บุญชม ศรีสะอาด. **การวิจัยเบื้องต้น**. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น, 2535
- ปิยธิดา ศรีทองเหลือง. **การพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ เรื่อง การดำรงชีวิตของสัตว์ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4**. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. มหาสารคาม :มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, 2551
- เผชญิ กิจระการ. **การวิเคราะห์ประสิทธิภาพสื่อและเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา (E1 / E 2)**. วารสารการวัดผลการศึกษา มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, 2544.
- เผชญิ กิจระการ. **ดัชนีประสิทธิผล (Effectiveness Index : E.I.)**. วารสารการวัดผล

การศึกษามหาวิทยาลัยมหาสารคาม, 2545.

_____ . การวิจัยทางการศึกษา. กรุงเทพมหานคร: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย,
2540.

โรงเรียนเทศบาล 1 สว่างวิทยา. แผนพัฒนาสามปี โรงเรียนเทศบาล 1 สว่างวิทยา (2555 –
2558). ประจำปีงบประมาณ 2555

ไพศาล วรคำ. การวิจัยทางการศึกษา . คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.
พิมพ์ครั้งที่ 5. มหาสารคาม : โรงพิมพ์ตักศิลา,2555.

_____ . เอกสารประกอบการสอนสถิติสำหรับการวิจัย.สาขาวิจัยและประเมินผล
การศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม, 2553

ภาพ เลหาไพบูลย์. แนวการสอนวิทยาศาสตร์. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช, 2540.

มุขิตา เหล่าบุตรสา. การปฏิบัติการพัฒนาทักษะการแก้ปัญหาทางคณิตศาสตร์ โดยการจัด
กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD . วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต
มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี,2555.

เยาวดี วิบูลศรี. การวัดผลและการสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ :
สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2545.

รัตน์ บัวสนธ์ . การวิจัยและพัฒนานวัตกรรมการศึกษา. กรุงเทพมหานคร.สำนักพิมพ์
บัวกราฟฟิค, 2551

รุจิร ภูสาระ. การเขียนแผนการเรียนรู้. กรุงเทพฯ : บุ๊ค พอยท์, 2545.

รุจโรจน์ แก้วอุไร. (2545) การวิจัยและพัฒนา(Research and Development). ม.ป.ท.
ม.ป.ป.

โรงเรียนเทศบาล 1 สว่างวิทยา. รายงานประเมินตนเองของสถานศึกษา (Self Assessment
Repor : SAR). ประจำปีการศึกษา 2555

โรงเรียนเทศบาล 1 สว่างวิทยา. รายงานประเมินตนเองของสถานศึกษา (Self Assessment
Repor : SAR). ประจำปีการศึกษา 2556

เลิศชาย ปานมุข. เทคนิคการสอนวิทยาศาสตร์, สืบค้นเมื่อ 6 กันยายน 2556 . จาก www.sites.google.com

วิมลรัตน์ สุนทรโรจน์. นวัตกรรมตามแนวคิดแบบ Backward Design. กาศสินธุ์ : ประสาน
การพิมพ์, 2550.

วิมลรัตน์ สุนทรโรจน์. นวัตกรรมเพื่อการเรียนรู้. พิมพ์ครั้งที่ 5. กาศสินธุ์ : ประสานการพิมพ์,

2553.

..... เอกสารประกอบการเรียนการสอนวิชา 506703 พัฒนาการเรียน
การสอน. มหาสารคาม : ภาควิชาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยมหาสารคาม,
2545.

วัฒนาพร ระงับทุกข์. แผนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง. พิมพ์ครั้งที่ 2.

กรุงเทพฯ : แอลทีเพรส, 2542.

วัฒนาพร ระงับทุกข์. แผนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง. กรุงเทพฯ : แอลทีเพรส,
2543

วิยะดา วรานนท์วินิช . Social Research Methods. สืบค้นเมื่อ 6 มีนาคม 2556 .

จาก [http// www.freewebs.com](http://www.freewebs.com) .

วรรณิ โสมประยูร. การวิจัยและพัฒนาทางด้านการศึกษา.วารสารวิชาการ. 2546:12-14.

วรรณฉวี ธิโสภณ.ผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้วิทยาศาสตร์แบบสืบเสาะหาความรู้ 7 ชั้น
เรื่อง แรงและการเคลื่อนที่ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5. รายงานการศึกษาค้นคว้าอิสระ
กศ.ม. มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, 2553.

วรรณทิพา รอดแรงคำ . การสอนวิทยาศาสตร์ที่เน้นทักษะกระบวนการ. กรุงเทพฯ: สถาบัน
พัฒนาคุณภาพวิชาการ, 2544

วรวงษ์ กาแก้ว . การสร้างแบบทดสอบวัดทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์สำหรับ
นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ในอำเภอพบพระ จังหวัดตาก . วิทยานิพนธ์ ค.ม. :
มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์ , 2548

ศึกษาธิการ, กระทรวง. การวิจัยในชั้นเรียน. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์การศาสนา, 2542.

..... วิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์การศาสนา, 2542.

..... หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช2551.

กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย, 2551.

..... เอกสารประกอบหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551

คู่มือจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ:

โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.2551

แสงประกาย เรื่องไฟศาล.การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ เรื่อง หน่วยสิ่งมีชีวิตและ
ชีวิตพืช ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. มหาสารคาม :มหาวิทยาลัย

- มหาสารคาม, 2553
- สุนันท์ ปัทมาคม . **การจัดระบบ** . กรุงเทพมหานคร : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, ม.ป.ป.
- สุรศักดิ์ อมรรัตนศักดิ์ .**ทฤษฎีการทดสอบ**.กรุงเทพมหานคร:สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัย
รามคำแหง, 2544.
- สุรวาท ทองบุ. **การวิจัยทางการศึกษา**. คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม. 2550.
- สังคม ภูมิพันธุ์. **การคิดวิจารณ์ญาณ**. มหาสารคาม : ภาควิชาเทคโนโลยีทางการศึกษา
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มหาสารคาม, 2533.
- สมนึก ภัททิยธนี. **การวัดผลการศึกษา**. พิมพ์ครั้งที่ 5. กทม. : ประสานการพิมพ์, 2549.
- ส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี , สถาบัน . **ทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์**
กรุงเทพฯ: คุรุสภาลาดพร้าว, 2535
- สมคิด จิตรระบอบ. **การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้วิทยาศาสตร์แบบสืบเสาะหาความรู้ เรื่อง**
การดำรงชีวิตของพืช . วิทยานิพนธ์ กศ.ม. มหาสารคาม :มหาวิทยาลัยมหาสารคาม,
2554.
- สมเกียรติ พรพิสุทธิมาศ . **การสอนวิทยาศาสตร์โดยเน้นทักษะกระบวนการ** . บทความทาง
วิชาการ , สืบค้นเมื่อวันที่ 6 มีนาคม 2556 . จาก <http://www.sci.bsru.ac.th>.
- อรจรรย์ ณ ตะกั่วทุ่ง . **การประเมินผลการจัดการเรียนรู้**. กรุงเทพมหานคร . สำนักพิมพ์
เบรนเน็ต, 2549.
- Ebrahim, Ali. **The Effects of Traditional Learning and a Learning Cycle Inquiry
Strategy on Students' Science Achievement and Attitude Toward
Elementary** .2005
- Ewers, Timothy Gorman. **Teacher-directed Versus Learning Cycle Methods :
Effects on Science Process Skill Mastery and Teacher Efficacy Among
Elementary Education Students** . **Dissertation Abstracts International**.
63(7) , 2002.
- Myers, Brain Eugene. **Effect of Investigative Laboratory Integration on Student
Content Knowledge and Science Process Skill Achievement Across
Learning Styles**. **Dissertation Abstracts International**. 65(6) , 2004.
- Omotunde, Mojisola Bolanle. **Impact of Selected PALMS Learning Strategies in
Ninth Grade Science Classrooms to Reach NCLB Science Standards**.
Dissertation Abstracts International. 68(2) , 2007.

Scherer, Stephen C. **Reinforcement and Punishment During Programmed**

Instruction .Dissertation Abstracts International. 64(06) , 2003.

Science . **Dissertation Abstracts International**. 65(4) , 2004.

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

ภาคผนวก ค

ตัวอย่างแผนการจัดการเรียนรู้และการหาคุณภาพแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

ภาคผนวก ง

แบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้และการหาคุณภาพแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

ภาคผนวก จ

แบบวัดทักษะกระบวนการวิทยาศาสตร์และการหาคุณภาพแบบวัดทักษะกระบวนการวิทยาศาสตร์

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

ภาคผนวก ฉ

ผลการวิเคราะห์หาค่าดัชนีประสิทธิผลและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียน

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

ภาคผนวก ช

แบบประเมินความพึงพอใจและการหาคุณภาพแบบประเมินความพึงพอใจ

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

ภาคผนวก ซ

หนังสือขอความอนุเคราะห์

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ	นางสุจิตรา จันทาศรี
วันเกิด	วันที่ 4 มีนาคม พ.ศ. 2518
สถานที่เกิด	อำเภอท่าบ่อ จังหวัดหนองคาย
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	บ้านเลขที่ 106 หมู่ที่ 7 ตำบลบ้านถ่อน อำเภอท่าบ่อ จังหวัดหนองคาย 43110
สถานที่ทำงานปัจจุบัน	โรงเรียนเทศบาล 1 สว่างวิทยา อำเภอเมือง จังหวัดหนองคาย
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ. 2541	ครุศาสตรบัณฑิต (ค.บ.) วิชาเอกวิทยาศาสตร์ทั่วไป มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี
พ.ศ. 2558	ครุศาสตรมหาบัณฑิต (ค.ม.) สาขาวิชาวิจัยและประเมินผลการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
ทุนการศึกษา	
พ.ศ. 2556	ได้รับทุนการศึกษาจาก คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
ทุนการศึกษาวิจัย	
พ.ศ. 2557	ได้รับทุนอุดหนุนการวิจัยจากสถาบันวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม ปีงบประมาณ 2557

ตารางภาคผนวกที่ 3 ผลการประเมินแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่องแรงในชีวิตประจำวัน
กลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2
โดยผู้เชี่ยวชาญ 8 คน

รายการประเมิน	ผลการประเมินของผู้เชี่ยวชาญ								ค่าเฉลี่ย \bar{X}	ระดับ คุณภาพ	
	1	2	3	4	5	6	7	8			
1. ด้านองค์ประกอบของแผนการจัดการเรียนรู้											
1.1 มีองค์ประกอบครบถ้วนและสัมพันธ์กัน	4	5	5	5	4	5	5	4	4.63	เหมาะสมมากที่สุด	
1.2 มีการออกแบบการเรียนรู้โดยใช้คำถามและการแก้โจทย์ปัญหา	5	5	4	5	5	4	4	5	4.63	เหมาะสมมากที่สุด	
1.3 มีรูปแบบโดยใช้คำถามและการแก้โจทย์ปัญหา	5	5	5	5	5	4	4	5	4.75	เหมาะสมมากที่สุด	
1.4 มีการใช้คำถามและการแก้โจทย์ปัญหาที่เหมาะสมสอดคล้องกับเนื้อหา	5	5	5	5	5	4	4	5	4.75	เหมาะสมมากที่สุด	
1.5 สามารถสร้างแรงจูงใจและกระตุ้นความสนใจของผู้เรียน	4	5	4	5	5	4	5	5	4.63	เหมาะสมมากที่สุด	
รวม	23	25	23	25	24	21	22	24	4.68	เหมาะสมมากที่สุด	
2. ด้านสาระสำคัญ											
2.1 ชัดเจนเข้าใจง่าย	5	5	5	5	5	5	5	5	5.00	เหมาะสมมากที่สุด	
2.2 สอดคล้องกับมาตรฐานการเรียนรู้แกนกลาง	4	5	4	5	5	4	4	4	4.38	เหมาะสมมาก	
2.3 สอดคล้องกับผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง	4	5	5	5	5	4	5	5	4.75	เหมาะสมมากที่สุด	

รายการประเมิน	ผลการประเมินของผู้เชี่ยวชาญ								ค่าเฉลี่ย \bar{X}	ระดับ คุณภาพ
	1	2	3	4	5	6	7	8		
2.4 เป็นความรู้ที่ยั่งยืน	4	4	4	5	5	4	5	5	4.50	เหมาะสม มากที่สุด
2.5 เหมาะสมกับระดับชั้นของผู้เรียน	4	3	4	5	5	3	4	4	4.00	เหมาะสม มาก
รวม	21	22	22	25	25	20	23	23	4.53	เหมาะสม มากที่สุด
3. ด้านสาระการเรียนรู้										เหมาะสม
3.1 ชัดเจนเข้าใจง่าย	5	5	5	5	5	5	4	4	4.75	เหมาะสม มากที่สุด
3.2 เป็นความรู้ที่ยั่งยืน เหมาะสม	5	5	5	5	5	5	5	5	5.00	เหมาะสม มากที่สุด
3.3 สอดคล้องกับมาตรฐานการเรียนรู้ ในหลักสูตร	4	5	4	5	5	4	4	4	4.38	เหมาะสม มาก
3.4 สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้	5	4	5	4	5	4	4	4	4.38	เหมาะสม มาก
3.5 สอดคล้องกับการนำไปสู่การ พัฒนาคุณภาพผู้เรียน	5	5	5	5	5	4	4	5	4.75	เหมาะสม มากที่สุด
3.6 จัดกิจกรรมได้เหมาะสมกับ ระดับชั้นของผู้เรียน	4	5	5	3	4	3	5	4	4.13	เหมาะสม มาก
3.7 เวลาเรียนเหมาะสม	4	5	5	3	4	4	4	5	4.25	เหมาะสม มาก
รวม	22	24	24	20	23	19	21	22	4.38	เหมาะสม มาก

รายการประเมิน	ผลการประเมินของผู้เชี่ยวชาญ								ค่าเฉลี่ย \bar{X}	ระดับ คุณภาพ
	1	2	3	4	5	6	7	8		
4. ด้านผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง										เหมาะสม
4.1 ชัดเจนเข้าใจง่าย	5	5	5	5	5	5	5	5	5.00	มากที่สุด
4.2 นำไปสู่การสร้างความรู้ที่ยั่งยืน	5	5	5	4	5	4	4	5	4.63	มากที่สุด
4.3 สอดคล้องกับมาตรฐานการเรียนรู้ ในหลักสูตร	5	5	5	5	5	5	5	5	5.00	มากที่สุด
4.4 สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้	5	5	5	5	5	5	5	5	5.00	มากที่สุด
4.5 นำไปสู่การพัฒนาคุณภาพผู้เรียน	5	4	5	4	4	5	4	5	4.50	มากที่สุด
4.6 ระบุพฤติกรรมที่ต้องการวัดได้ อย่างเหมาะสม	5	4	5	5	5	4	5	5	4.75	มากที่สุด
4.7 เหมาะสมกับระดับชั้นของผู้เรียน	5	4	5	5	5	4	4	5	4.63	มากที่สุด
รวม	25	22	25	24	24	23	23	25	4.78	มากที่สุด
5. ด้านการพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้										เหมาะสม
5.1 ได้รับความสนใจผู้เรียน	4	4	5	5	5	5	4	5	4.63	มากที่สุด
5.2 สอดคล้องกับผลการเรียนรู้ที่ คาดหวัง	5	5	5	5	5	5	4	4	4.75	มากที่สุด
5.3 สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้	5	5	5	5	5	5	5	5	5.00	มากที่สุด

รายการประเมิน	ผลการประเมินของผู้เชี่ยวชาญ								ค่าเฉลี่ย \bar{X}	ระดับ คุณภาพ
	1	2	3	4	5	6	7	8		
5.4 เป็นไปตามขั้นตอนการสอนแบบ ใช้คำถามและการแก้โจทย์ปัญหา	5	5	5	5	4	5	5	5	4.88	เหมาะสม มากที่สุด
5.5 เป็นกิจกรรมที่นำผลสู่การเรียนรู้ที่ ยั่งยืนได้	5	5	5	5	4	5	5	5	4.88	เหมาะสม มากที่สุด
5.6 เวลาที่ใช้ในการจัดกิจกรรม เหมาะสม	5	5	4	4	4	5	5	5	4.63	เหมาะสม มากที่สุด
รวม	25	25	24	24	22	25	24	24	4.83	เหมาะสม มากที่สุด
6. ด้านสื่อการเรียนรู้										เหมาะสม
6.1 ชัดเจนน่าสนใจ	4	4	4	5	5	5	4	5	4.50	มากที่สุด
6.2 สอดคล้องและนำความรู้ไปสู่การ สร้างองค์ความรู้ที่ยั่งยืน	5	5	5	5	4	5	4	5	4.75	เหมาะสม มากที่สุด
6.3 สอดคล้องกับกระบวนการจัด กิจกรรมการเรียนรู้	5	5	5	4	4	5	4	5	4.63	เหมาะสม มากที่สุด
6.4 ส่งเสริมให้เกิดองค์ความรู้	4	4	5	5	4	4	5	5	4.50	มากที่สุด
6.5 เหมาะสมกับวัยและระดับชั้น	4	4	5	5	4	4	5	5	4.50	เหมาะสม มากที่สุด
รวม	22	22	24	24	21	23	22	25	4.58	เหมาะสม มากที่สุด
7. ด้านการวัดและประเมินผล										เหมาะสม
7.1 ชัดเจนครอบคลุมผลการเรียนรู้ที่ คาดหวังทุกด้าน	5	5	4	5	5	4	5	5	4.75	มากที่สุด

รายการประเมิน	ผลการประเมินของผู้เชี่ยวชาญ								ค่าเฉลี่ย \bar{X}	ระดับ คุณภาพ
	1	2	3	4	5	6	7	8		
7.2 สอดคล้องกับมาตรฐานการเรียนรู้	5	5	5	5	5	5	5	5	5.00	เหมาะสม มากที่สุด
7.3 สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้	5	5	5	5	5	5	5	5	5.00	เหมาะสม มากที่สุด
7.4 สอดคล้องกับกระบวนการจัด กิจกรรมการเรียนรู้แบบใช้คำถาม และการแก้โจทย์ปัญหา	5	5	4	5	5	5	4	4	4.63	เหมาะสม มากที่สุด
7.5 นำสู่การพัฒนาคุณภาพผู้เรียน	5	5	5	5	5	5	4	4	4.75	เหมาะสม มากที่สุด
รวม	25	25	23	25	25	24	23	23	4.83	เหมาะสม มากที่สุด

สารบัญ

หัวเรื่อง	หน้า
บทคัดย่อ.....	ก
ABSTRACT.....	ค
กิตติกรรมประกาศ.....	จ
สารบัญ.....	ฉ
สารบัญตาราง.....	ณ
สารบัญแผนภาพ.....	ญ
สารบัญตารางภาคผนวก.....	ฎ
บทที่ 1 บทนำ.....	1
ภูมิหลัง.....	1
วัตถุประสงค์การวิจัย.....	4
ขอบเขตการวิจัย.....	4
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	6
กรอบแนวคิดการวิจัย.....	8
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	9
หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551.....	9
หลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์.....	13
การจัดกิจกรรมการเรียนรู้วิทยาศาสตร์.....	26
แผนการจัดการเรียนรู้.....	31
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน.....	49
ทักษะกระบวนการวิทยาศาสตร์.....	50
การวิเคราะห์เชิงเนื้อหา.....	51

หัวข้อเรื่อง	หน้า
การวิจัยและพัฒนา.....	55
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	57
บทที่ 3 วิธีการดำเนินการวิจัย.....	61
ระยะที่ 1.....	61
ระยะที่ 2.....	64
ระยะที่ 3.....	68
ระยะที่ 4.....	70
สถิติที่ใช้ในการวิจัย.....	71
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	77
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	77
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	78
บทที่ 5 สรุปอภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	89
สรุปผลการวิจัย.....	89
อภิปรายผล.....	90
ข้อเสนอแนะ.....	95
บรรณานุกรม.....	97
ภาคผนวก.....	103
ภาคผนวก ก รายงานผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือวิจัย.....	105
ภาคผนวก ข ผลการหาคุณภาพแบบสัมภาษณ์.....	106
ภาคผนวก ค ตัวอย่างแผนการจัดการเรียนรู้และการหาคุณภาพ.....	120
ภาคผนวก ง แบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้และการหาคุณภาพแบบวัดผล สัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้.....	139

หัวข้อเรื่อง	หน้า
ภาคผนวก จ แบบวัดทักษะกระบวนการวิทยาศาสตร์และการหาคุณภาพแบบ วัดทักษะกระบวนการวิทยาศาสตร์.....	153
ภาคผนวก ฉ ผลการวิเคราะห์หาค่าดัชนีประสิทธิผลและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ก่อนเรียนและหลังเรียน.....	165
ภาคผนวก ช แบบประเมินความพึงพอใจและการหาคุณภาพแบบประเมิน ความพึงพอใจ.....	168
ภาคผนวก ซ หนังสือขอความอนุเคราะห์.....	172
ประวัติผู้วิจัย.....	188

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
1 แสดงผลการประเมินความเหมาะสมของแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ กลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ เรื่องแรงที่ใช้ในชีวิตประจำวัน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ของผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 8 คน.....	80
2 แสดงผลการหาประสิทธิภาพของแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ กลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ เรื่องแรงที่ใช้ในชีวิตประจำวัน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ตามเกณฑ์ 75/75.....	83
3 วิเคราะห์หาค่าดัชนีประสิทธิผลของแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ เรื่องแรงที่ใช้ในชีวิตประจำวัน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2.....	85
4 แสดงผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ก่อนเรียน – หลังเรียน โดยใช้แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่องแรงที่ใช้ในชีวิตประจำวัน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2.....	86
5 ผลการเปรียบเทียบทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 จากการโดยใช้แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ เรื่องแรงที่ใช้ในชีวิตประจำวัน ระหว่างการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน.....	86
6 ผลการประเมินความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ กลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ เรื่องแรงที่ใช้ในชีวิตประจำวันชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2	87

สารบัญตารางภาคผนวก

ตารางภาคผนวกที่	หน้า
1 แสดงค่าความสอดคล้องระหว่างค่านิยามศัพท์กับประเด็นคำถาม (ระยะที่ 1).....	111
2 แสดงค่าความสอดคล้องระหว่างค่านิยามศัพท์กับประเด็นคำถาม (ระยะที่ 2).....	118
3 ผลการประเมินแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่องแรงในชีวิตประจำวันกลุ่มสาระ การเรียนรู้วิทยาศาสตร์ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยผู้เชี่ยวชาญ 8 คน.....	134
4 แสดงผลการพิจารณาความสอดคล้อง (IOC) ของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียนรู้กับผลการเรียนรู้.....	149
5 ผลการวิเคราะห์ความยาก ค่าอำนาจจำแนก และค่าความเชื่อมั่น ของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้.....	151
6 ผลความสอดคล้อง (IOC) ของแบบทดสอบวัดทักษะกระบวนการวิทยาศาสตร์.....	161
7 ผลการวิเคราะห์ความยาก ค่าอำนาจจำแนกและค่าความเชื่อมั่น ของแบบวัดทักษะกระบวนการวิทยาศาสตร์.....	163
8 ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียน.....	166
9 ผลการวิเคราะห์ค่าดัชนีประสิทธิผลแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้.....	167
10 แสดงผลการพิจารณาความสอดคล้องของข้อคำถามและความพึงพอใจของแบบ ประเมินความพึงพอใจ.....	171

สารบัญภาพ

แผนภาพที่	หน้า
1 ภาพกรอบแนวคิดการวิจัย.....	8
2 ลำดับขั้นตอนกระบวนการจัดทำแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้.....	37
3 ภาพกรอบแนวคิดการวิจัย.....	76

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม โทร. ๓๐๐

ที่ บว. ว๐๕๕๗/๒๕๕๗

วันที่ ๒๑ มีนาคม ๒๕๕๗

เรื่อง เรียนเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย

เรียน ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ว่าที่ ร.ต.อรัญ ชูกระเดื่อง

ด้วย นางสุจิตรา จันทาศิริ รหัสประจำตัว ๕๕๘๒๑๐๓๐๓๐๘ นักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชา
วิจัยและประเมินผลการศึกษา รูปแบบการศึกษานอกเวลาราชการ ศูนย์วิทยาลัยเทคโนโลยีอาเซียน กำลังทำ
วิทยานิพนธ์ เรื่อง “วิจัยและพัฒนาการจัดกิจกรรมการเรียนรู้สาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ เรื่องแรงที่ใช้ใน
ชีวิตประจำวัน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒” เพื่อให้การวิจัยดำเนินไปด้วยความเรียบร้อย บรรลุตามวัตถุประสงค์

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม จึงใคร่ขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบ
ความถูกต้องของเนื้อหาการวิจัย

- เพื่อ ตรวจสอบความถูกต้องด้านเนื้อหาภาษา
 ตรวจสอบด้านการวัดและประเมินผล
 ตรวจสอบด้านสถิติ การวิจัย
 อื่นๆ ระบุ.....

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความร่วมมือจากท่านด้วยดี
ขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

สว.อ.ก
อ.จ

๙

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เกรียงศักดิ์ ไพวรรณ)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม โทร. ๓๐๐

ที่ บว. ว ๐๕๕๗/๒๕๕๗

วันที่ ๒๑ มีนาคม ๒๕๕๗

เรื่อง เรียนเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย

เรียน อาจารย์ ดร.พงศธร โพธิ์พูลศักดิ์

ด้วย นางสุจิตรา จันทาศรี รหัสประจำตัว ๕๕๘๒๑๐๑๗๐๓๐๘ นักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชา
วิจัยและประเมินผลการศึกษา รูปแบบการศึกษานอกเวลาราชการ ศูนย์วิทยาลัยเทคโนโลยีอาเซี่ยน กำลังทำ
วิทยานิพนธ์ เรื่อง “วิจัยและพัฒนาการจัดกิจกรรมการเรียนรู้สาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ เรื่องแรงที่ใช้ใน
ชีวิตประจำวัน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒” เพื่อให้การวิจัยดำเนินไปด้วยความเรียบร้อย บรรลุตามวัตถุประสงค์
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม จึงใคร่ขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบ
ความถูกต้องของเนื้อหาการวิจัย

- เพื่อ ตรวจสอบความถูกต้องด้านเนื้อหา ภาษา
- ตรวจสอบด้านการวัดและประเมินผล
- ตรวจสอบด้านสถิติ การวิจัย
- อื่นๆ ระบุ.....

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความร่วมมือจากท่านด้วยดี
ขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เกรียงศักดิ์ ไพรวรรณ)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

ที่ ศร ๐๕๔๐.๐๑/ว ๐๘๕๑

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
อ.เมือง จ.มหาสารคาม ๔๔๐๐๑

๒๑ มีนาคม ๒๕๕๗

เรื่อง เรียนเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย

เรียน นางศรีสุดา พลศักดิ์

ด้วย นางสุจิตรา ชันทาศรี รหัสประจำตัว ๕๕๗๒๑๐๑๗๐๓๐๗ นักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชา
วิจัยและประเมินผลการศึกษา รูปแบบการศึกษานอกเวลาราชการ ศูนย์วิทยาลัยเทคโนโลยีอาเซี่ยน กำลังทำ
วิทยานิพนธ์ เรื่อง “วิจัยและพัฒนาการจัดกิจกรรมการเรียนรู้สาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ เรื่องแรงที่ใช้ใน
ชีวิตประจำวัน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒” เพื่อให้การวิจัยดำเนินไปด้วยความเรียบร้อย บรรลุตามวัตถุประสงค์
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม จึงใคร่ขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบ
ความถูกต้องของเนื้อหาการวิจัย

- เพื่อ ตรวจสอบความถูกต้องด้านภาษา
 ตรวจสอบด้านเนื้อหา
 ตรวจสอบด้านสถิติ การวัดและการประเมินผล
 อื่นๆ ระบุ.....

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความร่วมมือจากท่านด้วยดี
ขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เกรียงศักดิ์ ไพรวรรณ)

กณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

บัณฑิตวิทยาลัย

โทรศัพท์, โทรสาร ๐-๔๓๗๒-๕๔๓๗

ที่ ศธ ๐๕๔๐.๐๑/ว ๐๘๕๑

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
อ.เมือง จ.มหาสารคาม ๔๔๐๐๑

๒๑ มีนาคม ๒๕๕๗

เรื่อง เรียนเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย

เรียน นางนิตยา ศรีภาแลว

ด้วย นางสาวจิตรา จันทาศิริ รหัสประจำตัว ๕๕๘๒๑๑๗๐๓๐๘ นักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชา
วิจัยและประเมินผลการศึกษา รูปแบบการศึกษานอกเวลาราชการ ศูนย์วิทยาลัยเทคโนโลยีอาเซียน กำลังทำ
วิทยานิพนธ์ เรื่อง “วิจัยและพัฒนาการจัดกิจกรรมการเรียนรู้สาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ เรื่องแรงที่ใช้ใน
ชีวิตประจำวัน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒” เพื่อให้การวิจัยดำเนินไปด้วยความเรียบร้อย บรรลุตามวัตถุประสงค์
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม จึงใคร่ขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบ
ความถูกต้องของเนื้อหาการวิจัย

- เพื่อ ตรวจสอบความถูกต้องด้านภาษา
 ตรวจสอบด้านเนื้อหา
 ตรวจสอบด้านสถิติ การวัดและการประเมินผล
 อื่นๆ ระบุ.....

จึงเรียนมาเพื่อ โปรดพิจารณา และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความร่วมมือจากท่านด้วยดี
ขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เกรียงศักดิ์ ไพรรวณ)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

บัณฑิตวิทยาลัย

โทรศัพท์, โทรสาร ๐ - ๔๓๗๒ - ๕๔๓๘

ที่ ศธ ๐๕๔๐.๐๑/ว ๐๘๕๑

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
อ.เมือง จ.มหาสารคาม ๔๔๐๐๑

๒๑ มีนาคม ๒๕๕๗

เรื่อง เรียนเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย

เรียน นางปจิตรา ทองสด

ด้วย นางสุจิตรา จันทาศิริ รหัสประจำตัว ๕๕๘๒๑๑๗๐๓๐๘ นักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาวิจัยและประเมินผลการศึกษา รูปแบบการศึกษานอกเวลาราชการ ศูนย์วิทยาลัยเทคโนโลยีอาเซียน กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “วิจัยและพัฒนาการจัดกิจกรรมการเรียนรู้สาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ เรื่องแรงที่ใช้ในชีวิตประจำวัน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒” เพื่อให้การวิจัยดำเนินไปด้วยความเรียบร้อย บรรลุตามวัตถุประสงค์

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม จึงใคร่ขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความถูกต้องของเนื้อหาการวิจัย

- เพื่อ ตรวจสอบความถูกต้องด้านภาษา
 ตรวจสอบด้านเนื้อหา
 ตรวจสอบด้านสถิติ การวัดและการประเมินผล
 อื่นๆ ระบุ.....

จึงเรียนมาเพื่อ โปรดพิจารณา และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความร่วมมือจากท่านด้วยดี
ขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เกรียงศักดิ์ โพรวรรณ)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

บัณฑิตวิทยาลัย

โทรศัพท์, โทรสาร ๐ - ๔๓๗๒ - ๕๕๓๘

ที่ ศธ ๐๕๔๐.๐๑/ว ๐๘๕๑

บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

อ.เมือง จ.มหาสารคาม ๔๔๐๐๑

๒๑ มีนาคม ๒๕๕๗

เรื่อง เรียนเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย

เรียน นางนิตยา ศรีภาแถว

ด้วย นางสุจิตรา จันทาศิริ รหัสประจำตัว ๕๕๘๒๑๑๑๗๐๓๐๘ นักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชา
วิจัยและประเมินผลการศึกษา รูปแบบการศึกษานอกเวลาราชการ ศูนย์วิทยลัยเทคโนโลยีอาเซียณ กําลังทำ
วิทยานิพนธ์ เรื่อง “วิจัยและพัฒนาการจัดกิจกรรมการเรียนรู้สาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ เรื่องแรงที่ใช้ใน
ชีวิตประจำวัน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒” เพื่อให้การวิจัยดำเนินไปด้วยความเรียบร้อย บรรลุตามวัตถุประสงค์

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม จึงใคร่ขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบ
ความถูกต้องของเนื้อหาการวิจัย

- เพื่อ ตรวจสอบความถูกต้องด้านภาษา
 ตรวจสอบด้านเนื้อหา
 ตรวจสอบด้านสถิติ การวัดและการประเมินผล
 อื่นๆ ระบุ.....

จึงเรียนมาเพื่อ โปรดพิจารณา และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความร่วมมือจากท่านด้วยดี
ขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เกรียงศักดิ์ ไพรรธรรม)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

บัณฑิตวิทยาลัย

โทรศัพท์, โทรสาร ๐-๔๓๗๒-๕๔๓๘

ที่ ศบ ๐๕๔๐.๐๑/๖๐๘๕๑

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
อ.เมือง จ.มหาสารคาม ๔๔๐๐๑

๒๑ มีนาคม ๒๕๕๖

เรื่อง เรียนเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย

เรียน นางสาวเชาวนศิริ ธารารัตน์

ด้วย นางสุจิตรา จันทาศิริ รหัสประจำตัว ๕๕๘๒๑๐๑๗๐๓๐๘ นักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชา
วิจัยและประเมินผลการศึกษา รูปแบบการศึกษานอกเวลาราชการ ศูนย์วิทยาลัยเทคโนโลยีอาเซียน กำลังทำ
วิทยานิพนธ์ เรื่อง “วิจัยและพัฒนาการจัดกิจกรรมการเรียนรู้สาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ เรื่องแรงที่ใช้ใน
ชีวิตประจำวัน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒” เพื่อให้การวิจัยดำเนินไปด้วยความเรียบร้อย บรรลุตามวัตถุประสงค์
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม จึงใคร่ขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบ
ความถูกต้องของเนื้อหาการวิจัย

- เพื่อ ตรวจสอบความถูกต้องด้านภาษา
 ตรวจสอบด้านเนื้อหา
 ตรวจสอบด้านสถิติ การวัดและการประเมินผล
 อื่นๆ ระบุ.....

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความร่วมมือจากท่านด้วยดี
ขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เกรียงศักดิ์ ไพรรพรม)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

บัณฑิตวิทยาลัย

โทรศัพท์, โทรสาร ๐-๔๓๗๒-๕๔๓๘

ที่ ศธ ๐๕๔๐.๐๑/ว ๐๘๕๑

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
อ.เมือง จ.มหาสารคาม ๔๔๐๐๑

๒๑ มีนาคม ๒๕๕๑

เรื่อง เรียนเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย

เรียน นางเรไร โยคิน

ด้วย นางสุจิตรา จันทาศิริ รหัสประจำตัว ๕๕๘๒๑๑๗๐๓๐๘ นักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชา
วิจัยและประเมินผลการศึกษา รูปแบบการศึกษานอกเวลาราชการ ศูนย์วิทยาลัยเทคโนโลยีอาเซียน กำลังทำ
วิทยานิพนธ์ เรื่อง “วิจัยและพัฒนาการจัดกิจกรรมการเรียนรู้สาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ เรื่องแรงที่ใช้ใน
ชีวิตประจำวัน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒” เพื่อให้การวิจัยดำเนินไปด้วยความเรียบร้อย บรรลุตามวัตถุประสงค์
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม จึงใคร่ขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบ
ความถูกต้องของเนื้อหาการวิจัย

- เพื่อ ตรวจสอบความถูกต้องด้านภาษา
 ตรวจสอบด้านเนื้อหา
 ตรวจสอบด้านสถิติ การวัดและการประเมินผล
 อื่นๆ ระบุ.....

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความร่วมมือจากท่านด้วยดี
ขอขอบพระคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เกรียงศักดิ์ ไพรรณ)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

บัณฑิตวิทยาลัย

โทรศัพท์, โทรสาร ๐-๔๓๗๒-๕๔๓๘

ที่ ศษ ๐๕๔๐.๐๑/ว ๐๘๕๑

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
อ.เมือง จ.มหาสารคาม ๔๔๐๐๑

๒๑ มีนาคม ๒๕๕๗

เรื่อง เรียนเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย

เรียน นางสาววลัยลักษณ์ จิตพิไล

ด้วย นางสาวสุจิตรา จันทาศิริ รหัสประจำตัว ๕๕๘๒๑๐๑๗๐๓๐๘ นักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชา
วิจัยและประเมินผลการศึกษา รูปแบบการศึกษานอกเวลาราชการ ศูนย์วิทยาลัยเทคโนโลยีอาเซีย
วิทยานิพนธ์ เรื่อง “วิจัยและพัฒนาการจัดกิจกรรมการเรียนรู้สาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ เรื่องแรงที่ใช้ใน
ชีวิตประจำวัน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒” เพื่อให้การวิจัยดำเนินไปด้วยความเรียบร้อย บรรลุตามวัตถุประสงค์
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม จึงใคร่ขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบ
ความถูกต้องของเนื้อหาการวิจัย

- เพื่อ ตรวจสอบความถูกต้องด้านภาษา
 ตรวจสอบด้านเนื้อหา
 ตรวจสอบด้านสถิติ การวัดและการประเมินผล
 อื่นๆ ระบุ.....

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความร่วมมือจากท่านด้วยดี
ขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เกรียงศักดิ์ ไพรรวม)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

บัณฑิตวิทยาลัย

โทรศัพท์, โทรสาร ๐-๔๓๗๒-๕๔๓๘

ที่ ศธ ๐๕๔๐.๐๑/ว ๐๘๕๑

บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

อ.เมือง จ.มหาสารคาม ๔๔๐๐๑

๒๑ มีนาคม ๒๕๕๖

เรื่อง เรียนเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย

เรียน นายพรเทพ รัตนดิสร้อย

ด้วย นางสุจิตรา จันทาศิริ รหัสประจำตัว ๕๕๘๒๑๐๑๗๐๓๐๘ นักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชา
วิจัยและประเมินผลการศึกษา รูปแบบการศึกษานอกเวลาราชการ ศูนย์วิทยาลัยเทคโนโลยีอาเซี่ยน กำลังทำ
วิทยานิพนธ์ เรื่อง “วิจัยและพัฒนาการจัดกิจกรรมการเรียนรู้สาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ เรื่องแรงที่ใช้ใน
ชีวิตประจำวัน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒” เพื่อให้การวิจัยดำเนินไปด้วยความเรียบร้อย บรรลุตามวัตถุประสงค์
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม จึงใคร่ขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบ
ความถูกต้องของเนื้อหาการวิจัย

- เพื่อ ตรวจสอบความถูกต้องด้านภาษา
 ตรวจสอบด้านเนื้อหา
 ตรวจสอบด้านสถิติ การวัดและการประเมินผล
 อื่นๆ ระบุ.....

จึงเรียนมาเพื่อ โปรดพิจารณา และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความร่วมมือจากท่านด้วยดี
ขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เกรียงศักดิ์ ไพพรรณ)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

บัณฑิตวิทยาลัย

โทรศัพท์, โทรสาร ๐-๔๓๗๒-๕๔๓๘

ที่ ศธ ๐๕๔๐.๐๑/ว ๐๘๕๑

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
อ.เมือง จ.มหาสารคาม ๔๔๐๐๑

๒๑ มีนาคม ๒๕๕๗

เรื่อง เรียนเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย
เรียน นางณอมศรี บุตรโยธี

ด้วย นางสุจิตรา จันทาศิริ รหัสประจำตัว ๕๕๘๒๑๐๑๗๐๓๐๘ นักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชา
วิจัยและประเมินผลการศึกษา รูปแบบการศึกษานอกเวลาราชการ ศูนย์วิทยาลัยเทคโนโลยีอาเซี่ยน กำลังทำ
วิทยานิพนธ์ เรื่อง “วิจัยและพัฒนาการจัดกิจกรรมการเรียนรู้สาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ เรื่องแรงที่ใช้ใน
ชีวิตประจำวัน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒” เพื่อให้การวิจัยดำเนินไปด้วยความเรียบร้อย บรรลุตามวัตถุประสงค์

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม จึงใคร่ขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบ
ความถูกต้องของเนื้อหาการวิจัย

- เพื่อ ตรวจสอบความถูกต้องด้านภาษา
 ตรวจสอบด้านเนื้อหา
 ตรวจสอบด้านสถิติ การวัดและการประเมินผล
 อื่นๆ ระบุ.....

จึงเรียนมาเพื่อ โปรดพิจารณา และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความร่วมมือจากท่านด้วยดี
ขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เกรียงศักดิ์ ไพรวรรณ)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

บัณฑิตวิทยาลัย

โทรศัพท์, โทรสาร ๐ - ๔๓๗๒ - ๕๔๓๘

ที่ ศธ ๐๕๔๐.๐๑/ว ๐๘๕๑

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
อ.เมือง จ.มหาสารคาม ๔๔๐๐๑

๒๑ มีนาคม ๒๕๕๗

เรื่อง เรียนเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย
เรียน นายกฤษฎา โสมคำ

ด้วย นางสุจิตรา จันทาศิริ รหัสประจำตัว ๕๕๘๒๑๐๑๗๐๓๐๘ นักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชา
วิจัยและประเมินผลการศึกษา รูปแบบการศึกษานอกเวลาราชการ ศูนย์วิทยลัยเทคโนโลยีอาเซี่ยน กำลังทำ
วิทยานิพนธ์ เรื่อง "วิจัยและพัฒนาการจัดกิจกรรมการเรียนรู้สาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ เรื่องแรงที่ใช้ใน
ชีวิตประจำวัน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒" เพื่อให้การวิจัยดำเนินไปด้วยความเรียบร้อย บรรลุตามวัตถุประสงค์

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม จึงใคร่ขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบ
ความถูกต้องของเนื้อหาการวิจัย

- เพื่อ ตรวจสอบความถูกต้องด้านภาษา
 ตรวจสอบด้านเนื้อหา
 ตรวจสอบด้านสถิติ การวัดและการประเมินผล
 อื่นๆ ระบุ.....

จึงเรียนมาเพื่อ โปรดพิจารณา และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความร่วมมือจากท่านด้วยดี
ขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เกรียงศักดิ์ ไพรรพรม)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

บัณฑิตวิทยาลัย

โทรศัพท์, โทรสาร ๐-๔๓๗๒-๕๔๘๘

ที่ ศร ๐๕๔๐.๐๑/๖๐๘๕๑

บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

อ.เมือง จ.มหาสารคาม ๔๔๐๐๑

๒๑ มีนาคม ๒๕๕๖

เรื่อง เรียนเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย

เรียน นางศรีสุตา พลศักดิ์

ด้วย นางสุจิตรา จันทร์ศิริ รหัสประจำตัว ๕๕๘๒๑๐๑๗๐๓๐๘ นักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชา
วิจัยและประเมินผลการศึกษา รูปแบบการศึกษานอกเวลาราชการ ศูนย์วิทยาลัยเทคโนโลยีอาเซียน กำลังทำ
วิทยานิพนธ์ เรื่อง “วิจัยและพัฒนาการจัดกิจกรรมการเรียนรู้สาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ เรื่องแรงที่ใช้ใน
ชีวิตประจำวัน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒” เพื่อให้การวิจัยดำเนินไปด้วยความเรียบร้อย บรรลุตามวัตถุประสงค์
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม จึงใคร่ขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบ
ความถูกต้องของเนื้อหาการวิจัย

- เพื่อ ตรวจสอบความถูกต้องด้านภาษา
 ตรวจสอบด้านเนื้อหา
 ตรวจสอบด้านสถิติ การวัดและการประเมินผล
 อื่นๆ ระบุ.....

จึงเรียนมาเพื่อ โปรดพิจารณา และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความร่วมมือจากท่านด้วยดี
ขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เกรียงศักดิ์ ไพรรวม)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

บัณฑิตวิทยาลัย

โทรศัพท์, โทรสาร ๐ - ๔๓๗๒ - ๕๕๓๗

ที่ ศร ๐๕๔๐.๐๑/ว ๐๘๕๓

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
อ.เมือง จ.มหาสารคาม ๔๔๐๐๑

๒๑ มีนาคม ๒๕๕๓

เรื่อง ขออนุญาตให้ผู้วิจัยเข้าทดลองใช้เครื่องมือและเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการ โรงเรียนเทศบาล 1 สว่างวิทยา

ด้วย นางสุจิตรา จันทร์ทรี รหัสประจำตัว ๕๕๘๒๑๐๑๓๐๓๐๘ นักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชา
วิจัยและประเมินผลการศึกษา รูปแบบการศึกษานอกเวลาราชการ ศูนย์วิทยาลัยเทคโนโลยีอาเซี่ยน กำลังทำ
วิทยานิพนธ์ เรื่อง “วิจัยและพัฒนาการจัดกิจกรรมการเรียนรู้สาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ เรื่องแรงที่ใช้ใน
ชีวิตประจำวัน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒” เพื่อให้การวิจัยดำเนินไปด้วยความเรียบร้อย บรรลุตามวัตถุประสงค์
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม จึงขออนุญาตให้ผู้วิจัยเข้าทดลองใช้เครื่องมือ
และเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัยกับประชากร และกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒/๑
โรงเรียนเทศบาล ๑ สว่างวิทยา อำเภอเมือง จังหวัดหนองคาย จำนวน ๔๐ คน เพื่อนำข้อมูลไปทำการวิจัยให้
บรรลุตามวัตถุประสงค์ต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อ โปรดพิจารณา และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความร่วมมือจากท่านด้วยดี
ขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เกรียงศักดิ์ ไพรรณ)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

บัณฑิตวิทยาลัย

โทรศัพท์, โทรสาร ๐ - ๔๓๗๒ - ๕๔๓๘

ที่ ศธ ๐๕๔๐.๐๑/ว ๐๘๕๒

บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

อ.เมือง จ.มหาสารคาม ๔๔๐๐๑

๒๑ มีนาคม ๒๕๕๗

เรื่อง ขออนุญาตให้ผู้วิจัยเข้าเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนเทศบาล 1 สว่างวิทยา

ด้วย นางสุจิตรา จันทาศิริ รหัสประจำตัว ๕๕๘๒๑๑๑๓๐๓๐๘ นักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาวิจัยและประเมินผลการศึกษา รูปแบบการศึกษานอกเวลาราชการ ศูนย์วิทยาลัยเทคโนโลยีอาเซียน กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “วิจัยและพัฒนาการจัดกิจกรรมการเรียนรู้สาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ เรื่องแรงที่ใช้ในชีวิตประจำวัน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒” เพื่อให้การวิจัยดำเนินไปด้วยความเรียบร้อย บรรลุตามวัตถุประสงค์

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม จึงขออนุญาตให้ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัยกับประชากร และกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒/๕ โรงเรียนเทศบาล ๑ สว่างวิทยา อำเภอเมือง จังหวัดหนองคาย จำนวน ๔๐ คน เพื่อนำข้อมูลไปทำการวิจัยให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความร่วมมือจากท่านด้วยดี ขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เกรียงศักดิ์ ไพวรรณ)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

บัณฑิตวิทยาลัย

โทรศัพท์, โทรสาร ๐ - ๔๓๗๒ - ๕๔๓๘